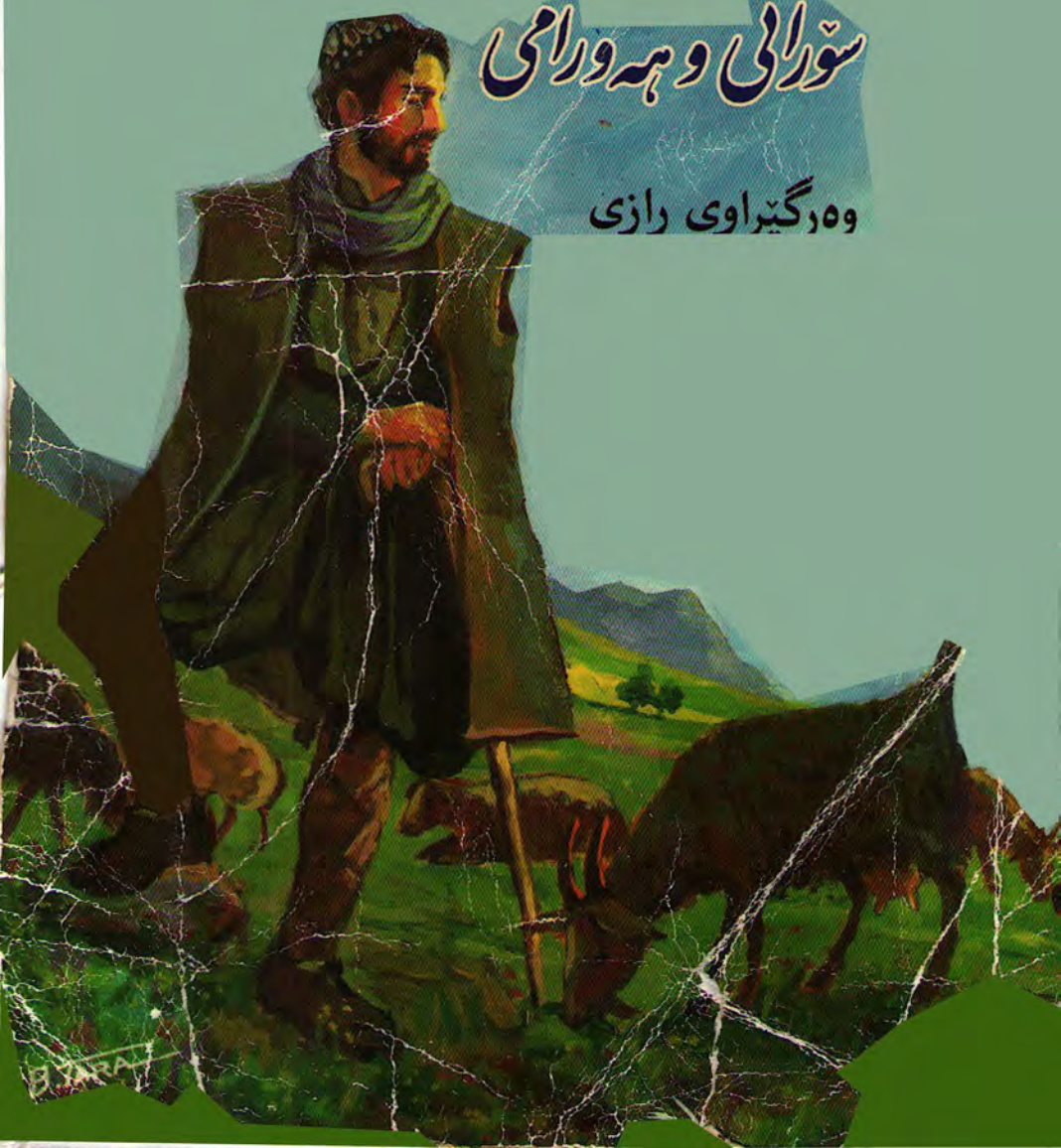

دیوانی وهی دتوانه

سۆرانی وهه ورامی

وهه گێڕاوی رازی

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

هه‌ولّ بدا نووسراوێک وه‌ک دیوانی «وه‌لی دیوانه» له‌ شیعری هه‌ورامی یه‌وه‌ وه‌رگێڕی بۆ سه‌ر شیوه‌ی سۆرانی، هه‌ر به‌ شیعری به‌ په‌نگێکی قه‌شه‌نگی دڵچه‌سپی ته‌پری مه‌زه‌داری پاراو.

کاک «پازی» ئهم نووسراوه‌، یان ئهم گولّ ده‌سته‌یه‌ی بۆ ناردم که‌ بی‌ خوێنمه‌وه‌ و بۆی هه‌لسه‌نگینم و چه‌وته‌ و چیلله‌ی بگرمه‌وه‌ و خرابی له‌ چاک جیا بکه‌مه‌وه‌ و به‌ قه‌لبیری ووردبینی گێژ و ته‌له‌ی بکه‌م و به‌ پاک و خاوێنی بۆی بنێرمه‌وه‌. به‌لّی، منیش چاوێکم لی‌ کرد و به‌ دوو چاو زۆر به‌ ووردی و له‌ سه‌رخۆ دوو سی‌ جار خوێندمه‌وه‌ و سه‌ر و خوار و سه‌ر و ژورم کرد، به‌پاستی و به‌ پی‌ی زانیی خۆم، له‌م بازاره‌دا ئهم «دیوانه»م زۆر به‌دله‌ و له‌ لام باشه‌ و زۆر دڵبه‌سه‌ندی ئه‌که‌م وه‌ هه‌یچ که‌م و کورپی یه‌که‌م تیا نه‌دی. ئهم دیوانه‌ که‌ لێنێکی گه‌وره‌ی له‌ مه‌کته‌بی کوردی‌دا پر کردۆته‌وه‌. وه‌ هیوای به‌تین و ئومیدی گه‌وره‌م ئه‌مه‌یه‌ که‌ کاک «پازی» هه‌ر به‌م نووسراوه‌ به‌نرخه‌وه‌ نه‌وه‌ستی، به‌لکو ناو به‌ ناو شتی ئاوا به‌تام و په‌نگ و بۆ، بخاته‌ ئاراوه‌، تا هه‌موان لی‌ی به‌هه‌رمه‌ند بن و وێژه‌ر و هونه‌ری تریش چاوی لی‌ بکه‌ن.

خوێنه‌ره‌وه‌ی به‌رێژ له‌ باره‌ی ئهم چه‌ند دێره‌ی که‌ من نویسمه‌، ئه‌گه‌ر باوه‌ر ناکه‌ی، ئه‌وه‌ ئه‌رز و ئه‌وه‌ گه‌ز، کاک «پازی» دوکانه‌که‌ی و له‌ سه‌ر شه‌قامی مه‌وله‌وی، بجۆ دیده‌نی یه‌کی بکه‌. ئه‌بینی که‌ کاک «پازی» هه‌رچه‌ند ئه‌دیب و شاعیره‌، خۆش پوو و خۆش نوکته‌ بازیشه‌، هه‌رگیز میوان له‌لای وه‌په‌س نابێ، به‌رپۆژ خه‌ریکی سه‌عات سازیی و به‌ په‌نجی شان و هه‌نای چاو «نان» بۆ وورده‌کانی په‌یدا ئه‌کا، به‌ شه‌ویش خه‌ریکی هوناره‌ و وێژه‌ و کۆکردنه‌وه‌ی که‌ له‌پووری نه‌ته‌وایه‌تی یه‌، له‌ «خوا»م داوا یه‌ سه‌رکه‌وتووبی.

سوله‌یمانی موحه‌مه‌د موسته‌فا کوردی

ئەمەش دەقی نوسراوه کە ی کاک «صابر رازی» یه...

ناوم «صابر سعید شکری» یه، نازناویشم (رازی) یه، له سالی ١٩٣٧ ی زایینی له شاری (سلیمانی) له گه‌ره‌کی (مه‌لکه‌ندی) پێم ناوه‌ته ژبان و هاتومه‌ته ئهم جیهانه پر ئەشکه‌نجه و ئازاره، هه‌ر به‌ منداڵی مه‌ینه‌ت یه‌خه‌ی گرتم، جیاوازی که‌وته‌ نێوان باوکم و دایکم، ئەوان لێک جیا بونه‌وه، منیش که‌وته‌ ژێر جه‌وری باوه‌ژن و چه‌پۆکی ره‌شی زه‌مانه، جا له‌ به‌ر ئهم هۆیه، نه‌نێر امه قوتابخانه و دڵسۆزیکم نه‌بوو ده‌ستی یارمه‌تیم بۆ درێژ بکا، بۆیه ئه‌لیم: نه‌له قوتابخانه خویندومه، نه‌لای مه‌لا، ئهم کوێره‌ خه‌ته‌یشم له‌ هه‌ول و کو‌ششی خۆم چنگ که‌وتوو، هه‌ر له‌ منالیمه‌وه زۆر ئاره‌زوی هۆنراوه و چیرۆکم ئه‌کرد، هه‌ر که‌سیک هۆنراوه‌یه‌کی بخوێنایه‌ته‌وه ئه‌وه‌نده‌م ئاره‌زو لی‌ی بوو هه‌رچۆنیک بوو ئه‌و هۆنراوه‌یه‌م له‌ به‌ر ئه‌کرد، ئیستا که‌وتومه‌ته ژێر باری په‌روه‌رده‌ی مال و منال، ئه‌گه‌ر ماوه‌یه‌کی که‌م ده‌رفه‌تیکم بێ، ده‌ست ئه‌ده‌مه پێ نووس و چیم بۆ هه‌ل سوو‌را شاش و شه‌ش ته‌قه‌ل پیکه‌وه ئه‌نیم، ئه‌مه‌ش بۆیه ئه‌که‌م هه‌تا نو‌سینانه به‌ره‌و رێ‌یه‌کی راستم بیا و بم‌گه‌یینه‌ته ئاواتی دڵ، ئینجا نازانم ئه‌گه‌م به‌و ئاواته‌ یان‌نا، ئه‌مه‌ کورته‌ی ژبانمه و ئه‌لیم:

نه‌ به‌ کاو‌ری تیرگیانه نه‌ به‌ به‌رخ‌ی تیر شیر

ئیت‌ر له‌م ژینه‌ تاله‌ چیم بیه‌وه‌ بیر

رازی

کورتە باسیک له کو کردنه‌وه‌ی به‌ره‌می «وه‌لی دیوانه»

وه‌کو به‌ره‌می زۆربه‌ی شاعیره‌کانمان ده‌ماوهم و پشتاو‌پشت هۆنراوه‌کانی «وه‌لی دیوانه» بیستراون و وه‌رگیراون، جار‌جاره‌ش ب‌لاو بونه‌ته‌وه، بۆیه‌که‌م جار پرشنگی هۆنراوه‌کانی «وه‌لی» له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی ژبان...و...ژبن...خۆی نواند به‌شیوه‌ی سلیمانی له‌پۆژنامه‌ی «ژبان و ژبن» دا ب‌لاو ئه‌کرایه‌وه، به‌پاستی هونه‌ری نه‌مر «پیره‌مێرد» هه‌ولێکی زۆری ئه‌دا له‌پیناوی زیندو کردنه‌وه‌ی شاعیره‌کو نه‌کان و هۆنراوه‌به‌نرخه‌کانیان‌ی به‌شیوه‌یه‌کی -هه‌تا هه‌ز ئه‌که‌ی- پێک و پێک و جوان ئه‌ی خسته‌ پێش‌چاوی خوێنده‌وارانی به‌پێژ.

تا له‌سالی ۱۹۷۰ز کاک «مه‌حمود خاکی» هۆنراوه‌کانی «وه‌لی دیوانه»‌ی به‌هه‌ردوو شپۆه‌که‌کو کردنه‌وه‌ و چاپی کردن، به‌لام به‌داخه‌وه‌ هه‌ندێک‌م و کۆری تیا به‌دی ئه‌کرا، ته‌نانه‌ت هۆنراوه‌ی شاعیره‌کانی تری تیا ئه‌بینرا، وه‌کو: «بێسارانی» و هی تریش، به‌هه‌رحال کاک‌ی به‌پێژ شایانی پێژه.

دیسان له‌سالی ۱۹۷۶ز «وه‌لی» بۆ جارێکی‌تر خۆی نواند، به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی پێک و جوان و شپۆه‌ ئه‌سلێه‌که‌ی له‌کو کردنه‌وه‌ و نووسینی مامۆستای به‌پێژ کاک «عوسمان هه‌ورامی» و (کۆری زانیاری) چاپی کردووه، ب‌لاوی کرده‌وه‌ته‌وه.

جی! پالێ پێوه‌نام بۆ گۆرپینی هۆنراوه‌کانی «وه‌لی»؟ کاتێ دیوانه‌ جوانه‌که‌ی «وه‌لی» که‌وته‌ بازاره‌وه‌، زۆر که‌سم ئه‌دی به‌ده‌ستیه‌وه‌بوو به‌ده‌م رێ‌وه‌ ئه‌یان خوێنده‌وه‌، کاتێ زانیم هاو‌پێ‌یه‌کم هاته‌لام دیوانه‌که‌ی «وه‌لی»

به دهسته وه بوو وتم: هاورېم هؤنراوه كانى «وهلى» ت به لاوه چونه؟
 به ساردى يه كه وه وه لامى دامه وه و وتى: برا به راستى هه رته و دوو سى
 هؤنراوه يه يه هه يه كه كراوه به گوراني. ناحه قيشى نيه، چونكه هه رله و دوو
 سى هؤنراوه يه ته گه يشت كه هونه رى به پېژ و نه مر «پيره ميږد» وه رى
 گيرابوو، منيش وتم: نه كاكي خوم هه تا بللى هؤنراوه كانى به تام و به كوله
 هؤنراوه ي له هؤنراوه ي ته ر و پاراوتره، تويش ناحه قت نيه، چونكه له
 شيوه كه ي تى ناگه ي، خوزگه سه د خوزگه...! هونه رى نه مر «پيره ميږد»
 هه موى وه رگيرايه ته سه ر شيوه ي سؤراني، تا هه موو خوښنده وارېكى به پېژ
 باش له سؤزى دهروونى «وهلى» تى بگه يشتايه، هه ر له وكاته دا برپارم دا كه
 هؤنراوه كانى «وهلى» كه م و زور كه لم (ديوان) هدايه بى گورمه سه ر شيوه ي
 سؤراني، هه رچه نده شيوه ي (سؤراني) و شيوه ي (هه ورامى) هه ردوولا
 هه ركوردين و (ئارى) نه ژادن، به لام له وتووېژا هه ندى جياوازي تيايه.

با بينه سه ر باسى گورين: گورين له شيوه ي كه وه بو شيوه يه كى تر هه روا
 ساده نيه، گه ليك ديقيقه ت و ته وانايى ته وه ي به تاييه تى هؤنراوه كيښ و قافيه ي
 ته ويټ، سؤز و تينى هه يه، جا ته وه ش له ووزه ي زور كه سدا نيه، ته وه ي
 بيته سه ر ته م پښگه يه ته بى ده ستى به هيزى هه بى له ناسينى وېژه و
 هؤنراوه دا، منيش هاتمه سه ر ته م پښى به و ده ست له ده ست و ته وانايى له
 يه زدانى بى نياز، هه رچه نده هه ولى زورم دا له پيناوى ژيان و به سه ره اتى ته م
 هونه ره به نرخه، له ته نجامدا به يارمه تى چه ند دلسؤزېك و به هه زار
 كويږه وه رى گه ياندمه ته م جى يه كه وا كورته يه ك له ژيانى «وهلى» و «شه م»
 په ياكه م.

کورتیه‌ک له ژیاڤانی «وه‌لی دیوانه»

هونه‌ر ناوی «وه‌لید»ه کورپی کوپخا «موحه‌مه‌ده»، کوپخا موحه‌مه‌ده کوپخای هۆزی بوو له تیره‌ی (که‌ماله‌یی) باوکی «وه‌لید» به‌کوپخا (حه‌مه‌ سوور) به‌ناوبانگ بووه، گه‌لێک داراو خاوه‌ن مالات بووه، هه‌تابلێکی ده‌ست و دل‌خاوێن و خێرخوا بووه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆر هه‌زی له‌پێکی خواناسین و پیاوچاکی کردوه، په‌یمانی له‌گه‌ڵ خوای خۆیدا به‌ستوه که‌ خوا ئه‌ولادی تیرینه‌ی پێ‌به‌خشی ناوی بنێ «وه‌لید...» چونکه‌ (خالی‌دی کوری وه‌لید) گه‌لێک تی‌ کۆشاوه‌ له‌پێکی دین و دیانه‌تدا، بۆیه «کوپخا»ش ئه‌مه‌شه‌رتیه‌ی کردوه.

تا له‌سالی ۱۱۸۰ کۆچی، «وه‌لید» پێ‌ی‌نايه‌ ناو دونیای پێ‌ له‌ کوپیره‌وه‌ری و دل‌شکاوی. به‌لێ... خوا کورپی به‌کوپخا به‌خشی و ئاواتی هاته‌دی و ناوی‌نا «وه‌لید»، ئه‌وه‌ساله‌ی خوا «وه‌لید»ی به‌خشی به‌کوپخا، هۆزی کوپخا له‌دستی (شاکه‌ل) و (شیروانه‌) هه‌لیان‌دابوو، کوپخای باوکی وه‌لیدی زۆر خۆش ئه‌ویست وه‌ برپاری‌دا که‌ مامۆستایه‌کی بۆ په‌یدا بکاو فی‌ری قورئان و خویندنی بکا، خۆی گه‌یانه‌ شاری (سلێمانی) له‌پاش هه‌ول‌دان و پاسپاردنیکی زۆر فقه‌ی‌یه‌کی له‌ مزگه‌وته‌کاندا په‌یدا کرد و بردی بۆ هۆزه‌که‌ی، هه‌م بۆ پیش‌نوێژی، هه‌م بۆ فی‌رکردنی «وه‌لید»، فقه‌ی‌ بوو به‌ مه‌لای خیل، ناوی فقه‌ی «یوسف» بوو پێ‌یان ئه‌ووت «مه‌لا یۆسۆ»، مه‌لا یۆسۆ... زیره‌ک و پاک و خاوێن بوو، کوپخا زۆر چوو به‌ دل‌یا وه‌ هه‌ر له‌ هۆزه‌که‌ی خۆی ژنی بۆه‌یتا و هه‌ندێ ئاژه‌ل و مالیاتی پێ‌به‌خشی. «مه‌لا» بوو به‌ مه‌لای یه‌کجاری‌یان، «وه‌لید»ی فی‌ری خویندن و خویندنه‌وه‌ و نویسنی کرد،

خویندن و خویندنه وهی «وهلید» دهنگی دایه وه له هه موو هۆزو تیره نای
«که ماله یی» دا هه تا دهنگ گه یشته هۆزی باوکی شه م.

کورتیه ک له ژبانی «شه م»

شه م ناوی «شه مسه» یه کچی «کۆیخا قادر» ه، کۆیخا قادر کۆیخای
هۆزیکی تر بوو هه ر له تیره ی (که ماله یی) ه کۆیخا زۆر هه وڵی دا نه فه قی یه ک
نه کۆلکه مه لایه کی ده ست نه که وت، په نای به کۆیخا «حه مه سور» برد که
«شه مسه» ی کچی بنیڕته لای «مه لا یۆسو» بخۆنی، «مه لا یوسف»
ماموستای «وهلید» ده رسی به «شه مسه» ش ئه ووته وه، ماوه یه کی زۆر
به یه که وه بوون، تا ته مه نی دلدار یان ریشه ی دلایانی له یه ک ئالان و په یمانی
خۆشه ویستی یان مۆرکرد، «مه لا یۆسو» هه ستی پی ئه کردن و باوکی
«وهلیدی» ی ئاگادار کرد، باوکی پی خۆش حال بوو و وتی مه لا...! ته مه هه موو
ئاواتی مه که هه تا مام و نه مردوم به م ئاواته بگه م، ئه چین و داخوازی
«شه مسه» ی بۆ ئه که یین.

داخوازی «شه مسه» ی بۆ کرا، ده ست ماچ ئه کرئ و باوکی «شه مسه»
ئه لیت: کۆیخا موحه ممه د با ئه مسال به ده زگیرانی بیان هیلینه وه تا له کۆیستان
بگه رینه وه، هه ردوولا به چاکیان زانی، به لام قه ده ر چی رێک ئه خا، ئه وه
که س نازانی!!!

ئهو سأل له (هۆبه تو) له ناوچه ی (دیوانده ره) مانه وه، له ها ته وه یاندا بۆ
گه رمیان هه ردوولا له چه ند جی گه یه کدا نزیک یه ک هه لیان داوه، تا پۆزی
قه ده ر په نگی ناکوکی رشت و له سه ر له وه رگه و پووشی ده ست ناخۆشی
که وته به ینی هه ردوولا، له به ینی دوو هۆز بوو به لیکدان و یه کتری دانه به ر

ته‌قه، هه‌تا شه‌ویک؟! هاتنه سهر ده‌واری مائی باوکی «وه‌لید»، ته‌قه‌یان کرد له ده‌واره‌کانی کو‌یخا، «حه‌مه سور» کو‌پ‌کی تری ئه‌بی له «وه‌لید» مندال‌تر ئه‌که‌وتنه به‌ر ته‌قه و ئه‌مرئ، به‌مه کو‌ستی - «وه‌لید»ی قور به‌سهر - ئه‌که‌وئ، دیسان کو‌یخا «حه‌مه سوور» له تۆله‌ی کو‌پ‌ه‌که‌ی دوو پیاو له هۆزی کو‌یخا «قادر» ئه‌کو‌ژئ، ئیتر به‌ته‌واوی ئاگری شه‌ر و ئاگری دلّی «وه‌لید» کلّیه ئه‌کا و په‌ره ئه‌سیئ، «وه‌لید»ی هه‌زار ته‌نانه‌ت ناتوانئ له دووریشه‌وه «شه‌مه» بیئ.

به‌تی گۆنه‌ی «شه‌مه» بوو به‌مۆمیک‌ی کافووری سپی داگیرسا و دلّی وه‌ک «وه‌لی» هه‌زار بوو به‌په‌روانه‌ی ئه‌و، ئه‌وه‌تا به‌ناو‌میدی‌یه‌وه ئه‌لیت:

په‌ری ره‌ش‌مالان، په‌ری ره‌ش‌مالان

ده‌لیل بچۆ‌لای په‌ری ره‌ش‌مالان
لای «شه‌م»ی به‌زمی شادی په‌روانان
پیش‌په‌وه‌ی پۆلی دیده‌قه‌ترانان
یان ئه‌لیت:

سهر ههر له سه‌ودای عه‌شق‌بازی‌یه
دلّ ههر نیشه‌نه‌ی تیرئه‌ندازی‌یه
به‌لام:

پیم به‌داوه‌وه شه‌ته‌ک دراوه دلم پر ئیشه‌جه‌رگم بپراوه
ئمه‌بوو ژبان و به‌سه‌رهاتی «وه‌لی» که‌دوای هه‌وئیک‌ی زۆر تا به‌ده‌ستم
هانی، ئه‌ویش چۆن؟!، به‌شیک له «پیشه‌کی»یه‌که‌ی کاک «عوسمان
هه‌ورامی» و به‌شیک‌ی تری له «که‌شکۆل»ی ده‌سنووسی «نجم‌الدین مه‌لا»، وه
چه‌ند پرسیار له‌پیاوانی شاره‌زا و «وه‌لی» دۆست.

بۆ به لگه ی خوینده واری «وه لی»، ئەم دوو به یته ی ده ری ئە خاکه «وه لی»
خوینده واریکی باش بووه، وه ک ئە لیت:

بنیان نه روی (تاق) مه جموع فه رد م
بنویسان وه (شه ست) ده ست ئە و مر دم
تا هه رکه س وینۆ میل و مه زار م

بزانی کوشته ی ئە و «شه م» پوخسار م
به م مانا که: پیش مه رگی وه سه یته ی کردووه ئە م دوو به یته له سه رکیلی
گۆره که ی بنوسن، هه رچه ند له و سه رده مه دا له کێل نوسین با و نه بووه.
هه روه ها «شه م» یش قورئانی خه تم کردووه، «وه لی» له سه ره مه رگدا له
وه سه یته که یدا ئە لیت: تۆخوا «شه م» ئاگادار بکه ن با بیته ژوور سه رم و به
ده نگه خۆشی (یاسین) م بخوینۆ، با به ده م ده نگه سازی ئە وه وه گیان م
ده رچی، وه ک ئە لیت:

وه سه یته م ئیده ن شای شه م پوخساران
به ی وه بالینم چون به ی نه ت داران...
بی خوف و ئە ندیش جه که س نه که ی شه رم

هورداره په رده ی حیجابت به نه رم
نه پۆشی جه بین «شه مس» خاوه ری
به و وه زانوودا چون ئاسمان په ری
بنیشه وه بان بالینم وه ناز

بوانه سوره ی (یاسین) وه ئاواز
«وه لی» زۆر شاره زایی له زمانی (فارسی) دا هه بووه، ئە مه ش به بۆته ی
ته واه کردنی (گولستان) ی «سه عدی» که لای مه لایوسف خۆندبو ی. له

هونراوه‌یه کدا که وه‌لامی «پره‌نجوری» ته‌داته‌وه ناوی زۆر له شاعیره‌کانی
پیش‌ته‌بات، وه‌ک: (جامی، مه‌سنه‌وی، عیسمه‌ت، شه‌وکه‌ت، ...) چه‌ندێ‌تر.
له‌ جی‌گه‌یه‌کی‌تر پره‌نجوری له «مه‌رسیه» که‌یدا، واته: له
شیوه‌نه‌که‌ی بۆ مه‌رگی «وه‌لی»، «وه‌لی» به (میرزا وه‌لی) ناو ته‌باو ته‌لیت:
حه‌یفا حه‌یف، ئه‌ی چه‌رخ چه‌واشه‌ی چه‌بگه‌رد

«میرزای» ناده‌ری رۆی ته‌یامش به‌رد
له‌ سه‌رده‌می پیش، یه‌کێ خوێنده‌ار بووێ له‌ نه‌خوێنده‌وار جیا‌یان
ته‌کرده‌وه و پێ‌یان ووتوه (میرزا)، جا لێ‌ره‌ش ده‌ری ته‌خا، که‌ وه‌لی «میرزا
وه‌لی» بووه.

یان ته‌لێن له‌ سه‌ره‌تاوه «وه‌لی» هه‌ر نه‌بووه، ئه‌م چه‌ند هۆنراوه‌یه‌ ه‌ی
هونه‌ری نه‌م «پیره‌می‌رد» بووه، له‌به‌ر ته‌وه‌ که‌ له‌ هۆنراوه‌ی دڵ‌داریدا نه‌ی
و‌ستوه‌و خۆی ئاشکرا بکا، ئه‌م «وه‌لی دێ‌وانه» یه‌ بۆ‌خۆی داناوه.
وه‌ک ته‌زانین هۆنراوه‌ م‌لکی هونه‌ره‌، جا هه‌یه‌ خاوه‌نی م‌لکی‌کی زۆری ب‌ه‌لام
تا‌پۆکه‌ی بخاته‌ سه‌ر یه‌ک‌کی‌تر، که‌وا‌بوو ئیمه‌ هه‌ر خاوه‌ن تا‌پۆ، به‌ خاوه‌ن
م‌لک داب‌نێن، یان هونه‌ری‌کی وه‌ک «پیره‌می‌رد» که‌ پێ‌نووسی کوردی له
خۆشی ته‌و زوبانی گرت، ئیستا بۆ‌چی له‌م هۆنراوه‌ د‌ل‌رفینه‌ سو‌تینه‌رانه
خۆی که‌نار ب‌گه‌ری.

من ته‌لیم: نه‌خیر ته‌مه‌ هه‌رگیز له «پیره‌می‌رد» ناوه‌شیته‌وه وه‌ یان «پیره‌می‌رد»
بۆ‌چی ئه‌م هۆنراوه‌ی به‌ شیوه‌ی هه‌ورامی ووتوه، ئیتر نازانم ب‌ریاری چی بۆ
ته‌ده‌ن وایه‌ یان نه‌...؟

رازی

هۆنراوه کانی «وهلی دێوانه»

(شه م و په روانه)

فه له ک هه تاکه ی

فه له ک هه تاکه ی، فه له ک هه تاکه ی...

فه له ک له ده رگات سزام هه تاکه ی...

تاکه ی په شیو حال په نگم زه رد، وه ک به ی

تاکه ی ناله نال بنالم چون نه ی

تاکه ی له ش به بار له خاکا که وتوو

تاکه ی ده رد و ئیش یم کا به مردوو

تاکه ی فریشته م چاوی له خه و بی

تاکه ی پوژی روون له لای من، شه و بی

تاکه ی بلیسه ی گیانم، له تاو بی

تاکه ی خورا کم خوین و زوخاو بی

تاکه ی ناگری ده روونم گه ش بی

تاکه ی له شادی دلم بی به ش بی

تاکه ی سکالام له پوژگاری بی

تاکه ی ده ربه ده ر جینگه م «کوسار» بی

تاکه‌ی ژیانم له یاران جیابئ
 تاکه‌ی پرووم له‌که‌ی په‌شی تیابئ
 تاکه‌ی مه‌ینه‌ت‌کیش ده‌ردم کاری‌بی
 تاکه‌ی ژیانم بی‌قه‌راری بی
 تاکه‌ی به‌حه‌سره‌ت د‌لم تاسا بی
 تاکه‌ی شه‌شه‌ده‌رم پ‌نگه‌ی گیرا بی
 تاکه‌ی «دی‌وانه»ت له‌کو‌ساران بی
 تاکه‌ی فرمی‌سکم تاوی باران بی
 تاکه‌ی بی‌مروه‌ت، بزانه‌ه‌الم...
 تاکه‌ی به‌جه‌فای تو‌وه‌ه‌نا‌لم
 یا له‌م به‌هنده‌دا تو‌و پ‌زگارم که
 یا به‌یه‌کجاری شیت و ه‌ارم که

ه‌هرمن خه‌م‌بارم

یاران خه‌م‌بارم، یاران خه‌م‌بارم^۱
 ه‌هرمن سه‌رشیاو، ه‌هرمن خه‌م‌بارم
 ه‌هرمن چاوه‌پروان، نه‌قه‌رارم
 ه‌هرمن ناساز و چه‌وته‌پ‌و‌زگارم
 ه‌هرمن دل‌به‌خوین دید‌ه‌پ‌رئاووم
 ه‌هرمن له‌خوینی زامان تلاوم

۱. سه‌ردن‌پ‌ره‌که‌ی له‌بابی: ه‌هرمن خه‌م‌بارم، «یاران خه‌م‌بارم».

ههرمن به شیرى خهم گۆش کراوم
 ههرمن خاوهن دهردهم دَلشکاوم
 ههرمن هیجران بار من کهم ده ماخم
 ههرمن خانه خوئی په ژاره و داخم
 ههرمن ئاواره ی کوچی شارانم
 ههرمن به دبختی پوژگارنم
 ههرمن دَلته نگم لیوم به باره
 ههرمن به خه ده نگ جهرگم بوو پاره
 ههرمن په ریشان، ههرمن زویرم
 ههرمن بریندار پیکراوی تیرم
 ههرمن چاره شوم په شه ئیقبا لم
 ههرمن له جهوری گهردون نه نا لم
 ههرمن ناو جهرگم به گر بریانه
 ههرمن هه ناسهم چله ی زستانه
 ههرمن فرمی سکم تاوی بارانه
 ههرمن نا لینم دهردی هیجرانه
 ههرمن خهم به خهم ئوگری کردوم
 ههرمن سه ر تا پیم خهم وونی کردوم
 ههر خاکی منه به خهم شیلاوه
 ههرمن به رانم ئاواتوسراوه

ههرمن «دیوانه» یدی و ویکه و تووی «شهم» م
 ههرمن په‌نجه‌پۆ من هاوپی که‌مم
 ('خه‌مه خۆراکم، خه‌مه بۆ به‌رگم
 خه‌مه نه‌شته‌ری داوه له جه‌رگم
 ئاخ و داخ و ئیش، هاوار و پۆپۆ
 ئه‌مانه هه‌موی لای من بوونه کۆ
 شوکرم به‌ کرده‌ت کارسازی کاران
 ئه‌ی ئاگاداری دله‌ی بیماران
 به‌ فه‌رمانی تۆ دروست کراوم
 بۆچی له‌قایی تۆ ده‌رکراوم
 بێ له‌ خه‌م و ده‌رد هیچت نه‌دا پیم
 پرویه‌کی خیرت نه‌کرده‌وه لیم
 دلم له‌ت له‌ته به‌ ده‌رد و مه‌ینه‌ت
 نه‌خۆشیم بینی نه‌چه‌شتم له‌ززه‌ت
 ئه‌وه‌نده‌م خه‌فه‌ت کۆکرد له‌ناو دل
 وه‌خته‌ گیان ده‌رچی بمیننه‌ ناو گل)

۱. له‌م شیعره‌وه من به‌ هی «وه‌لی» تی ناگه‌م، به‌لام تیکه‌ل به‌ شیعره‌کان «وه‌لی» بوه
 و به‌ هی «وه‌لی» ناسراوه‌ منیش ناچار وهرم گیراوه و وه‌کو خۆی نویسمه‌وه.

یاران له جه رگم

یاران له جه رگم، یاران له جه رگم^۱
 «شهم» شیوهی تیری داوه له جه رگم
 که وتمه گیانه لالا دواکاتی مه رگم
 مه مشون و کفن مه کهن به به رگم
 تکایه مه یشون جی ی برینی له ش
 با له زام بتکی تکهی خوینی گهش
 شه هید بی کفن و بی شتن چاکه
 هه رکهس شه هید بی بی گهرد و پاکه
 به لام وه سیه تم نه مه یه یاران
 دوور له وولاتم وام له دیاران
 توخوا با گوپم له پی ی خیلان بی
 له سهر پیگای «شهم» شاخی گیلان بی
 کیلیکی بهرز به قهه بالای «شهم»
 له سهر گلکوم بی به بی زیاد و کهم
 تاقی به وینهی تاقی بروی نهو
 سوژده گای دل بی به پوژ و به شهو
 له روی بنوسن هونراوه کانم
 که به تیری «شهم» ده رچووه گیانم

۱. ئەم شیعره له سهر شیوه ئەسلیه کهی وه رگپراوه.

تا هه‌رکه‌سی دی کیل و مه‌زارم
 بزانی کوشته‌ی ده‌ستی دلداری
 چونکه «شهم» گونا تاتاری چینه
 له ده‌شت بی‌زاره چیا نشینه
 روژی هه‌ل‌که‌وی له پی‌گوزاری
 ریگی بنیته سه‌ر گۆرم جاری
 بزانی کوشته‌ی ئاخ و داخی دل
 ئیش و ئازاری برده‌وه تۆی گل

دل بریانی بی

دل‌بریانی بی، دل‌بریانی بی
 ده‌روون‌پرده‌رد بی، با حال‌زانی بی
 تۆ مه‌ینه‌ت‌کیش بی، ئه‌ویش به‌ خه‌م بی
 تۆ وه‌ک «په‌روانه»، ئه‌و وینه‌ی «شهم» بی
 بو‌که‌سی دلت له‌ خه‌م که‌یل بی
 تۆ «مه‌جنون» ی ویل، ئه‌ویش «له‌یل» بی
 داخ بو‌یه‌کی ئه‌ویش داخ‌دار بی
 خه‌م‌خۆر و دلسۆز هه‌تاسه‌ر یار بی
 خۆشه‌ دلداری له‌ هه‌ردوسه‌ر بی
 نه‌ک تۆ بسوتی ئه‌و بی‌خه‌به‌ر بی

نهک بهوینهی «شهم» ترسی خوی نهبی
 له پهروانه که هیج ئاگای نهبی
 دهر بهستی ئیش و ئازاری نهبی
 ئاگای له ناله و هاواری نهبی
 دلّه، ده خلیله دستم به دامان
 بی سوود مه کیشه جهفای بی سامان

ئه ی نائومی دی

ئه ی نائومی دی، ئه ی نائومی دی
 ئه ی ره نه چه پۆیی، ئه ی نائومی دی
 یاران پۆژره شی وهک من کوا؟ کئی دی؟
 دهردی مه جنونم هیناوه ته دی
 شاخ و ههرد و چۆل گه پام سه رانه ر
 له تونوتونی «بابا» چوومه دهر
 ههردی (نجد) گه پام جی ی «قه یس» ی داماو
 وینه ی «په روانه» ی په روباڵ سوتاو
 هاتمه ئه و شوینه ی ماوام قیله م بوو
 ئه و جینگه ی که زووا جی وری ی «شهم» بوو
 چیم دی؟ هه واری چۆل و ویرانه
 بایه قوش تیایا کردبوی لانه

نه‌مابو ده‌نگی هه‌ياهوی جاران
 بی‌خشپه‌و سامناک وینه‌ی موغاران
 پرسیم بایه‌قوش هاوده‌ردی ده‌ردم
 دۆستی هاوپاز و هه‌ناسه‌ی سه‌ردم
 من «پروانه» که‌ی ویل و «دیوانه»م
 جی‌گیری «قه‌یس»ی ریسوای زه‌مانه‌م
 په‌روپۆ سوتاو له‌خیل جی‌ماوم
 تیری عه‌شقی «شه‌م» له‌جه‌رگی داوم
 بایه‌قوش وتی شیتی سه‌وداسه‌ر
 ریسوای زه‌مانه، ویلی ده‌شت و ده‌ر
 خیل پی‌چایه‌وه چووۆ بۆ (له‌یلاخ)
 بۆ من جی‌ی چۆل ما، بۆ تۆش ئاخ و داخ
 له‌شومی چاره‌م من واماومه‌وه
 به‌نائومی‌دی به‌سه‌ودامه‌وه
 ئاخ! چی‌بکه‌م له‌ده‌س چه‌وتی زه‌مانه
 پروو له‌هه‌رکۆی که‌م بۆته‌ وێرانه

روناکیم له‌سه‌ر

روناکیم له‌سه‌ر، روناکیم له‌سه‌ر
 هه‌رمن نیم‌سه‌ودای عه‌شقی تۆم له‌سه‌ر

ویئنه ی من زۆره، له ت و پەت جگەر
 له عەشقی بالآت ویلن، دەر بە دەر
 هەر لایە ک ئە چم هەر باسی تۆیە
 هەر کەس ئە بینم هەر باسی تۆیە
 لە ناو جواناندا جوانی ی تۆ تاکە!
 شاھان حەسرت مەند گەدا خەمناکە
 چەند موسوڵمانت تۆ بە (نارت) کوشت
 بە نیگات خوینی چەن دلدارت پڤشت
 چەند مورشید شیت بوون، چەند سوڤیان ویل
 دل بەستە ی عەشقت لاوانی گشت خیل
 «فەقی» ت پرسیوا کرد، «مەلا» سەرگەردان
 «شیخ» دەر بە دەر بوو، «دەر ویش» لە هەردان
 ویئنه ی پەر وانە و بۆلۆل شەیداتن
 دلانی پەردەرد هەر لە سەوداتن
 تۆ ویئنه ی «تەرسا» جوان و نازەنین
 پیری «سەنعان» یی لائە دە ی لە دین
 ئە وەرۆژە جوانیت خوا کردی پەیدا
 سوڤی و دەر ویش و مورشید، بوون شەیدا
 لە چاوت هە ی داد لە بالآت هە ی پۆا
 سەرسام! سەرگەردان!، عالەم لە تاو تۆ

له شاران هاوار، له خیلان غه‌وگا
 هه‌رکه‌س ئه‌بینم خه‌م‌ناکه‌و شه‌یدا
 گهر «فه‌ره‌اد» و «قه‌یس» بزانه‌ن خه‌به‌ر
 دووباره له خاک سه‌ردینه‌ده‌ر
 دین به هه‌یاهووی قیامه‌ته‌وه
 ببینن جوانی له‌م قامه‌ته‌وه!
 هه‌تا زینه‌دووبم شای «شه‌م» جه‌بینم...
 شیت و خه‌م‌بارم دل ماته‌مینم

روناکی باوان

روناکی باوان، پوناکی باوان
 سه‌رزه‌مین به شه‌وق پوناکی‌ت! ئاوان!
 بالات نه‌مامی نه‌وتولی سالان
 سارای گولستان (جنة‌المأوی)ن
 پرچت پاریزه‌ی په‌خشانی کاوان
 ئه‌گریجه‌ت بالی «مراوی» ئاوان
 یا وه‌ک چنوره‌ن له سه‌رک‌لاوان
 هه‌ردین و ئه‌چن له ده‌وری چاوان
 چاوت وه‌ک چاوی «ئاسک»ی سه‌رئاوان
 گوناته «گول‌خونچه‌»ی تازه‌کراوان

سینه ت به «لیمۆ» ی گول به ده م ئاوان
 بۆن خوشن به بۆی «شه و بۆ» ی شه تاوان
 خالت «سۆسه ن» ی بهر خوۆره تاوان
 من بۆ ئه و خاله (ته ره) م له باوان
 نه مامی هه لچوو نازدارى عه شره ت
 دیده به خومار جوانی گول پومه ت
 كه س نیه وه ك من بكیشی نازت
 منم هه لگری راز و نیازت
 ویلم، ئه گه ریم له دووت پۆژ و شه و
 هه رامم كرده وه له دووچاوم، خه و
 له وسـاوه تـیرت له دلـم داوه
 چۆل و ویرانه ت به من كرد ئاوه
 شه و و پۆژ له گهـل به ختم ده عوايه
 بۆیه جیم له سه ر لوتكه ی «چیا» یه
 فیدای چاووت بم چاوپه شی چاوكه ش!!!
 به زه یی به كت بئی به منی چاره پره ش

ئاخ! بۆ (خه سه ره و خان)

ئاخ بۆ خه سه ره و خان، ئاخ بۆ خه سه ره و خان

ئاخ بۆ «خه سه ره و خان» خانی خانه دان

دارای گه نج و مال خاوه ن سپا و سان

ئازا و چاونه ترس شیر پووی مه‌یدان
 ده‌ست و دل‌خاوین به‌په‌حم و ویزدان
 ئه‌و به‌خشه‌نده‌یه به‌دلی نه‌رمی
 به‌شه‌وق و زه‌وق و به‌هه‌ستی گه‌رمی
 بو‌راو و شکار بی بو‌ئهم کیوه
 ئهم «کیوه» ی منی «دیوانه» ی پیوه
 به‌چاو بیینی جه‌سته‌ی په‌شیوم
 وه‌ک جانه‌وه‌ری ناو ده‌شت و کیوم
 به‌زه‌یی‌یه‌کی بی به‌دیده‌ی نم‌ناک
 به‌ئیشی زامم، به‌لاشه‌ی سه‌رخاک
 به‌پوت و قوتیم، ته‌نیایی، چۆلم!!!
 به‌سه‌رینی به‌رد، گیانی ناو خۆلم
 به‌بی‌که‌سی یو سه‌رگه‌ردانیم دا
 به‌زامی سه‌ختی بی ئامانیم دا
 به‌ئاه و ناله‌ی نیوه‌شه‌وم دا
 به‌پا‌په‌رینی شیرین‌خه‌وم دا
 به‌نامورادی و په‌شی به‌ختم دا
 به‌ناله‌ی گه‌رم و زامی سه‌ختم دا
 به‌شیواوی به‌خت، شوومی چاره‌م دا
 به‌تکه‌ی خوینی جه‌رگی پاره‌م دا

به کلپه‌ی گری ئاگری جه‌ستم
 به گیانی کفتی پر ئیش و خه‌ستم
 دلی بیته‌جووش که دی ئه‌حوالم
 بپرسی کوشته‌ی کام نه‌ونه‌هالم
 تی‌بگا که من لیره چی ئه‌که‌م
 بووم به «په‌روانه» ی گری گونای «شه‌م»
 سه‌رمایه‌ی شادیم کی زه‌وتی کرد لیم
 «په‌ری» ی کام جی بوو هیچی نه‌هیشتم پیم
 «وهلی» به خه‌یال (نوفه‌ل)^۱ یاد ئه‌کا
 خوی به زوناکی «شه‌م» ی شاد ئه‌کا
 خوژگه خه‌یالم به‌راست ئه‌گه‌ری
 ده‌لیلیکی وام به‌هاتایه ری
 یا به‌گه‌نج و مال یا به‌زوری چه‌نگ
 شادی کردایه «په‌روانه» ی دل‌ت‌ه‌نگ
 به‌خه‌نده بایه به‌وینه‌ی (حاته‌م)^۲
 «شه‌م» بستینی بوم، من شادکا به «شه‌م»
 به‌لام، ئاخ، چی بکه‌م له‌پوژگارم
 دلسوژی نیه بی به‌هاوارم
 مه‌گه‌ر (یه‌زدان) ی خاوه‌ن ده‌سه‌لات
 له‌م به‌نده سه‌خته‌پوژگارم بکات

۱. (نوفه‌ل) ئه‌ ژو پیاوه بو کاتی ویستی (له‌یال) بو (مه‌جنون) بستینی.

۲. (حاته‌م) ئه‌و به‌خه‌نده‌یه که ناوداره و ناوی هه‌ر نامری.

ئه‌ینا ئهو (به‌ند)ه‌ی وابه پیمه‌وه

هه‌تاكو مردن پى‌ی ئه‌تلیمه‌وه

داخ هاته سه‌ر داخ

داخ هاته سه‌ر داخ، داخ هاته سه‌ر داخ

ئیش هاته سه‌ر ئیش داخ هاته سه‌ر داخ

له‌ داخی دووری شای بو‌له‌ند ده‌ماخ

من گه‌رمای (گه‌رمین) ئهو فی‌نکی (له‌ یلاخ)

ئاخ و داخ و ده‌رد له‌ لام مایه‌وه

مال‌ی باوان‌ی نه‌ گه‌رایه‌وه

ئه‌م‌سال نه‌وبه‌هار لای من (ده‌یجور)ه‌

چونکه‌ چاوان‌ی له‌ چاوم دوره

ئه‌وا له‌ کو‌یستان له‌وپه‌ری خو‌شی

من مام له‌ (گه‌رمیان) بو‌ زوخواو نو‌شی

ئه‌ترسم بازی بازار‌ی گه‌ردون

له‌ گه‌ردولولی چه‌رخ‌ی دونیای دوون

«مه‌جنون» به‌ بازار سه‌ری نایه‌وه

خه‌م بو‌ «فه‌ره‌اد»ی هه‌ژار مایه‌وه

یه‌ک یه‌ک یاران‌ی له‌ ژین بی‌زار کرد

پو‌ژی پوناک‌یان به‌شه‌وی تار کرد

به جوړی عه شقی «مه جنون» تاوی سهند
 بناغهی ژینی له بیخا هه ل کهند
 نه ترسم به ختی ناپو ختم وایی
 میراتی نه وان بو من جی مایی
 «شهم» م به هاو ده م (ابن سلام)^۱ بی
 منیش تا ماوم نازار سزام بی
 خوایه نه و باره نه نیته شانم
 گهر هاتوو روی دا زوو ده رچی گیانم
 مهرگ چاکتره بو من له و ژپانه
 گوړ زوړ خو شتره بو م له و زیندانه

ریسوای زه مانهم

ریسوای زه مانهم، ریسوای زه مانهم
 «قه یسی» سهر شیواو سه حرای ویرانهم
 «په روانه» ی په شیو ریسوای زه مانهم
 بیزار له مالْم، شیت و «دیوانه» م
 وینه ی بایه قوش شه و له ویرانهم
 جهرگ پراوی ته شهر و تانهم
 بیزار له بینین دیده ی یارانم
 پاسه وانی دیر سهر دیارانم

۱. (ابن سلام) نه و که سه یه که «له یل» شروی پی کرد.

له کهس ته‌وه‌للا له دۆست بیزارم
 به شه‌وو به پۆژ له یادی یارم
 عه‌سای خه‌م له‌ده‌س مه‌ی، خه‌م نه‌نۆشم
 سه‌رگه‌ردانی خه‌م شه‌ری خه‌م پۆشم
 سه‌زاو سه‌ته‌م‌کیش به‌ختی په‌ش بینم
 «فه‌ره‌اد»ی کوکه‌ن موغار نشینم
 شه‌شه‌ده‌ری به‌ختم پئی لی گیراوه
 خه‌م‌بار و دل ته‌نگ جه‌رگم بپراوه
 چه‌وت و لار و گیژ چه‌رخ‌ی چه‌پ‌گه‌ردم
 ده‌ردم گه‌رانه‌ دوور له‌ هاوده‌ردم
 وه‌ک سه‌ره‌بزوتی قه‌راخ ئاگرم
 به‌ سه‌روه‌ی شه‌مال زیاتر گه‌ر نه‌گرم
 دل پپر ئازاری زه‌مانه‌ی دوونم
 پشتم شکاوه‌ کووم و زه‌بوونم
 شه‌و دیده‌ بی‌خه‌و پۆژ بی‌قه‌رارم
 گیراوی جه‌وری چه‌وتی پۆژگارم
 بیزار له‌ ژینم پازیم به‌ مه‌رگم
 به‌ نه‌شته‌ری خه‌م کون‌کونه‌ جه‌رگم
 چاو له‌پئی خیلان پیسوای هۆزانم
 به‌ ئاگری عه‌شق سوتاوه‌ گیانم

هاوړئ ی جانده وړ له بیابانم
 «قهیس» ی تانه کیش، چاو به گریانم
 «پدروانه» ی شوقی «شهم» روخسار یکم
 پیکراوی تیری موژه ی یاریکم
 «حاتهم» یکی «تایی» قاته له به ختم
 به زه بی یه کی بی به دهر دی سه ختم
 وهک «نوفل» کی یه بی بو ثم جی یه
 ببینی «قهیس» ی دووه می لی یه
 خه یال چهنده خوشه بو نه وهی ئادهم
 خوا بی ناردایه یه کی وهک حاتهم
 شادی کردایه دلای خه مبارم
 به ئاواتی خوّم به وه سلی یارم
 خوايه مه گهر تو بگه یته فریام
 نهینا تا مردن ئاواره و تهنیام

نه ستیره ی به یان

نه ستیره ی به یان، نه ستیره ی به یان
 نه ستیره که ی روژ هه ل دی ی دهم به یان
 جوان و پرشنگ دار پیش له خوړه لات
 توخوا نه ت دیوه قیبله ی دوورو لات

خۆ تۆ له زومپه‌ی به‌خت‌دارانی
 جیگای ته‌ماشای گشت نازدارانی
 تۆ زۆر ئه‌وه‌ستی پوبه‌پوی پاکان
 ته‌ماشات ئه‌که‌ن گشت شه‌ره‌ف‌ناکان
 هه‌مو پۆژی پوی پاکیان ئه‌بینی
 به‌هره‌ له‌ شیوه‌ی چاکیان ئه‌ستینی
 چاوت و له‌ پوی «ته‌تار»^۱ نه‌وه
 له‌ شه‌وق و جوانی نازدارانه‌وه
 هه‌تا پۆژ له‌ «که‌ل» سه‌ردیته‌ده‌ر
 تۆ باخه‌وانی له‌ باخی دولبه‌ر
 توخوا ئه‌بینی نووری چاوی من
 «شه‌م»؟، شادی دله‌ی پر زوخاوی من
 ئه‌و که‌ له‌ زومپه‌ی جه‌بین سافانه
 «شه‌م»م شه‌وچرای عیلى «جافانه»
 گه‌ردی سه‌رپیت‌بم ئه‌ستیره‌ی به‌یان
 ئه‌و وه‌ک تۆ شیرین، تۆ وینه‌ی ئه‌و جوان
 چون نه‌ت‌کرد سه‌یری ئه‌و فریشته‌یه
 سه‌یری ئه‌و شوخه‌ له‌ لات عه‌یه‌یه

۱. «ته‌تار» واته‌: ئاسکی ته‌تار، که‌ ئه‌و ئاسکه‌ زۆر ناسراوه‌ به‌ چاو جوانی.

ویلی دشت ودهر

ویلی دهشت و دهر، ویلی دهشت و دهر

ئه‌ی هه‌وای خو‌شی کویستانان له‌سه‌ر

ناسکی سرک و جوان پیش‌پۆلی ئاسکان

گورج و عاشق‌کوژ، ئه‌برۆ وه‌ک که‌وان

به‌عه‌تری په‌رچه‌م «چیا» ت پر کردوون

به‌نیگا و له‌نجه‌ت دنیا‌ت سر کردوون

نازانم راو‌چی؟ یا نی‌چیری؟ تو

چه‌نده‌ها راو‌چی که‌وته‌ن گیزی تو

به‌رزه ئه‌ستیره‌ی گه‌شی به‌ختی تو

کار ئاسکی گورجی هه‌ردی سه‌ختی تو

پروو ئه‌ستیره‌ی گه‌ش برۆ وه‌ک که‌وان

برژانگت تیری جه‌رگی عاشقان

به‌له‌نجه و لاری دل فرینه‌وه

به‌په‌وت و نی‌گای گیان ئه‌ستینه‌وه

به‌پرچی قه‌فه‌ف گرژ و لوله‌وه

به‌بالای هه‌لچووی وه‌ک نه‌وتوله‌وه

به‌و کریشمه و ناز، له‌نجه و په‌وته‌وه

به‌پرووی وه‌ک پوژ و زولفی شه‌وته‌وه

به‌لیوی ئالی وه‌ک یاقوته‌وه

به‌ریزه‌خالی تاک و جوته‌وو

به‌گهردنی به‌رز شوشه‌ی سافه‌وه
 به‌زولفی بۆن‌خۆش میسکی نافه‌وه
 به‌کرژ و توند و ڤق و قینه‌وه
 به‌ڤه‌وتی نه‌رم و سله‌مینه‌وه
 قیله‌م کیت نه‌کرد تو به «دیوانه»؟
 کی بۆتۆ نه‌بووه ڤیسوای زه‌مانه‌؟

به‌ردی هه‌واران^۱

به‌ردی هه‌واران، به‌ردی هه‌واران
 ڤه‌ش داگیرساوی کۆچی هه‌واران
 مه‌لول و دل‌ته‌نگ جی‌ماوی یاران
 وه‌ک من هاوبه‌شی ده‌رد و په‌ژاران
 تو به‌ردی کوی‌بووی؟ له‌کام هه‌واران؟
 بۆکی ڤه‌ش‌پۆشی؟ ویلی دیاران
 خه‌م‌باری عه‌شقی کام نه‌ونه‌هالی؟
 بی‌ڤه‌نگ و ماتی کام ڤوومه‌ت ئالی؟
 تو به‌داخی کی ڤه‌ش‌بووی سووتاوی؟
 له‌کام هه‌وار و هۆزی جی‌ماوی؟
 راستم پی‌بلی بۆکی داخ‌داری؟
 تازیزت کی‌یه؟ وابۆی خه‌م‌باری!!!

۱. مه‌به‌ست له‌م به‌رده‌ره‌شه‌به‌ردی سی‌گوچکه‌یه (کوانوو)، که مه‌نجه‌لی
 نه‌خه‌نه‌سه‌ر، جا که خیل‌کۆچی کرد ئه‌و به‌ردانه‌به‌جی ئه‌هیلن.

«بهرد» ووتی به دبّه ختکویله ی دهردوخه م
 «به روانه» ی په شیو دوورکه وتووله «شه م»
 مه گهر نازانی بینایت لیله
 ئیره جی و شوینی گوزهرگای خیلّه!!!
 ئیره شینگه که ی خیلّی جافان بوو
 جی ی ناز و عیشوه ی گهردن سافان بوو
 هه وارگه ی ره وگه ی عیلّی «مورادی»
 شوینیان ئیره بوو پرشه وق و شادی
 من شوینی «شه م» ی شای په روانان بووم
 پیشهنگی جوانی ناو رهش مالان بووم
 پاییز کوچی خیلّ دینه خواره وه
 ته شریف دیننه وه شوینی پاره وه
 منیش به شه وقی «شه م» ه سوتاوم
 گه شی گونای ته و دووره له چاوم
 هه روا ی ووت «بهرد» ی ره شی هه واران
 من له و خراپتر بی دهنگ بووم یاران
 زانیم بو «شه م» ه شه ویش داخداره
 داخ و خه م ناکی بو دووری یاره
 منیش له ئیشی شای «شه م» ره وخساران
 ناوا چوومه رهنگ «بهرد» ی هه واران

«به‌رد» ی جیّ ماوی هه‌واران منم
خه‌م خۆری هه‌موو خه‌م‌باران منم

شه‌وی‌دارانم

شه‌وی‌دارانم شه‌وی‌دارانم
هاوده‌می ناله‌ی شه‌وی‌دارانم
بومی وێران‌ه‌ی گشت د‌بارانم
ئاخ و ئۆف‌ک‌یشی رۆژ‌گارانم
«په‌روانه» ی سووتاو په‌شی‌و‌حال منم
وه‌ک قه‌قنه‌س سووتاو کۆی زو‌خاڵ منم
راو‌چی بی نه‌چیر له‌ هه‌ردان منم
پی‌شیل‌کراوی د‌ل‌به‌ردان منم
گیرۆده‌ی مه‌ینه‌ت پر‌جه‌فا منم
تاساوی چه‌رخ‌ی بی‌وه‌فا منم
سه‌ر‌کرده‌ی پۆلی مه‌ینه‌ت‌بار منم
سه‌ر‌لی شی‌واو و گه‌سته‌ی مار منم
مه‌ئ‌یوسی بینین د‌یده‌ی یار منم
مه‌جنونی وی‌لی سه‌ر‌کۆسار منم
بی دۆست و هاوه‌ل بی خه‌م‌خوار منم
بی ئه‌حوال‌پرس و بی د‌ل‌دار منم

که سټ ديار نيه خزم و يارانم
 بيني کله ي ئاگري گيانم
 دهردي داي به من چه وتي رږڅگار
 مه گهر دابيتيه مه جنوني هه ژار
 بو ئيشي جهرگم له ت و چاکم
 چاوه پرواني لوتف «يه زدان» ي پاکم

پهري رهش مالان

پهري رهش مالان، پهري رهش مالان
 دهليل بچو لاي پهري رهش مالان
 لاي «شهم» ي به زمي شهوي پهروانان
 پيش پهوي پولي ديدنه قه ترانان
 ناسکي چول و ههر دله «چيا» پهروهرده
 چهن دلي وهک من بو ت پر له دهرده
 نه ليت گويت داوه به قسه ي نه غيار
 من بهو په يمانه که کردم ئيقرار
 سهر ههر له سه ودای عشق بازی به
 دل ههر نيشانه ي تير نه ندازی به
 پيم به «داو» هوه شه تهک دراوه
 دل پر له ئيشه جهرگم برپاوه

هه تا ئه م نینه دووتوی گوڤی تهنگ
شهرته له ئیشت هه رگیز نه کهم دهنگ

فیدای ناووت بم

فیدای ناووت بم، فیدای ناووت بم
تۆ ناووت چیه؟ فیدای ناووت بم
بالا گهردانی ههردوو چاووت بم
شانهی داهینه زولفی خاوت بم
من «پهروانه» ی ویل ههردی ویرانه
«قهیس» ی سه رشیواو ریسوای زه مانه
شهوان هه تا پوژ هاو پازم خه مه
گیان له بهرانی کیوم هاوده مه
دهربه ده ر ماووم بی خوراک و جیم
په ژاره و مهینه ت بوونه ته هاو پیم
لهش به ئازار و گر له دهرونم
له ههردی له بهس ئاواره ی توونم
له و کاته وه من له «شه م» دوور که وتووم
دل پر له پشکۆم ساتی نه سره وتووم
هه ر گیان له بهری له شیوه ی یاره
هاو پازی دل وه دهوای ئازاره

من زه و قلم له گهل دهنگی ئاسکانه
 سوکناییم سهیری چاوی ئهوانه
 دوور له چاوی یار بهوان دل شادم
 تا رۆژی گهردون ئه دا مورا دم
 توخوا ئه و ئاسکه گرتوته به داو...
 شیوهی ئازیزم ئه نوینی تهواو
 تیری نیگای ئه و له دل کار ئه کا
 چاوی له چاوی چاوبه خومار ئه کا
 فیدات بم سه دجار راوچی دهشت و دهر
 بی به خشه، «داو» ی له مل بینه دهر
 ئازادی بکه توخوا له «داو» ت
 یاخوا هه تا هه ی به رزبی ناوت
 ئه و ئاسکه جوانه ئازادکه ی له «داو»
 له ژینا نهنگی نابینی به چاو

جوانی پیچاوه

جوانی پیچاوه، جوانی پیچاوه
 جوانی سه ریچی سه ری پیچاوه
 زولف و ئه گریجه ی ریک داهیناوه
 به سه ر پوومه تا په خشان کراوه

سینه‌ی ده‌رکه‌ووت یه‌خه‌ی کراوه
 لیمۆ‌ی وه‌ک تو‌په‌ی ته‌یمور نه‌خشاوه
 په‌رچه‌می چین‌چین تازه‌ قرتاوه
 خو‌ر هاتوه‌ته‌ده‌ر له‌ روژئاواوه
 ئه‌برۆ‌ی شمشیری تازه‌ سوراوه
 به‌ چاوی وینه‌ی ئاسکی خه‌تاوه
 برژانگه‌کانی تیژه‌ وه‌ک نیژه
 هه‌ر ئه‌لێ‌ی سوپای شاه‌ی «په‌رویز»ه

بو‌چی زویر بی...؟

بو‌چی زویر بی، بو‌چی زویر بی...
 دل له‌ ئازار و ئیشت زویر بی...
 دلم‌ گه‌ردانه‌ی یاقووتی ئال بی..
 له‌تو زویر بی به‌ کو‌ی زوخال‌بین
 چاوی هه‌موده‌م بالات نه‌بینی...
 به‌ فرمیسک خو‌لی ژیر پیت نه‌پشینتی...
 نه‌وچاوه‌ چاوی ئاسکی «چیا» بی..
 له‌ «خوا»م داوا‌یه‌ که‌ نابینایی
 سه‌ری شه‌وو‌روژ ئاگای نه‌بی لیت...
 نیو‌چاوان نه‌خا له‌ خاکی ژیر پیت...

نه گهر نهو سهره سهری «قارون» بی..
 له «خوا»م داوایه سهره ونگون بی
 دهستی له داوای دوعا نه بی بوت..
 له سهر سنگ نه بی کاتی هات و چوت..
 نه گهر نه ودهسته دهستی «رؤسته»م بی..
 له «خوا»م داوایه ئیفلیج و کهم بی
 بی یه ک هاتو چوی ریگای تو نه کا..
 له بهر مالتانا نه یهت و نه روا..
 نهو پی یه گهر پی ی پاشا و نه میر بی..
 له «خوا»م داوایه بهستی زه نجیر بی
 گیانه دهستی من به دامانی تو
 گیانی شیرینم، به قوربانی تو

یارم له خه ودا

یارم له خه ودا، یارم له خه ودا
 نه مشه و په شیو دیم، یارم له خه ودا
 په ننگ زهره و بی دهنگ پر خه م له خه ودا
 کز و لیوبه بار دیم «شهم» له خه ودا
 که به زه لیلی دیم «شهم» له خه ودا
 که و تمه ناله له شیرین خه ودا

جوړی شیواو بوو دیم به خه و ئه‌مشه و
 به سه‌رگه‌ردانی راپه‌پریم له خه و
 کاتی راپه‌پریم، که زانیم خه و
 مه‌ستی (ئه‌له‌ست) بووم له و نیوه شه‌وه

دلدارم «شه‌م» بی

دلدارم «شه‌م» بی، دلدارم «شه‌م» بی
 بو‌هه‌رکه‌س وه‌ک تو‌که ناوی «شه‌م» بی
 سه‌رگۆنای وینه‌ی مانگی چواردەم بی
 ناسک و نازدار له‌چه‌شنی که‌م بی
 پرچی ره‌ش مار و عه‌تر په‌رچه‌م بی
 دلی «په‌روانه» ی بو‌پر له‌خه‌م بی

بو‌هه‌رکه‌س بالای وه‌ک «سه‌ول» ی ساف بی
 په‌رچه‌م پرگولای یا موشکناف بی
 پیش‌ره‌وه‌ی جوانی گشت عیّلی جاف بی
 ئه‌بی تو‌ئاسا وای بی‌ئینساف بی
 وه‌ک تو‌لیو شیرین یا خونچه‌ده‌م بی
 دلی «په‌روانه» ی بو‌پر له‌خه‌م بی

بۆ ههركهس وهك تۆ ئهبرۆ كهوان بئ
 زولف و خال سېوهنگ برۆ قهتران بئ
 وا بئ فرسهت و داده و ئامان بئ
 وهك و تۆ فیتنه ی ئاخوزه مان بئ
 بئ شهرت و به ئین، ئارهزو كه م بئ
 دلی «پهروانه» ی بۆ پر له خه م بئ

بۆ ههركهس وهك تۆ روی پر له نوور بئ
 سینه و گهردنی وینه ی بلوور بئ
 فریشه ی ئاسمان نه سلی له حوور بئ
 بئ ترس و بئ باك له پری ی خوا دوور بئ
 وهك تۆ ده لیلی دوری پینگه م بئ
 دلی «پهروانه» ی بۆ پر له خه م بئ

بۆ ههركهس وهك تۆ لیموی کالی بئ
 سینگى «سه دهف» و لیوی ئالی بئ
 گهردنی به رزی وهك «غه زال» ی بئ
 ناسک و نازدار و چواره ده سالی بئ
 وهك تۆ دلدارى له ناو دل كه م بئ
 دلی «پهروانه» ی بۆ پر له خه م بئ

بۆ هه رکهس وه ک تو به جوانی «شاز» بی
 چاو پر له سورمه به عیشوه و ناز بی
 هه زاران دلی ئاواته خواز بی
 ناشی و نه زان حال وای مه جاز بی
 شهوقی پر نووری به وینهی «شهم» بی
 دلی «په روانه» ی بۆ پر له خهم بی

کاتی مردنم

کاتی مردنم، کاتی مردنم
 ئه مانهت فهرزه واده ی مردنم
 گه یشه واده ی وه سیهت کردنم
 له کاتی سهختی گیان سپاردنم
 توخوا بلینه شای «شهم» جه بینم
 کاتی رۆح کییشان بیته سه رینم
 به بی ترس و باک شهرم نه کا له کهس
 په رده ی روو پۆشی دادری به دهس
 نه پۆشی تیشکی گۆنای خاوه ری
 بابزانن ئاسمان دای به زاند په ری
 دانیشی له پال سه رینم به ناز
 بخوینی سوره ی «یاسین» به ئاواز

به زوبانی شیرین شه کرپازه وه
 به دهنګ و سه دای خوش ټاوازه وه
 روو به ټاوه نګی پر ګولآ وه وه
 به ګونای ټال و زولفی خاوه وه
 فرمیسک له چاوی ټه و نازداره وه
 بتکیته سهر پرووی ټه م بی چاره وه
 با تیر سه یربکه م له چاوی جوانی
 گیانم دهر بچی بیته قوربانی
 با تیر ګوی بګرم له دهنګی سازی
 له سورهی شریف!!، خوشی ټاوازی
 گیان کیس بیت به سه د ټیش و ژانه وه
 هه رګیز نیم به ته نګ گیان کیسه وه
 ګهر به م جوړه بی ټارامی گیانم
 به خوا به ټاسان دهر دی ره وانم
 ټای که چهنه د خوشه ژیان و عومرم
 له خاک و پای تو گیان دهر چی، بمرم
 ګهر به هغه کیوی ګونا هم هه بی
 به هه شت جیګامه، «خوا» ټه م به خشی

گیانه خه‌وم بی

گیانه خه‌وم بی، گیانه خه‌وم بی
 نه‌گه‌ر به‌بی تو یه‌ک ئان خه‌وم بی
 ناله‌ی بی ئه‌مان کاری شه‌وم بی...
 قه‌ت ئوقره‌ نه‌گرم دایم په‌وم بی...
 بی‌دیده‌نی تو گه‌ر په‌زاره‌م بی...
 په‌زاره‌و ترسی به‌رقه‌ناره‌م بی...
 گه‌ر ساتی یادت له‌ دلم ده‌ربی...
 دلم له‌ت و په‌ت نوکی خه‌نجه‌ر بی...
 نه‌گه‌ر بی تو که‌س، بکه‌م به‌ یارم...
 سه‌ره‌وتم نه‌بی له‌به‌ر ئازارم...
 گه‌ر ساتی یادت ده‌رچی له‌ یادم...
 نوقمی یادنه‌بی دلی ناشادم...
 ده‌روونم له‌تی تیخی ئه‌لماس بی...
 زوبانم له‌ت له‌ت وینه‌ی په‌لاس بی...
 قه‌سه‌م به‌ دیده‌ و به‌ بالای شه‌نگت
 نه‌گه‌ر بو ساتی نه‌بیسم ده‌نگت...
 مه‌لی په‌وانم له‌ «ته‌ن» بی‌زاره
 دونیا له‌ چاوم تاریک و تاره

به کوی زوخال بی

به کوی زوخال بی، به کوی زوخال بی
 مالی باوانت به کوی زوخال بی
 دایکت نابینا زوبانی لال بی
 باوک مردوویی خوشیت لی تال بی
 سویندم به و خویه مال بی ته نافه
 گهر له گهل مندا مه یلت خیلافه...
 دوور له بالای خوت باوانت چول بی
 خزمانت سهرشیت کهلپوس له کول بی
 باوان ویران بی، کهست نه مین
 بایه قوش له سهر مالتان بخوین
 خیلی خویشانت توشی تالان بن
 به پهنه و عبیرهت کورد و گوران بن
 نه وهش بزانی که دوعای منه...
 سهرلی شیواوی و خوشیت لی وونه
 تو جیگهت سازه کوستان نشینی
 کهی دهر بهستی ئیش منی خه مینی
 له کوستان ی خوش به ده ماخه وه
 له چاوگهی سازگار لای «له یلاخ» وه
 له کوی نه بینی «دیتوانه» ی ناشاد
 له و جی یه منت کوا؟ دیته وه یاد

کاتی مه‌رگمه

کاتی مه‌رگمه، کاتی مه‌رگمه

واده‌م به‌سه‌رچوو، کاتی مه‌رگمه

به‌و ئیشه‌ سه‌خته‌ی له‌ناو جه‌رگمه

خاک و گُل و گوڤ، جل و به‌رگمه

له‌ گیان کیشانا هه‌ر چاوه‌پوانم...

که‌ ته‌شریف بیئی کاتی نه‌مانم!

کاتی که‌ گیان‌کیش دئی بۆ په‌وانم...

مۆله‌تم نادا، ده‌ستینى گیانم

«شه‌م» ی پومه‌ت شه‌م بیته‌ سه‌رینم...

ئه‌وکاته‌ ده‌رچی پۆحی شیرینم

برژێته‌ سه‌رم فرمیسکی چاوی

کفنه‌که‌م بدروی به‌زولفی خاوی

بلیم به‌ «شه‌م» ی شاهى چاومه‌ستان

له‌ گهل ته‌رمم‌دا بیته‌ گوڤستان

به‌ده‌ستی ناسک شوخی دولبه‌رم...

به‌ردی «ئه‌له‌حه‌د» م‌بنی سه‌ر سه‌رم

که‌ به‌ردت دانا خاکی مه‌زارم...

بکه‌ به‌سه‌رما، شوخی نازدارم

گیانه‌که‌م هات و ئه‌وه‌ت بۆکردم

به‌ویته‌ی دلدار تو به‌پیت کردم

شهرته هه تا کوو رۆژه که ی «ئه له ست»

من دۆعاگو ی تۆم شوخی دیده مه ست

سه گی ده رگای یار

سه گی ده رگای یار، سه گی ده رگای یار

سه گی پاسه وان پیش قاپی دلدار

هاوړی و هاوړازی گشت کاتی نازدار

خاکی پیت ده رمان چاوی پر ئازار

خۆ تۆ له زومرپی وه فاداران

دلسۆز و خه م خۆر ده رده دارانی

سه گی خانه زای باوانی یاری

ئارامی دلی ده وای ئازاری

ئه زانم قیبه لم به دهستی جوانی...

په روه رده ی کردوی بو پاسه وانی

خۆ ئه گه ر هات و قهستی سه رت کا...

ئازارت بدا، ده ربه ده رت کا...

قهت بپروام نیه تویی وه فادار

له ئاستانه ی یار بی ده س به ردار

هوی چیه ئیستا هاوده رده ی ده ردان

دورکه وتوی «شه م» ی که وتو بته هه ردان

ئیس‌تا دور‌که وتوی له قاپی د‌ل‌دار
 ییم‌ب‌لی به‌د‌ب‌خت، چ‌ون ئه‌گری قه‌رار
 وه‌ک من هه‌رده‌مه وای له هه‌ردیکا
 هه‌رشه‌و میوانی له بن به‌ردیکا
 سه‌گ وتی: که‌وته‌ی زه‌مانه‌ی بی‌بار
 «په‌روانه»‌ی «شه‌م»‌ی رومه‌ت پرشنگ‌دار
 بو‌ل‌لاو‌یته بی‌نایت کو‌یره
 به‌حه‌زی خ‌ومه؟ یا ده‌ستی ز‌وره؟
 بو‌شاری «به‌غدا» چ‌وو به‌اوکی «شه‌م»
 من پار‌یزگاری مال‌ت‌ان ئه‌که‌م
 هاتومه ئ‌یره به‌خ‌وسن و‌ره‌زا
 تا «گورگ» می‌گه‌ل، پاک نه‌کا غه‌زا
 بو‌مه‌ر فر‌وش‌تن چ‌وو به‌اوکی «شه‌م»
 «په‌روانه»‌ی خه‌م‌گین وایه به‌بی که‌م
 ئه‌گینا به‌بی سووچ و به‌هانه
 بو‌چی ئه‌گه‌ریم ئه‌م بیابانه
 «وه‌لی» به‌قوربان مه‌رومال‌تان بی
 بالا‌گه‌ردانی مال و حال‌تان بی

نازداری جافان

نازداری جافان، نزداری جافان

نازداری بی‌عیب تایه‌فه‌ی جافان

پیش‌ره‌وه‌ی پۆلی ئاسکی سه‌رشاخان

گۆلی سه‌رکرده‌ی گۆلی ناو باخان

ئاسکی که‌ژال، چاو له دهشت و دهر

توند و سرک و گورج له سیبه‌ر سل‌که‌ر

له تیره‌ی ته‌تار شوخی شیرین خال

خاوه‌ن خه‌ت و خال خه‌تا و خوته‌ن مال

جینگه‌ت سازگار له به‌رزی کوستان

راو‌چیان و یل دلیان پرله ژان

ئه‌برۆ وه‌ک که‌وان چالاک و چاو‌ره‌ش

له ده‌ست و تیرت ئه‌تکی خوینی گه‌ش

گونه و لاجانگت هه‌تاوی قه‌دپال

بالنده‌ی توند‌په‌و شمقاری تیژبال

چرای پرووناکی هه‌موو په‌ش‌مالان

ناوت ویردی لیو خاوه‌ن ئیقبالان

به‌کۆلمی گه‌شی پر له نووره‌وه‌...

کی‌ت نه‌دابه‌ده‌م ئاگری سووره‌وه‌؟

به‌و برو‌په‌شه‌ توخ و قه‌ترانه‌...

خانه‌ی چه‌ن دلت کرده ویرانه

به‌و چاوه‌گه‌ش‌ه‌ی سورمه‌ تی‌ کراوه...
 موژته له‌ خوینی کی‌ وه‌رنه‌داوه؟
 به‌و نیونگی‌ای ناز، به‌و له‌نجه‌ولاره...
 ئاخ‌ر جه‌رگی‌ کی‌ت نه‌کردوو‌ه پاره؟
 به‌ ره‌وتی نه‌رم و له‌نجه‌و هاتوو‌چوو...
 بلی‌ کی‌ت نه‌کرد به‌ باوک‌ مردوو؟
 به‌ گه‌رده‌نی به‌رز شوشه‌ته‌زه‌وه...
 به‌ پرچی‌ لول و بال‌ای به‌رز‌ه‌وه...
 توخوا دل‌ی کی‌ت تو‌ نه‌ستانده‌وه؟
 خانه‌ی ژیان‌ت نه‌پروخنده‌وه؟
 من له‌ داخی‌ تو‌ جه‌رگم‌ بوو تو‌ی‌ تو‌ی‌
 هه‌ر داخه‌ د‌ی‌ته‌ سه‌ر داخانی‌ نو‌ی‌

له «شه‌م» جیام‌ من

له «شه‌م» جیام‌ من، له «شه‌م» جیام‌ من
 «په‌روانه‌»ی په‌شی‌و له «شه‌م» جیام‌ من
 مه‌جنونی وی‌لی ده‌شت و سارام‌ من
 مه‌ئوسم‌ له «شه‌م» چاره‌ سیام‌ من
 شی‌ت و سه‌رگه‌ردان له‌ خی‌ل جی‌ ماوم
 وی‌ل و ده‌ربه‌ده‌ر عه‌قل شی‌واوم

بی کس و تهنیا، بی هاو دهم ماوم
 له گیژی ده ریای خه ما خنکاوم
 رهش تر له بهردی هه وارن منم
 ده ربه ده رماوی دیاران منم
 که وتووی توناوتون توونی «ته بهس» م
 جه فای به بی سوود ره نج به عه به سم
 دهر د و ئیش وه ک کیو باره له شانم
 بو دیده نی «شه» هر چاوه پروانم
 هاو دهمی وه حشی و جانه وه رانم
 شه شکه نجه و ئازار باره له شانم
 چاوه پروانی ری یاری کوستانم
 دل پر له هه سره ت چاوه به گریانم
 بیگانه ی قهوم و کس و کارم من
 نا ئومید له «شه» پر ئازارم من
 تا کاتی ئه مرم دل مه حزونم من
 گری عیشقی «شه» له ده رونم من

ناسک، نازی «شه»

ناسک، نازی «شه»، ناسک، نازی «شه»
 ناسک، له نجه و لار غه مزه و نازی «شه»

- ناسک، برۆی پەش قودرەت‌سازی «شەم»
- ناسک، بالای بەرز چاوی بازی «شەم»
- ناسک، دو لیوی بە هەنگوینی «شەم»
- ناسک و شیرین پیکیەنینی «شەم»
- ناسک، گەردنی شوشە ی بەرزی «شەم»
- ناسک، سەرسینگی سەدەف تەرز ی «شەم»
- ناسک، پەرچەم و زولفی خاوی «شەم»
- ناسک، گوفت و گوێ پرگولای «شەم»
- ناسک، ددان ی گەوھەردانە ی «شەم»
- ناسک، نەخشی خال لوتەوانە ی «شەم»
- ناسک، مەچە کی بی وینە یی «شەم»
- ناسک، سەرپەنجە ی بی خەنە یی «شەم»
- ناسک، سرکە یی جوان پیچراوی «شەم»
- ناسک و نازدار برۆ و چاوی «شەم»
- ناسک، چەناکە ی چال و جوانی «شەم»
- ناسک، دوو پیرچی بانێ شانی «شەم»
- ناسک، دوو تیشکی خوابەندی «شەم»
- ناسک، ناسکی ی کە مەر بەندی «شەم»
- ناسک، دیدە ی مەست، بەخوماری «شەم»
- ناسک، بالای بەرز، وە ک چناری «شەم»

ناسک، لاملی وینهی به فری «شهم»
 ناسک، نه گریجه ی پر له عه تری «شهم»
 ناسک، به رامی عه نه رباری «شهم»
 ناسک، پوزی ساف شوشه کاری «شهم»
 ناسک، سه رکولمی گولی سووری «شهم»
 ناسک، ناوچاوی پر له نووری «شهم»
 ناسک، قامه تی خه رامانی «شهم»
 ناسک، ناسکی بی ثامانی «شهم»
 نه مه هر «شهم» بوو بهم ناووداوه
 هه زار «په روانه» ی به گر سووتاوه
 له په نای نوری شای نه جه ف مال بی
 ناحه زی بالای زوبانی لال بی

به خالی تووه
 به خالی تووه، به خالی تووه
 نوری لبقای حق به خالی تووه
 تیشکی «شهم» به شهوق جه مالی تووه
 دارایان به داخ که مالی تووه
 «له یلا» که نیزه ک «شیرین» کاره که ر
 «زلیخا» کپریار به زیر سه ربه سه ر

«هومیلا» ی پهری «به‌لقیسا» ی بالدار
 «گولشاد» «گول‌ئەندان» «عوزرا گول‌عوزار»
 یه‌ک به‌یه‌ک شیتی به‌ژن و بالاتن
 بالای نه‌ونه‌مام سه‌ولی ئالاتن
 دلارامی دل «سه‌مه‌ن» بو‌ی پهری
 «مه‌نیجه» ی «بیژهن» «زوهره» و «موشته‌ری»
 «خه‌رامان» شیتی شیوه‌ی جوانته
 بانووان خه‌ریک سه‌نا و خوانته
 حو‌ری به‌هه‌شتی فریشته‌ی روگه‌ش
 سه‌ناخوانی تۆن له‌زه‌مین تا‌عه‌رش
 گول له‌گولزاران به‌داخی تۆوه‌ن
 داخ‌داران به‌داخ ده‌ماخی تۆوه‌ن
 چه‌ند په‌روانه‌هەن به‌شاخ و کو‌وه
 هه‌موو هه‌یرانن به‌شه‌وقی تۆوه
 منی «په‌روانه» ش داخ له‌دلی تۆم
 شیواوی گۆنای وینه‌ی گولی تۆم
 به‌سه‌رگه‌ردت بم «شه‌م» ی سپی شه‌م
 سه‌رگه‌ردانی تۆم ده‌رون پر له‌خه‌م
 به‌باخی لیموی کالت شادم که
 یا خو‌بم کو‌ژه یا ئازادم که

ئه گهر له سهر لێو وون نه که ی خه نده
هه یچی که م ناوی له و خودا وه نده

هه وری رهشی خه م

هه وری رهشی خه م، هه وری رهشی خه م
تۆ رهشت پۆشی منیش باری خه م
ده با هه ردو کمان به دلی پر ماته م
من له زه مین «ئه»، تۆ ئاسمان «ته م»
تۆ بارانی پوون من فرمیسکی گه ش
با داچله کی گه ردونی سه رکه ش
تۆ ئاوی چاوت به شین و زاری
به ریژه ره خوار تاوی به هاری
من به ناله نال له ئیشی ده رد م
به یته ده ر که زه ی هه ناسه ی سه رد م
با توفانی خۆر زه مین به مالی
هه ل کی شی له بن سنگی ره ش مالی
خیلان له ته می ئاه ی هه ردو کمان
دا گه ری نه وه به ی نه وه گه رمیان
تا کوچی خیالی جافی مورادی
په یدابن له گه ل «شه م» م به شادی

با هەردی گەرمیان بەوان بەفەر بی
 وەک بەهاری نوێ پاراوو تەری
 توخوا هەوری رەش با هەردو وەک یەک
 من لەسەر زەمین توۆ لەپۆی فەلەک
 هەردو کمان بە جووت با بگرین بەتاو
 پەیدا کەین تەم و هەیه جانی ئاو
 ئەگەر بەم جوۆرە لافاو هەل بستی
 خێل کۆیستانان ئیتر ناوەستی
 کۆچی رەش مالان دینەووە دامان
 شاد ئەبین بەسەیر نەوتۆل نەمامان
 منیش شاد ئەبم بەسەیری «شەم»
 دڵم خۆش ئەبی نامینی غەم
 هاتوو بە بالای نەمامی بووم شاد...
 جەوری گەردونم نامینی لە یاد

هامسەران ناوم

هامسەران ناوم، هامسەران ناوم
 من بە «دیوانە» نراوە ناوم
 ریسوای زەمانە کەیلی زوخاوم
 ساتی نەووەستا فرمیسکی چاوم

کاتئی له داوین دایکم بووم پهیدا
 ناوم لی نرا «دیوانه» و شهیدا
 چاو به فرمیسک و دهر وون پرداخ بوم
 خه م ناک دل شکاو هم بی ده ماخ بوم
 نه بینم نهی «شه» ره قیب له گه لئا
 گیانم وه ک ناگر نه چزی به نه وئا
 هه رچه ند سزاکیش باری مهینه ت بم
 بهم جوړهش پازیم سه ت ناره حه ت بم
 هه رکه نه بینم له راگوزه ردا
 «شه» شیوه، ناگر له دل به رنه دا
 کزه ی بلینسه ی بوگه ردون نه با
 نه بم به خه لوز یا توژی ده م با
 «په روانه» ئاسا نه بم به زوخال
 نه سوتیم به شه وق «شه» ی گونا ئال
 ناگری گیانم ئاوا نه سوتی
 تا قرچه ی جهرگم نه گاته بهر گوئی
 له پیشا «قه یس» ی ده شت و کیوان بووم
 شیت و دهر به دهر بار له لیوان بووم
 ئیستا «دیوانه» م په ر و بال سو وئاو
 ویل و دهر به دهر کوست که وئوو داماو

یاران به گری پوی «شهم» سووتاوم
 چۆن ئەکەن عیلاج جەرگی قەرچاووم
 شیت ئەوکه سهیه دلدا به خه یال
 بسووتی ببی به مشتی زوخال

یاران بو تاره...؟

یاران بو تاره؟ یاران بو تاره؟
 ئەمسال نهوبه هار له چاووم تاره
 ژیان و خوشیم وهک ژه هری ماره
 دونیا له چاووم (وادی القهار)ه
 هه مووکهس له کات جوانی نهوبه هار
 شاده به بونی گولان له گوژار
 من نه بی، ئەمسال شادیم ناشاد بوو
 نائومید دل تهنگ رهنگم بهرباد بوو
 «بولبول» شاد به گول، من دل توی توی بوم
 رهنجهرۆی جوانی به هاری نوێ بووم
 ئەمسال نهوبه هار خوشتر له سالان
 بووژاوه تهوه سهوزه و گولالان
 دهشت و قه تپال و سارا و ههواران
 گول دای پۆشیوه جوان تر له جاران

گولزار له چاوی من دپک و داله
 سهوزه و گول و گيا لام بی جه ماله
 سهیری جوانی کهم ئاخم زیادکا
 «لاله» له دهرن داخهم زیادکا
 شکوفه ی تازه شیوهی «شهم» دینئ
 له ناخا دلّم دائه چله کینئ
 به هاری ئاوا...، دوستم لی دووربی
 چاوم به گریه ی جیایی سوور بی
 خوزگه سهت خوزگه به به هاری پارا
 هه موو به یانیان ئه م دی بالای یار
 به هاری ئه مسال گیری ئازارم
 ئاواته خوازی دیدهنی یارم

ههرمن خه م بارم

ههرمن خه م بارم، ههرمن خه م بارم
 ههرمن خه مگینم، ههرمن خه م بارم
 ههرمن «پهروانه» ی «شهم» ی گپدارم
 ههرمن ئاواره ی بی ی پرهش و تارم
 ههرمن ئه ستهیره ی به ختم گیراوه
 ههرمن له شهش لا ریگه م ته نراوه

ههرمن وه ک «مریخ» جیام له پوناکی
 ههرمن به‌دناویم پچری به تاکی
 ههرمن په‌ریشان ئیش و ئازارم
 ههرمن گیرۆده‌ی ده‌س پوژگارم
 ههرمن ئالۆز و شیواوه به‌ختم
 ههرمن سزاکیش ئازاری سه‌ختم
 ههرمن له‌گیژی خه‌ما خنکاوم
 ههرمن وه ک «مه‌جنون» ده‌ربه‌ده‌ر ماوم
 ههرمن له به‌ختم راستی نه‌ماوه
 ههرمن وه ک «فه‌ره‌ه‌اد» جه‌رگم بپراوه
 ههرمن فریشه‌ی شادیم نوستووه
 ههرمن وینه‌ی «قه‌یس» «سارا» م‌گرتووه
 ههرمن له پینج فه‌رز وه‌ستاوم ببیزار
 ههرمن وه ک «سه‌نعان» به‌ستومه «زنار»
 ههرمن به تانه جه‌رگم بپراوه
 ههرمن له دونیا خو‌شیم نه‌ماوه
 ههرمن «په‌روانه» ی په‌ریشان حالَم
 ههرمن ده‌رناچی «شه‌م» له خه‌یاَلَم
 ههرمن له ئاسمان ئه‌ستیره وونبوم
 ههرمن شه‌م‌ناین له «شه‌م» دور که‌وتوم

ههرمن سهرزهوی گه رام له دوی «شهم»
 ههرمن به دناویم زرا له عالم
 ههرمن بو «شهم» م دل پرئازارم
 هه ی یاران عیلاج، بین به هاوارم

هه ی «شهم» ی شهوان

هه ی «شهم» ی شهوان، هه ی «شهم» ی شهوان
 هه ی «شهم» ی به شهوق چل چرای شهوان
 هه ی ژبانی من، هه ی پوچی رهوان
 هه ی گلینه یی دیده ی بی شهوان
 هه ی ئاسکی سه رکهل له سیبه ر سل کر
 هه ی هه وای سازی کوستانان له سه ر
 هه ی عه نه رین خال سو سه نی کلاف
 هه ی رونا کایی رهش مالانی جاف
 هه ی من «په روانه» ی په رسوتاوی تو
 هه ی من گیروده ی زولفی خاوی تو
 تو جاری نایه ی بو سه روه ختی من
 گوئی ناده ی به «ئه» زامی سه ختی من
 ناپرسیت ئاخو من بو تو چونم
 بی باکی له تین قرچه ی ده رونم

هه‌وای کۆیستانت وابۆ بووه‌وه
 چه‌یفت کرد منت له‌ بیر چووه‌وه
 بی‌مروه‌تیت کرد هه‌ی «شهم» ده‌رباره‌م
 من بوۆتۆ «قه‌یس» ی سیا ستاره‌م
 واده‌ی من و تو دیوانی (خوا) بی
 مه‌گهر ئه‌ورپۆژه دادم په‌وابی
 «شهم» ی شهم پوومه‌ت تو به‌سه‌لامه‌ت
 سکا‌لای دلم که‌وته قیامه‌ت

ئۆف، برینداره

ئۆف برینداره، ئۆف برینداره
 دوو تووی جه‌رگی من او برینداره
 هه‌ر دیدهی منه له‌ خه‌و بیژاره
 هه‌ر زووخ‌ی دلّه، دئی وه‌ک فواره
 دووکه‌لی ئاهم دونیای گرت‌ه‌به‌ر
 به‌ سوۆزی منه سووتا ده‌شت و ده‌ر
 هه‌ر ئاهی منه ده‌نگی دایه‌وه...
 له‌ گوئی عاله‌م‌دا زرن‌گایه‌وه
 گریان‌ی منه به‌رد به‌ده‌نگ دینی
 بی‌ئاگا له‌ خه‌و پائه‌چله‌کینی

هەر شینی منه به پوژ و به شهو...
 هەر «هۆله یل» مه وه ک مه جنون بی خه و
 هەر منم به پوژ هه تا ئیواره
 دوورکه وتوی یار، یانهم کۆساره
 هەر داخی منه ده ردی له دووی ئاخ
 رهشی کرد «لاله» له ههردی ئیلاخ
 یاران ته دبیری نزیکه مهرگم
 به خوینی دیدهم رهنگینه بهرگم

یاران سافیکم

یاران سافیکم، یاران سافیکم
 شیت و ئاواره ی گهردن سافیکم
 شهیدای جوانی بهرگ شه فافیکم
 کوشته ی نیگای ناز کیژه جافیکم

گیری دلدار ی ناز ته تاریکم
 کوژراوی موژه ی پر له ژاریکم
 بی هوش و مهستی پهری تاریکم
 دل پر له زوخ و بی قهرار یکم
 له رزه ی له رزانیه ی ئه حوال تافیکم
 کوشته ی نیگای ناز کیژه جافیکم

ئاواره و ویلی جام جه‌بینیکم
 غه‌مباری غه‌می دلّ غه‌مگینیکم
 زاماری ده‌ستی زولف چین‌چینیکم
 موپته‌لای قیبله‌ی دونیا و دینیکم
 مایل به جوانی بی‌ئینسافیکم
 کوشته‌ی نیگای ناز‌کیژه جافیکم

دل‌پربرینی ده‌می شه‌ستیکم
 زار و زه‌لیلی تیغ به‌ده‌ستیکم
 عه‌قل‌پراوی چاوان مه‌ستیکم
 جی‌ی تانه‌ی هه‌موو خاوه‌ن هه‌ستیکم
 ئه‌ی له‌یل من «قه‌یس» ی بی‌خیلافیکم
 کوشته‌ی نیگای ناز‌کیژه جافیکم

«فه‌ره‌اد» ی «شیرین» شه‌کرپازیکم
 نازداری نازی نازئه‌ندامیکم
 دل‌به‌سته‌ی داوی نوی‌په‌روازی‌کم
 جه‌رگ و دل‌پاره‌ی چنگی بازیکم
 «په‌روانه» ی پی‌به‌ست پرچ‌کلافیکم
 کوشته‌ی نیگای ناز‌کیژه جافیکم

دل پر له کلپه‌ی شه‌وقی نوریکم
 شیواوی شیوه‌ی «شه‌م» ده‌ستوریکم
 هه‌راسانی ئیش زامی دووریکم
 «قه‌یس»ی سه‌رشیواو ناومه‌شه‌وریکم
 «دیوانه»ی ناودار قاف تا قافیکم
 کوشته‌ی نیگای ناز کیژه جافیکم

ده‌ربه‌ده‌ر ماوو هه‌راسانیکم
 گیرۆده‌ی تیشکی خورشید سانیکم
 ویل و قه‌له‌نده‌ر «خوم» له‌شانیکم
 ووته‌گیر و ویر بی زوبانیکم
 ئاواره‌ی ئاهوی موشکین نافیکم
 کوشته‌ی نیگای ناز کیژه جافیکم

یاران مه‌جنونم

یاران مه‌جنونم، یاران مه‌جنونم

«دیوانه» و واریس جیگه‌ی «مه‌جنون»م

ئاخ و ئۆف و کیش و زام له‌ده‌روونم

به‌وینه‌ی «مه‌جنون» ئاواره‌ی توونم

ئه‌ورپۆزه‌ی «مه‌جنون» له‌ زو‌خا‌ونۆشی...
 مه‌ینه‌ت فه‌وتانی، کفنیان پۆشی
 من بوومه‌ واریس له‌ قه‌وم و خویشی
 سپاردی به‌ من ئازار و ئیشی
 نال و هاوار و په‌ژاره‌ و هیجران...
 ئاخ و ئازار و ده‌روونی پرژان
 ویل و ئاواره‌، شیت و سه‌وداسه‌ر
 گیرى ئازارى یه‌ک له‌ یه‌ک زیاتر
 بى‌خۆراکی پۆژ، بى‌خه‌وى شه‌وان..
 هاوپی‌ی تا‌قمی دو‌په‌نده‌ی کیوان...
 شین و واوه‌یلای زامی پر له‌ سو‌ی...
 فه‌ریاد و ناله‌ی ئیشی کۆن و نو‌ی...
 کۆی‌کردبونه‌وه‌ ئه‌مانه‌ یه‌کسه‌ر...
 به‌خوینی جه‌رگی، نووسی له‌ ده‌فته‌ر
 وتی من «مه‌جنون» تو «دیوانه‌» به‌
 هاوپی‌ی دو‌په‌نده‌ی ئه‌م کیوانه‌ به‌
 له‌سه‌ر پرووی زه‌مین نه‌یتوانیوه‌ که‌س
 جی و شوینی «مه‌جنون» به‌هینیته‌ ده‌س
 من ه‌رامم‌کرد له‌خۆم خورد و خه‌و
 تا میرات‌گیربووم چوومه‌ جی‌گه‌ی ئه‌و

ئای جهند خه ناکم، ئه ی دونیای فانی
 خوايه فه ناکه ی «مه جنونی» سانی
 با شوین و جینگه ی نه مینّی «مه جنون»
 کویری که ره وه هه واری مه حزون

دل به داخه وه

دل به داخه وه، دل به داخه وه
 نه مشه و خه ریک مام، دل به داخه وه
 به داخی «شه م» ی شه و چراخه وه
 هه تا نه سیم هات له له یلاخه وه
 کزه ی نه سیمی (روضه) ی (رضوانی)
 هیز به خشی گیانی سه ت سآله ی فانی
 کزه ی هه ناسه ی (مه سیح) ئاسایی
 ئاسوده ی ئیشی زامی جیایی
 شاره زایی ری ی شایی «شه م» جه بین
 دۆستی «دیوانه» ی ته وه لالا له ژین
 عه تری زولفانی بو هینام نه مشه و
 ته سکین بوو بو ئیش، ده رمانیش بو خه و
 پرسیم نه سیمی ده می به یانی...
 نه م بۆنه خو شه ت له لای «شه م» هانی!!؟

بالنده‌ی تیژبال له دهشت و سه‌حرا
 تۆی ئاگاداری ئاواره و ته‌نیا
 چۆن زانیت نه‌مشه‌و من واهيلاکم!
 گیرۆده‌ی داخم ته‌نیاوو تاکم
 ئەم بۆنه‌ خو‌شه «شه‌م» پیتی داوه...
 پیم بللی نه‌سیم، چۆنت هیناوه؟
 وه‌لامی داوه نه‌سیم‌ی به‌یان..
 وتی: «دیوانه‌»ی هه‌رد و بیابان
 هه‌رکاتی که «شه‌م» زولف دادینی
 هه‌ناسه‌م بۆنی بۆلای تۆ دینی
 کهم ئەکا سزا و ئیشی ته‌نیایی
 کز ئەکا کلپه‌ی ئاگری جیایی
 مینیش رابه‌ری رینگه‌ی دلانم
 مه‌هره‌می پازی رومه‌ت گولانم
 هه‌ر که وه‌رم‌گرت بۆم‌هینای نه‌مشه‌و
 زانیم به‌سووده بۆ چاوی بی‌خه‌و
 ده‌ک به‌فیدات‌بم سروه‌ی به‌یانی
 له‌کاتی پیویست ده‌رمانت هانی
 گه‌ر نه‌گه‌شتایه‌ ده‌رمانی ده‌ردم...
 بی‌که‌س و ته‌نیا نه‌مشه‌و ئەم‌ردم

ئاخ، برینداره!!!

ئاخ! برینداره! ئاخ برینداره!
 دلم به تیری «شەم» برینداره
 گیانم پر له ئیش، دەرد و ئازاره
 دیدەم نابینا تاریک و تارە
 بەگلهیی نیم، من له ئازارم
 سکالا ناکەم لەدەس هاوارم
 سەری هەمووکات لە سەودات نەبی...
 لە راگوزەردا گەردی «پا» ت نەبی...
 سەری وام ناوی با لە «مل» جیا بی
 خەلتانی خوین و تاک و تەنیا بی
 «بی» یە ک پێی نە کەم هات و چۆ بۆلات...
 «گیان» ی نە کیشی شەو و پرۆژ جەفات
 ئەو پێی یە ماری حەوسەر بی گەزی
 ئەو گیانە بە زام توئی توئی داری
 «زمان» ی مەدح و سەنای تۆ نەکا...
 نە پارێتەو، دۆعای بۆ نەکا...
 ووشک و بێ دەنگ بێ وینە پە لاس بی
 ئەنجن ئەنجنی تیخی ئەلماس بی
 ئاخ لە دووری تۆ «شەم» ی پوناک پروو
 «پەروانە» کە ی پرووت هاکا لەدەس چوو

جوانی ژیر ره‌ش مال

جوانی ژیر ره‌ش مال، جوانی ژیر ره‌ش مال

فریشته‌ی به‌هشت دانیشتوی ره‌ش مال

«کهو»ی سه‌رچینه‌ی خاوه‌ن خه‌ت و خال

«شه‌م»ی شه‌فابه‌خش شادی په‌روانان

سه‌رکرده‌ی پۆلی دیده‌قه‌ترانان

«ئاسک»ی سه‌رکه‌ل له‌تیره‌ی ته‌تار

سرک و دیده‌مه‌ست سه‌به‌ینان دیار

گفت و گو شیرین پیش‌په‌وی جوانان

نازداری خیلان شای نه‌ونه‌مامان

«ئاسک»ی خوش‌په‌و له‌هه‌ردی ئیلاخ

چه‌ند راو‌چیانت راو‌کردن به‌داخ

کارئاسکی گه‌رمیان په‌روه‌رده‌ی هه‌ردی

شاهینی تونده‌نگ شوخی بی‌گه‌ردی

ئای چۆن تیریکت داوه‌له‌جه‌رگم

زامی به‌ئیشه‌تا پۆژی مه‌رگم

من راو‌چی ناشی، تو نه‌چیری چاک

ده‌رچوی له‌جه‌رگم ئازانه‌بی‌باک

مه‌گه‌ر به‌زه‌یی خواوه‌ند بیته‌کۆل

بو‌لبۆلی دلم‌شاد بکا به‌گۆل

ئهینا من راوچی دهشتی مهینه تم
هه تاکو مردن کهیلی خهفه تم

ههرمن ناشادم

ههرمن ناشادم، ههرمن ناشادم
هه مووکه س شاده، ههرمن ناشادم
ههرمن ناگاته لای «خوا» دادم
ههرمن بی بهشی قاپی مورادم
ههرمن پی ی موری نهردم گیراوه
ههرمن شهش دهری به ختم ته نراوه
ههرمن ناسازه فهله ک له به ختم
ههرمن گیرۆده ی ئازاری سه ختم
ههرمن چهرخه چهپ لیم چوو به قینا
ههرمن پۆژپه شم له پرووی زه مینا
ههرمن ئهستیره ی شادیم گیراوه
ههرمن فریشته م دهربه ده ر ماوه
ههرمن ئیقبال و به ختم نوستوه
ههرمن پیگهیی راستم وون بووه
ههرمن چهوساوی دهستی گهردونم
ههرمن باده نوش جامی «مهجنون» م

ههرمن «په‌روانه» ی غه‌مناک و خه‌ستم
 ههرمن گری عه‌شق به‌ربوه‌ته جه‌ستم
 ههرمن وه‌ک بولبول یه‌ک فه‌سلم وه‌سله
 ههرمن سنی فه‌سلی عومرم بی ئه‌سله
 ههرمن پوژی پوون له‌چاوم تاره
 ههرمن ژیانم وه‌ک ژه‌هری تاله
 ههرمن گیروده‌ی ئیش و ئازارم
 ههرمن به «پایز» گۆرا «به‌هار» م
 ههرمن سزاکیش داخ له‌سه‌ر داخم
 ههرمن چاوه‌پیی ریگه‌ی «له‌یلاخ» م
 ههرمن بو دوستی، ئیلاخ نشینم
 وه‌خته بیته‌ده‌ر گیانی شیرینم
 تا ئه‌و پوژه خیل ئه‌گه‌په‌ته‌وه
 من به‌داخه‌وه سویم ئه‌بیته‌وه
 مه‌گه‌ر خوداوه‌ند بیته‌فریادم
 ئه‌ینا تا مردن خاتر ناشادم

ده‌لیل «شه‌م» ت دی...؟

ده‌لیل «شه‌م» ت دی؟، ده‌لیل «شه‌م» ت دی؟
 له «له‌یلاخ» هاتووی «شه‌م» ی جوانت دی؟

ئاسکی پیش پرهوی ئاسکانت دی؟
 نووری بینایی دووچاوانت دی؟
 ناسک و شل و مل بی ئه نداشت دی؟
 شوخی شیرین دهنگ شه کرپازت دی؟
 کوچی خیال خانه ی ئیلی (جاف) ت دی؟
 پیشه نگی جوانان سه ولی سافت دی؟
 «شه م» ی سوتینه ر په روانانت دی؟
 خانی خانه دان گشت خانانت دی؟
 ئاسکی مل به خال له هه ردانت دی؟
 ده رمانی ئیشی پاک ده ردانت دی؟
 شیوه خه والوو خال کو تراوت دی؟
 هه وینی عه تر و هم گولوت دی؟
 نه مامی ساوای ناو باخانت دی؟
 تاکه جوانه که ی ئیلاخانت دی؟
 دهوای په ژاره و غه می دلت دی؟
 په ری زاده که ی سرک و سلت دی؟
 ئیل و رهش مال ی کوستانانت دی؟
 جیگه ی پیروزی «شه م» ی جوانت دی؟
 «شه م» ت نه دیوه له جیگه ی په نهان؟
 پرسیت ئه حوال «په روانه» ی بی گیان؟

نهم زانی که «شهم» پهیمان شکین بوو
 لهو شهرتهی بهستمان ئه و بی به لین بوو
 ساردی کویتانان مهیلی کردوه ساردا!
 له باتی وه فاجه فای بو من نارد
 که یفی زورخوشه دونیای به کامه
 دیاره مهیلی لای (ابن سلام)ه
 کوا عه شقی راستی ده لیلی دیاری؟
 ئه گهر تو راستی بوچی بیزاری؟
 راستم پی بلی با دل نیا بم
 «قهیس» ئاسا ویلی دهشت و چیا بم

سه ره ئه نیمه وه

شههرته له داخت سه ره ئه نیمه وه
 روینی ئه رووم ناگه پریمه وه
 سه رتا پیم رهش کهم ته رکی دونیا کهم
 پشت له قهوم و خویش روو له سه حرا کهم
 دلّه ی پر ده ردم پاره پاره کهم
 ریشه ی جهرگی خوّم به قه ناره کهم
 شهو تا به یانی ناله و هاوار کهم
 ناحهزی به دگۆ له بهینا تار کهم

مه گهر ئه وساته دلم بئ خه م بئ
 گيانم به قوربان دوو چاوی «شه» بئ

هاوار له ئيشی

هاوار له ئيشی زامانم ئه مشه و
 رهنگينه به خوین دامانم ئه مشه و
 کواحه کیم بکا ده زمانم ئه مشه و؟
 وهک «ئه یوب» دیده گریانم ئه مشه و
 زامم به ئیش و کاری یه ئه مشه و
 پيشه م نالین و زاری یه ئه مشه و
 یاران له دهس چوو حه یاتم ئه مشه و
 وهک «خضر» تووشی زولماتم ئه مشه و
 بئ به فریای گریانم ئه مشه و
 زیندانی تاره ژيانم ئه مشه و

یاران نه و به هار

یاران نه و به هار، یاران نه و به هار
 ئه مسال له به ختم «پاییز» ه «به هار»!
 هاته خوار کۆچ و کۆچ خانه و و بار
 لئلاویم داهاات ئه م دی کۆچی یار

خِیلات هاتنه‌خوار پۆل پۆل له سەردا
 هه‌موو دابه‌ش بوون له سارا و هه‌ردا
 دیارنیه بار و بارگه‌ی دڵدارم
 به‌هاری جوان بوو به‌ژه‌هری مارم
 هه‌رگۆل به‌ره‌نگی خۆی ئه‌نوێنی
 دڵم به‌جوانی دانه‌چله‌کێنی
 هه‌ر داخ و ئێشه‌ دێته‌ سەر دڵم
 له‌م به‌هه‌ره‌دا نه‌پشکووت دڵم
 به‌بۆی هه‌یچ گۆلی گه‌شه‌ ناکا دڵ
 ئازار و ئێشه‌ بینینی سومبول
 نه‌رگسی گه‌ش و جوانی هه‌لآله
 له‌به‌ر چاوی من کۆگای زوخاله
 سۆسه‌ن پیم ئه‌لێت بۆ لائه‌ده‌ی لیم؟
 جوانی ئازیزت (ته‌شبهه) بکه‌ پیم
 سه‌یرانی به‌هار لام زه‌هری ماره
 ئه‌لین سه‌یرکه‌ ئه‌مرو به‌هاره
 وه‌خته‌ له‌ دوری شای شه‌م جه‌بینم
 بیته‌ده‌ره‌وه‌ گیانی شیرینم
 یاران، هه‌مه‌ران، حاله‌م بی‌حاله
 من له‌ بن به‌ردان «شه‌م» له‌ په‌ش‌ماله

له و نووری «شه م» ه

له و نووری «شه م» ه، له و نووری «شه م» ه

هه زار ماشه لالا له و نووری «شه م» ه

له و نووره پاكه ی چه رخی چواره مه

له شه وق پرشنگ مانگی چواره مه

له پیچی هاتوی ئه برۆی كه وانی

له پیک وه ستانی برژانگی جوانی

له قه د و بالای پیک پاره ستای

له گونای ئالی بوونی گولای

له و تا په رچه مه ی دلی پی گیره

له و پرچه لوله وینه ی زه نجیره

له لیوی ئالی یاقوت نوینی

له گفت و گو ی خوش شه کرشکینی

له چه ناکه ی خر خریل و چالی

له ژیر گهردنی ئالتونی خالی

له و گهردنه به رزه شوشه ی باده یه

له و سینه سپی و ساف و ساده یه

له و نیو نیگایه ی سه د نازی پی یه

له و لیوه ئاله له و گواره ی گوئی یه

له و دوو چاوانه ی كه پر له نووره

له و سینگه سپی یه وینه ی کافوره

له و نه زاکه‌ت و په‌وشت سه‌نگینه
 له و قۆله پیره په‌نجه نه‌خشینه
 له و پێ پۆیشتن و په‌وته ناسکه
 له و سرک و سلێه‌ی چه‌شنی ئاسکه
 له و تـوـوپه‌بونه له و شیرین رووه
 له و گهردنه‌به‌رزه و له و ئاسک خووه
 جوانیت «سنعان» ی لائنه‌دا له دین
 به‌که‌نیزت بێ گۆل نه‌ندامی «چین»
 چه‌ند سه‌ردارانت بۆ سه‌رگه‌ردانن
 وه‌ک مـن داخ‌له‌دڵ واپه‌ریشانن

هه‌ی ده‌ربه‌ده‌ر خۆم

هه‌ی ده‌ربه‌ده‌ر خۆم، هه‌ی ده‌ربه‌ده‌ر خۆم
 سه‌رکزی و مل‌کزی، هه‌ی ده‌ربه‌ده‌ر خۆم
 «قه‌یس» ی سه‌رشیاو هه‌ی خا‌که‌سه‌ر خۆم
 به‌دبه‌خت و پۆژپه‌ش ژیا‌ن‌سه‌قه‌ر خۆم
 بێ به‌ش له‌ دونیا‌ی دین و دولبه‌ر خۆم
 سه‌ر له‌سه‌ر ئه‌ژنۆ ده‌س له‌که‌مه‌ر خۆم
 هاو‌پێ و هاو‌ده‌می سه‌د جا‌نه‌وه‌ر خۆم
 کاس و سه‌رشیاو زامی خه‌ته‌ر خۆم

دیل و پی بهستی (رۆم) و (تهتهر) خۆم
 باخه وانیکى باخى بی بهر خۆم
 دوورکه وتوی وولات چاوبه گریان خۆم
 بی بهشی کۆری خانه دانان خۆم
 سه ر تا پی سوتاو دوورکه وتوی یار خۆم
 دل به ئازاری زامی نادیار خۆم
 بالا چه وتاوه زهره و ریسوا خۆم
 بی هوش و کاس و شیت و شهیدا خۆم
 جی ی تیر و تانه ی گشت ناکه سان خۆم
 ویل و ئاواره ی که ژ و کیوان خۆم
 گیرى زهنجیر و پی بهستی «داو» خۆم
 عه قل و هوش و بیر تالان کراو خۆم
 بی کهس و کار و ریسوا ی زه مان خۆم
 برسی و به ره لّلا پرووت و بی نان خۆم
 گیرۆده ی فرههنگ یا بهند و دین خۆم
 کهشتی شکاوی ناو ده ریای «نیل» خۆم
 مال به تالان چوو، مایه به تال خۆم
 دل رهش وه ک قه قنهس به کۆی زوخال خۆم
 پروزه ردی دیوان دوست و یاران خۆم
 گیرۆده ی مهینه ت ویلی شاران خۆم

ئەری تۆلی نە ی

ئەری تۆلی نە ی، ئەری تۆلی نە ی
ئەری نە ونە مام بالا تۆلی نە ی
ئەری دیدە مە ست چاویاڵە ی پەرمە ی
سزای تۆ تاچەند سەبری مە تاکە ی

ئەری ئە ی شیرین بالا زەر ستون
دارپژراوی حە ق کارسازی بی چون
مە بووم بە «قەیس» ی ئاوارە و مە فتون
پەنگ زەرد، پەریشان زیاتر لە «مە جنون»
چاوی پە لە ئە سە رین پەنگم زەرد وە ک بە ی
سزای تۆ تاچەند سەبری مە تاکە ی

ئەری نە ونە مام تازە و تە پ و جوان
شۆخی چاوخومار فریشتە ی ئاسمان
لە تاوی بالات مە نی سە رگەردان
تە ک تە ک خۆینی گەش ئە پژی لە چاوان
شە وەرۆژ ئە گری م ئە نالیم وە ک نە ی
سزای تۆ تاچەند سەبری مە تاکە ی

قه سەم بە تاتای زۆلفی چین چینت
 بە وورده خال و عەتری موشکینت
 بە گۆنای ئال و شوشە ی جەببنت
 بە شەوق و جوانی شیۆه ی شیرینت
 بە وینە ی «مەجنون» بیابان کەم تە ی
 سزای تۆ تاچەند سەبری من تاکە ی

گەر باوەر ئەکە ی «زۆلە یخا» ی سانی ...
 بە ئایە ی قورئان زاتی پەربانی
 بە هەشتی ژینم بە تۆو، فانی
 لە داخی بالات حۆری ریزوانی
 تاکە ی نالە ی بێ دلە کە ی من وە ک نە ی
 سزای تۆ تاچەند سەبری من تاکە ی

ئە ی دل بە «بەرد» بی

ئە ی دل بە «بەرد» بی، ئە ی دل بە «بەرد» بی
 ئە ی دیدە کوێر بی ئە ی دل بە «بەرد» بی
 زوبان تۆ لال بی خوۆشی بە دەر بی
 ئە ی لەش بە باربی ئە ی روخسار زەرد بی
 ئە ی گوێ نە بیستی تەواوی کەر بی
 کپ و بێ دەنگی باکە ی سەرسەر بی

(طالع) به‌کامی من نه‌بووی جاری
 ئەه‌ی (طالع) و به‌خت به‌ردتان لی‌باری
 ئەه‌ی فریشته‌ی من پیم‌بلی تو کوای؟
 له‌ناو فریشتان بوچی ده‌رکرای؟
 ئەه‌ی ئیقبالی ره‌ش سه‌رنگون ماوی
 له‌گیژی ئاوی «هامون» خنکاوی
 خۆم به‌خۆم ئەلیم به‌کۆی زوخال بم
 فه‌نا و سه‌رگه‌ردان مایه‌ به‌تال بم
 چه‌ن‌سال ته‌وه‌للا له‌شادی و خووشی
 خوین و زوخاو و ئازارم نووشی
 شه‌وو‌پوژ بی‌خه‌و گه‌رم‌بوو شینم
 تا به‌ژن و بالای له‌یلم بینم
 خه‌وی مه‌رگم بی، خه‌وم کردبوو
 چاو له‌خه‌وابوو «شه‌م» رابوردبوو

بایه‌قوش نالان

بایه‌قوش نالان، بایه‌قوش نالان
 تو ئەکیشی هو، من تا پوژن‌نالان
 من خیلی شادیم کراوه‌ تالان
 تو ده‌ردت چیه‌ هاوده‌ردی سالان

من «پهروانه» ی شهوق «شهم» جه مایکم
 کوشته ی نیگای ناز سۆسه ن خالیکم
 ناله نالی من له سه و دای یاره
 دلّم له دووری ئه و بی قه راره
 تو شه و هه تا رۆژ سه روه ت نیه
 ده رده داری کی ی ئازارت چیه
 من سووتاوی گر بلیسه ی نوورم
 به رۆژ ئه سوتیم به شه و «ده یجور» م
 تو داخ و ده ردی کی ت له ده روونه؟
 وه ک من سه رگه ردان جه سته زه بوونه
 من موپته لای ده رد مه ست و مه فتونم
 جی گه نشینی «قه یس» ی مه جنونم
 تو له عه شقی کی ویل و دیوانه ی؟
 شه وان بی خه وی له جی ی ویرانه ی
 سه د خۆزگه م به تو نیته داخ و ئیش
 قه ت به من نه بی جه ور و جه فا کیش
 تو هه ر عاشقی جیگه ی ویرانه ی
 بی باک له لۆمه و ته شه ر و تانه ی
 منیش فه و تاوم به م گشت داخه وه
 له دووری «شهم» ی شه و چراغه وه

به رۆژ خه ریکی گهنجی ماته م
به شه و له یادی سه رگۆنای «شه» م

بیژاری هۆزان

بیژاری هۆزان، بیژاری هۆزان
«قهیس» ی سه رشیواو بیژاری هۆزان
ویستتان بم بینن دلسۆزه کانم
هه رده که ی (نه جد) ه شوینی ژیانم
گه ر یادتان کردم دۆستان و یاران
یا ویلی هه ردم، یا له کۆساران
هه رشوینی که زوو جیگه ی «مه جنون» بوو...
په سترای ژیری «قهیس» ی مه حزون بوو...
ئه وشوینه جیگای هه لس و که وتمه
جی ی رازی دله ی قهت نه سه ره وتمه
هه ر جی یه ک خاک و خۆلی به قور بوو...
جانه وه ری زۆر له وشوینه پر بوو...
ئه و قوره قورپی گریانمی منه
جانه وه ر پاک ی میوانمی منه
له سه ر هه ر به ردی شانم دا دابی...
بی تۆ له و به رده زوبان په یدا بی

پرسیار له بهرد کهن ئەزانئى حالم
 له قرچەى دەروون له ژيانى تالم
 ئەگەر لهو جىيە نيشانم نەبوو...
 ئاسارى له جىي ويرانم نەبوو...
 ئەوسا بزانی مەحاله بوونم
 له هەردان کەوتو وینەى «مەجنون» م

بارە کەللا «شەم»

(بارک الله) «شەم»، (بارک الله) «شەم»
 خالق چۆن «شەم» ت هینایە بەرھەم؟
 نەققاشى قودرەت پرای کیشا قەلەم
 لەم سەرزەمینە (لا) وینەى «شەم» کەم!!!
 تۆ تیشکى نوورى هەل دى سوبح دەم
 ئاسمان چەماوێ لە جوانیت بوو خەم
 ئەبرۆت وەک کەوان خالقى (ئەعزەم)
 خەدەنگ ئەهاوئى بو دڵەى پەر خەم
 سرکى بەوینەى ئاسکى خوش پەرەم
 گىان بەخشى بئى گىان پیکەنینى دەم
 تیرى برژانگت تیپ تیپ کردون جەم
 بئى باک ئەى هاوئى بو گىانى خەستەم

هه‌وارگه‌ی خوۆشی بوله‌ند ده‌ماخان

ئه بينن رهش مال چه ند هه ل دراوه
 جوانان له ناويا شانيان داداوه
 پۆل پۆل وهك پهری نازدارانی جاف...
 جوان و نازنین گهردن شوشه ی ساف...
 هه موو خان و مان كوولوانه له كوول...
 ئالاو والاپوش جوان و گورج و گوول...
 يهك يهك شوخانی ئیلى مورادی...
 له كوستان له گه ل قیبه لم به شادی
 بگه رین به سه ر گشت رهش مالاندا
 سوور بخون به لای سوسه ن خالاندا
 خه به ر كه نه وه، خه وتوون له خه و
 با ئاگادار بن، پویى تارى شه و
 جوانان له گه ل «شه م» رومه ت وهك هه تاو
 له وى هه مویان ئه بينن به چاو
 خوزگه وهك ئیوه منیش مه ل ئه بووم
 به بال ئه فریم، بو جى يه ئه چووم
 به هیزی بالم ئه چوم بو جى يه
 ئه وشوینه ئیستا وون بوومى لى يه
 تا «شه م» له گه ل پولى جوانان
 تیر به چاو ئه دى كه دى بو ناوران

ئه‌ی چرای ڕووناک

ئه‌ی چرای ڕووناک، ئه‌ی چرای ڕووناک
 فه‌له‌ک بـئـی مه‌یله باوانت بـئـی باک
 تۆ «له‌یل» ی دێرین من «قه‌یس» ی خه‌م‌ناک
 چۆن بگه‌ینه یه‌ک خوای ته‌نیا و تاک
 گهر به‌سه‌ر ڕازین پێش‌که‌شتان‌بـئـی سه‌ر
 گهر گیانتان ئه‌وـئـی گیانم بـئـیته ده‌ر
 گهر مالتان ئه‌وـئـی بـئـی مال و حالـم
 شـئـت و سه‌وداسه‌ر وـئـل و عه‌ودالـم
 هه‌موو هه‌ولێکم گه‌یشتن به‌ تۆیه
 به‌ته‌مای هه‌یچ‌نیم له‌م کرد و کۆیه
 گهر بۆ دادگا به‌رم من هاوار
 دیاره باوکه‌ت زالم و تاوانبار
 ئاخ بۆ «نۆفل» ی کارم مه‌یسه‌رکا
 من به‌تۆ شادکا ناحه‌ز بـئـی سه‌رکا
 ئه‌مجا بگه‌ڕێن له‌ کوچه و خـئـل‌دا
 به‌شوین «په‌روانه» ی ئاواره و وـئـل‌دا
 منیش ڕووبه‌رووت به‌ دل و به‌ گیان
 که‌ژاوته‌ بگرم به‌ته‌ینه‌ دیوان
 هه‌رگیز مه‌ترسه‌ که‌ ناوت نه‌نگ بـئـی
 باوکه‌ت له‌م‌کاته‌ زوبانی له‌نگ بـئـی

قهوم و خویشانت پاکی به دناو بی
 ئەم کاره بو من کاری تهواو بی
 من بی سامانم بی پاره و بی پوول
 کرداری ئاواقه د ناکه م قه بوول
 هه تا زیندوبم له سه ر پووی زه مین
 من به مه یلی تو پرائه بورم ژین
 خو ئە گه ر پوژی دونیات به کام بی
 هاوده می شهوت (ابن سلام) بی
 ئەوسا ئەو دهردهش با له بان دهرد بی
 تو خوش بی بامن هه ر جیگه م هه رد بی

نامه

نامه ی مه لا «عومهری په نجوری» بو «وهلی دیوانه»
 زانای خوش خه یال، زانای خوش خه یال
 زانای هونه رمه ند توانای خوش خه یال
 دانای دورشناس، کانگه ی پرکه مال
 ناسک بینی راست، ئاگاداری حال
 هونه ری خوش گو گه نجینه ی زه مان
 به یتت پرمانا، «سه عدی» خوش زمان
 جی نشینی جی ی «حاجی» جه وهه ردار
 جه واهیر فروش، سه رچاوه ی ئەشعار

«په‌روانه» ی ده‌وری «شه‌م» ی پرومه‌ت گول
 شه‌یدایی شی‌وه‌ی شیرین له‌ناو دل
 له‌سه‌ر زه‌مین پاک دل وه‌ک ئاوینه
 «قه‌یس» ی قه‌دیم‌سال «تاکه» ی بی‌وینه
 زاماری جیایی دل کوره‌ی ئاگر
 ئه‌وه‌ی من ئه‌لیم له‌لاته‌ زاهیر
 زیاتر له‌ زوم‌په‌ی خاوه‌ن‌که‌مالان
 زه‌وقی دیده‌نمه‌ شاه‌ی عه‌ودالان
 مه‌یلم له‌ خو‌شی گف‌ت و گو‌ی تو‌یه
 وته‌ت شادبه‌خشی دل‌ه‌ی تو‌ی تو‌یه
 خواوه‌ندی پاک ئاگای له‌ حاله
 تاسه‌ی دووری تو‌م هه‌ر له‌ خه‌یاله
 هه‌رکه‌سی که‌ دی له‌ شوین و جی‌یه
 له‌و بیابانه‌ی یانه‌ی تو‌ی لی‌یه
 به‌کول ئه‌پرسم حال و ئه‌حوالت
 وه‌رئه‌گرم، چو‌نه‌ ژيانی تالت
 بل‌ی زانای باش دو‌سته‌که‌ی گیانی
 تو له‌ باره‌ی من شتی نازانی؟
 تو هیچ نا‌پرسیت له‌ ئیش‌ی گیانم؟
 له‌ په‌شیو حال‌ی و دل‌ی پرژانم؟

هـیوام ئه وهیه پۆژی له پۆزان
 له تۆوه بۆم بئ نامهیه کی جوان
 خۆزگه بۆم ئه هات نامه ی پیرۆزت
 سکاالا و دهردی دلی ئالۆزت
 بۆچی به نامت تۆ نامکه ی دلشاد؟
 یادت به پیکه بانه چی له یاد
 من بۆ یادگار نامهم بۆ ناردی
 تا تۆیش یادم که ی به خوام سپاردی
 کاتی یادى تۆم هینایه به رهه م
 ته مهن گه یی بوه: «په نجا»، «پینچ» ی که م
 سالی هه زار و دوسه د و نۆ بوو
 نامه ی نوسراوم به رهه ولای تۆ بوو
 «په نجوری» په نجۆر پر ئیشی دونیام
 بۆ جوابی نامت چاوه پری ی پینگام

وهلام

وهلامی نامه که ی «په نجوری»

له لایهن «وهلی دیوانه» وه^۱

۱. کاتی ئەم هۆنراوه یەت خۆینده وه، ئەتوانی بلی ی که «وهلی» خۆینده وار نیه!!!!
 یان «وهلی» شوان بووه له بهر میگه ل؟ جا تکایه به ووردی سه رنج بده و خۆت
 وهلامی خۆت بده ره وه. رازی

زانای دورشناس، زانای دورشناس
 مه‌ولای «په‌نجوری» دانای دورشناس
 هه‌یاسی زانائەسل و نه‌سه‌ب خاس
 نه‌ته‌وه‌ی خاسان (نظامی) قیاس!!!
 (فیردۆسی توسی) (جامی) مه‌له‌ک‌جام
 (خاقانی) خه‌یال، (ئه‌نوه‌ری) ئه‌یام
 (سه‌عدی) قسه‌زان ده‌ریای مه‌عانی
 (حافظ) ی «شیراز»، (صائب) ی سانی
 به‌تاکی خوای گه‌وره و بی‌هاوتا
 هاوتای تو ناکه‌ن له‌سه‌ر پرووی دونیا
 (شه‌وکه‌ت) نو‌ق‌می ده‌ریای مه‌عناته
 (عیسمه‌ت) له‌وه‌سفی سیفات ماته
 مه‌ولانا (ظهیر) (فارابی) ده‌وران
 (فیض‌الله) ی (فاضل) (نادری) خوش‌خوان
 چه‌ند شاعیر هه‌بی به‌و ناو‌نیشانه
 عیلمت ئه‌خوینن له‌قوتابخانه
 (غواص) ی قولی ده‌ریای علومی
 شیعت (مه‌س‌نه‌وی) یا مه‌لای (پرومی)^۱
 تو شوکر که‌هه‌یت سایه‌ت بی زیاد
 من چیم به‌م‌جو‌ره‌منت هاته‌یاد

۱. مه‌به‌ست: مه‌ولانای پرومی‌یه، خاوه‌نی کتبی (مثنوی).

بی له پیاو تی و گه ورهیی کردن
 چیه هه ژاری وه کمن یاد کردن
 هه لبت زانیوته هه ناسه ساردم
 له روی به زهیی نامت بو ناردم
 ئه وابو مده رکهوت زانای دهر و نه کیل
 تو خاوهن لوتفی یانی من بی مهیل
 من سویندم به زات پاکی یه زدانه
 هه مووکات ناوت ویردی زوبانه
 هه رچهند به خزمهت تو ئاشنانیم
 به لام له یادت ساتی جیا نیم
 شه و ورژ دلی گهرمی «په روانه»
 ئاره زوی جاری دیدهنه گیهانه
 قهت واتی نه گهی گیانی شیرینم،
 نیشانهی مهردی له تو ئه بینم
 چیت له ناودله هه ر له نه دیده
 قهت له یاد ناچی روناکی دیده
 ووتهت پیش رهوی نوسراوی منه
 نامت روناکی دوو چاوی منه
 (وهیس) چهند پیی خوش بوو (نه بی) ببینی
 من زیاتر ههستم بولای تو دینی

قەت خەیاڵ نەکە ی که له‌تۆ دوورم
«دیوانه»م به‌نده‌ی مه‌لای «ره‌نجور»م

شیوه‌نی «ره‌نجوری» بۆمه‌رگی «وه‌لی دیوانه»

یاران بی‌هه‌ستم، یاران بی‌هه‌ستم
یاران له‌ داخی دلم بی‌هه‌ستم
حال په‌ریشان و دل ماران‌گه‌ستم
ژیان و شادی ده‌رچوو له‌ ده‌ستم
په‌نگی خواردوه‌ هۆنراوه‌ی جوانم
خه‌فته‌ وه‌ک و کێو باره‌ له‌ شانم
به‌ لی‌لی ئه‌سرین له‌ چاو دێته‌خوار
دیده‌ی بینیم تاریک بوو یه‌ک‌جار
ئاگر له‌ دل و ده‌روون به‌ربووه
دوکه‌لی «ئا»م چایای گرتووه
بۆکوچی دواکوچا، «وه‌لی دیوانه»
ناوداری عه‌شق «میرزا»ی زه‌مانه
خاوه‌نی شیعری ئاودار و به‌تام
«میرزا وه‌لی» بوو «دیوانه»ی پر‌فام
خاوه‌ن به‌یت و فهرده‌کانگای که‌مال بوو
به‌زم و نه‌زم ته‌ر، خاوه‌ن خه‌یاڵ بوو

دانا و زانا، ساحیب ئاسار بوو
 له ههلبهستی جوان پیش که وتوو دیار بوو
 ویردی سه رلیوی خاوهن وه زیر بوو
 بهیتی پرمانا زور پویشن بیر بوو
 چرای پرووناکی ئیلی جافان بوو
 شانهای لهت لهتی پرچ کلافان بوو
 دهنگی دابوه وه له هه مووشاران
 به رزی کردبوه وه ناوی ناوداران
 هه رچهند کهم دو بوو شیعی خوش ته رزه
 له سایه ی شیعی تیره ی سه ربه رزه
 (زه ند) و (زه نگه نه) (جاف) و (پالانی)
 هه موو سه ربه رزن به «قه یس» ی سانی
 له شیعی شیرین ته واو مه شهوور بوو
 له ههلبهستی جوان (سه عدی) ده ستور بوو
 نازدار و جوانی (بن کوپه) و (زه هاو)
 خانه دانانی ئیره و ئه و بهر ئاو
 هه میشه دلشاد به شیعی خوشی
 عه شقیان گه رم کا عه شقی له جووشی
 سینگ سده فی گه نجینه ی دور بوو
 دل و دهروونی له زانین پر بوو

زوبانی ره‌وان (زه‌نگه‌نه) و (زه‌ند)
 بۆی به‌جی هیشتین ئامۆزگاری و په‌ند
 حه‌یفه حه‌یف چه‌رخه‌ی چه‌پ‌گه‌رد
 «میرزا»ی هه‌ل‌که‌وتووی ئه‌مرۆی ئیمه‌ی برد
 باده‌ی مردنت به‌زۆر پی‌نۆش‌کرد
 روی له‌ جیهانی کپ و خامۆش‌کرد
 کئی بی‌له‌دوای ئه‌و ئاوابتوانی؟
 کئی ره‌سم و قانون «مه‌جنون» بزانی؟
 کئی مه‌دح و سه‌نای بالای جوانان‌کا؟
 کئی نووری چاوی پیشکesh چاوان‌کا؟
 کئی «په‌روانه» بی‌بو «شه‌م» جه‌بینان؟
 کئی بی‌سه‌ناخوان په‌رچه‌م موشکینان؟
 کئی له‌بای شه‌مال‌بپارێته‌وه؟
 کئی به‌رد به‌ «ئاه»ی بتاوێته‌وه؟
 دوای مه‌رگی به‌رێز «میرزا»ی پرمايه
 خۆزگه‌ ئه‌م چه‌رخه‌ هه‌ل‌بگیرایه
 خوایه‌ روی په‌حمی لی‌بده‌ره‌وه
 له‌ به‌هه‌شتی خۆت جی‌ی بکه‌ره‌وه
 «په‌نجوری» بو‌مه‌رگ «میرزای دی‌وانه»
 ئاخ و داخ یه‌ له‌ده‌س زه‌مانه

له ریگه و بانا^۱

له ریگه و بانا، له ریگه و بانا
 روژنیک له ئیلاخ له ریگه و بانا
 دیم «شهم» خه وتبو له دهم به یانا
 نه گریجه و په رچهم تاتا له شاننا
 وهک په پری «تاووس» تاتا له سه رخاڵ
 بلاون له سه رگونای گوئی ئال

هاوار له به ختم

هاوار له به ختم، هاوار له به ختم
 هاوار له په شی و ناپوختی به ختم
 هاوار له ئیشی زامانی سه ختم
 هاوار، دلسوژی بیته سهروه ختم
 هاوار کوستکه وتوی زه مانه منم
 هاوار بی کس و «دیوانه» منم
 هاوار نوقمی گیزی دهره منم
 هاوار ئاواره ی کیووهره د منم
 چاو به فرمیسک و به ئازار منم
 بی یار و بی دل بی خه مخوار منم

۱. ئەم ههژنراوهیه ناتەواو دەستکەوتوووە.

پوژ بی‌مودارا شه و بی‌خه و منم
 فریشته‌گیراو به‌خت شه و منم
 ئاواره و ویلی ناو شاران منم
 غوولی به‌ره‌للای کۆساران منم
 ده‌رون هه‌لق‌چاو په‌فیق‌که‌م منم
 «په‌روانه» ی ده‌وری گۆنای «شه‌م» منم
 یاران ته‌گیری، چاره‌یه‌ک کارئ
 ده‌رمانی ده‌ردم و له‌ کام شارئ؟
 بوک‌ه‌سی نی‌یه بیته‌هانی من
 ده‌رمان‌کا دلی نات‌ه‌وانای من
 مه‌گه‌ر هه‌ر یه‌زدان فریام بکه‌وی
 نه‌ینا هه‌ناسه‌م نه‌گیری شه‌وی
 ته‌واو

سۆز و ئه‌وین ی هۆنهرنکی وه ک و «وهلی» به‌تایبه‌تی که ئهم کاره‌ساته
گرنگه‌ی به‌سه‌راها ت ه وه ئه‌گه‌ینێ که هۆنراوه‌ی یه‌کجار زۆری، به‌لام
که‌م ته‌رخه‌می و که‌می خوێنده‌وار له‌و چه‌رخه‌دا بووه به‌هۆی له‌ناوچوونی
گه‌لیک له‌و هۆنراوانه‌، تاکه‌ تاکه‌یه‌کی نه‌بی که ده‌ماو ده‌م وه‌گیرایی، یان له
پشت کتیی فقه‌ی و مامۆستاکانی هه‌وسه‌رده‌مه‌ نوسراپی و له‌ لایه‌نی ته‌ده‌ب
دۆست و هۆگرانی هونه‌ر و هوانه‌ی که به‌دوای که‌له‌پوری نه‌ته‌وه‌یی دا
ئه‌گه‌رین، کۆ کرایته‌وه‌، وه ئهم چه‌ن لاپه‌ره‌یه‌ی لی کۆبوته‌وه‌.

ئینجا بۆ هه‌وه‌ی ئهم که‌له‌پوره‌ نایابه‌ نه‌چیتته‌ په‌رده‌ی نه‌بوون، زۆر
به‌تاسه‌وه‌ تکه‌ له‌ هه‌موو ته‌ده‌ب دۆست و رۆشن بیرێک ئه‌که‌ین که ئه‌گه‌ر
هه‌ر کام له‌وان هۆنراوه‌کانی «وهلی» نه‌مری، لایه‌ بیجگه‌ له‌مانه‌ی که به‌ چاپ
گه‌یشتوون بۆمانی بنیری تاله‌ هه‌ل و فرسه‌ت و ده‌رفه‌تی خۆیدا چاپی بکه‌ین
و بڵاوی بکه‌ینه‌وه‌. بۆ ئهم مه‌به‌سته‌ به‌ چوار چاو چاوه‌روانین. ئیتر هه‌موان به
خوای گه‌وره‌ ئه‌سپیرین.

رازی

دیوانی وهلی دیوانه

به شی هه ورامی

سدیق سه فی زاده هیئاویه ته سه ر رینوسی نوی

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱)

ئەرى ھەي تولى نەي

ئەرى ھەي توول نەي، ئەرى ھەي توول نەي
ئەرى ھەي نەونەمام قامەت توول نەي
ئەرى ھەي دیدەمەست چەم پیاڵەي مەي
سزای تو تا چەند سەبر من تا کەي

ئەرى ھەي شیرین قامەت ئەر ستوون
رەژیدەي قودرەت کارساز بی چوون
مەنت کردووه «قەیس» سەرگەشتەي مەفتوون
رەنگ زەرد و زایف بەتەر جە «مەجنون»
مەگیللوون ھەردان وە جەستەي پەر وەي
سزای تو تا چەند سەبر من تا کەي

ئەرى ھەي نەونەمام تازە پەسیدە
سەر وەناز سونع «سانع» کەشیدە

جه دووری بالآت ئه‌ی به‌رگوزیده
 هه‌ر ده‌م مه‌وارۆ هه‌ووناو جه دیده
 شه‌وان تا وه‌رۆ مه‌نالوون چون نه‌ی
 سزای تو تا چه‌ند سه‌بر من تا که‌ی

قه‌سه‌م به‌ توغرای زولفی چین‌چینت
 به‌و ورده خالآن سیای موشکینت
 ئه‌ر باور داری «زلیخا»ی شانی
 به‌ ئایه‌ی که‌لام حه‌ق په‌ببانی
 به‌هه‌شت پۆحم بی وه‌ تو فانی
 جه داخ بالآت حوور رزوانی
 به‌ وینه‌ی مه‌جنوون هه‌ردان که‌ردم ته‌ی
 سزای تو تا چه‌ند سه‌بر من تا که‌ی

(۲)

ئه‌ی دڵ وه‌ سه‌نگ بای

ئه‌ی دڵ وه‌ سه‌نگ بای، ئه‌ی دڵ وه‌ سه‌نگ بای

ئه‌ی دیده‌ کو‌ر بای، ئه‌ی دڵ وه‌ سه‌نگ بای

ئه‌ی «زووان» لال بای ئه‌ی خاتر ته‌نگ بای

ئه‌ی «ته‌ن» تاویای ژار فه‌ره‌نگ بای

ئەى «گۆش» نەژنەوا ھەر یە کجار کەر بای
 ئەى کەر وه غەزەب باد سەرسەر بای
 ئەرى تالەى من غەزەب وارۆ لیت
 ئەرى بەخت من تەوھن وارۆ پیّت
 ئەى فریشتەى من وه فەرمان ھەق
 فریشتان ەرش شەقت کەران شەق
 ئەى ئیقبال من ھەر سەرنگوون بای
 سەرنگوون نە قەەر ئاب «ھاموون» بای
 ویم بە ویم واچوون بە کوۆ زوخال بای
 تەن نە غەرق بەرق فەنا پامال بای
 چەند سالەن کە رەنج ریازەت بەردم
 ھووون زووخ زام ریشەى دل وەردم
 ئاخ و داخم بى شەوان تا وەرۆ
 بوینۆ بالای لەیل ەنەبەر بو
 خاو مەرگم بى، خاوم کەردە بى
 دیدەم نە خاو بى «شەم» ویەردە بى

(۳)

بایە قوش نالان

بایە قوش نالان، بایە قوش نالان
 تو ھۆ کیڤشەنى من ھەر شەو نالان

من خیل شادیم شه‌خسێ که‌رد تالان
 تو چیش پیت ئامان هام‌ده‌رد سالان
 ناله‌ی من جه سوک سه‌ودای ئه‌و یاره‌ن
 دل‌م جه دوری ئه‌و بی‌قه‌راره‌ن
 من «په‌روانه» ی شه‌وق «شه‌م» جه‌مالیکم
 کوشته‌ی نیگای ناز سو‌سه‌ن خالی‌کم
 تو شه‌وان تا‌رۆ بانگ هۆهۆته‌ن
 ده‌رده‌که‌ی دووری زامه‌ت جه‌کوته‌ن
 من سفته‌ی سو‌زان شو‌له‌ی ئه‌و نوورم
 به‌رۆ هه‌راسان به‌شه‌و «ده‌ی‌جوور» م
 تو داخ هجران کیت نه‌ده‌روونه‌ن
 چون من سه‌رگه‌ردان جه‌سته‌ت زه‌بوونه‌ن
 من مو‌به‌ته‌لای ده‌رد مه‌ست مه‌فتوونم
 جانشین جای «قه‌یس» مه‌جنوونم
 تو جه‌عه‌شقی کی و یلی و دیوانه؟
 شه‌وان بیداری نه‌جای و یرانه
 خۆزگه‌ پیت سه‌د جار ده‌ردین دل‌ریش
 وه‌جه‌سته‌ی من نیت جه‌وور و جه‌فا کیش
 تو هه‌ر نه‌خه‌یال جای و یرانانی
 بی‌باک و لاقه‌ید تیر و تانانی

دریغا منیش وهی گشت داخه وه
 وه داخ ئه وه شهم شهو چراخه وه
 شهو خه ریک کونج جای ماته م بیا
 شهوانیچ نه بهزم شادی شهم بیا

(۴)

بیزیای هۆزان

بیزیای هۆزان، بیزیای هۆزان
 ها بیم وه مهجنوون بیزیای هۆزان
 ئه گهر وه ئه و زام بیان دلسوزان
 مه گهر نه ههردهی (نه جد) م بدۆزان
 ئه ر یاران یه کئی ئه و یادم ئاران
 یا ههم جه ههردان یا جه کۆساران
 ههر جایی مهقام ماوای مهجنوون بو
 مه نزلگهی مهجنوون مات مه جزوون بو
 ئه و مه نزل مهقام ئه و مه سکه ن جامه ن
 ئه و ماوا و مه کان یوورت ماوامه ن
 جه ههر جایی خاک زه مین پر نه م بو
 جه ههر کۆ کۆمه ی وه حشیان جه م بو
 ئه و جا جای سه یلان گریان منهن
 ئه و کۆمه کۆمه ی دیوان منهن

هه‌ر سه‌نگی جی‌گه‌و ده‌س یارم بۆ
 یاران هه‌ر که‌س یار غه‌مگوسارم بۆ
 ئامانت هه‌وال من بپه‌رسان جیش
 مه‌ر ئه‌و بواچۆ حال و یلیم پیش
 ئه‌ر به‌ی نشانان نشانم نه‌بۆ
 ئاقاری جه‌ یوورت و یرانم نه‌بۆ
 تاقی بزنانان بی‌شهرت و شوونم
 بی‌سه‌ودا جه‌ فکر سه‌ودای مه‌جنوونم

(۵)

جه‌و را‌گوزه‌ردا

جه‌و را‌گوزه‌ردا، جه‌و را‌گوزه‌ردا
 به‌ک رۆ جه‌ «لایلاخ» جه‌ و را‌گوزه‌ردا
 دیم «شهم» خه‌فته بی‌ جه‌ سوب سه‌حه‌ردا
 ئه‌گریجه‌ و زولفان په‌خش بی‌ وه‌ به‌ردا
 ئه‌گریجه‌ و زولفان بووک تاووس بال
 په‌خش بی‌ نه‌ ده‌ور گۆنای گۆل میسال
 منیش په‌ی ئیحسان ئه‌وسا جه‌و ده‌مدا
 ئه‌گریجه‌ و زولفش شانام وه‌ هه‌مدا
 ئاوه‌ردم په‌ی ویم وه‌ ده‌وان ده‌و
 زانام سوودش هه‌ن په‌ی بی‌ خاوی خه‌و

فدای نه سیم بام عه طر شه م پيش بئ
 نه مشه و زامانم يه ك يه ك سارپژ بئ
 نه سيم ناوه ردای ده وا په ی دهر دم
 بئ شه ك جه دوری ئه و من مه مردم

(۶)

جهی شۆله ی «شه م» ه

جهی شۆله ی «شه م» ه، جهی شۆله ی «شه م» ه
 ئه ی باره كه لا جهی شۆله ی «شه م» ه
 جهی نوور مونیر چه رخ چواره مه
 جهی شه وق جه مال مای دوو هه فته مه
 جهی تاق میحراب ئه برو كه مانه
 جهی مه ودای موژگان مه ست قه ترانه
 جهی سیم «ئه نف» ئه لف نگاره
 جهی گۆنای گول بیز گول و گولزاره
 جهی زولف كه مه ند دلان پئی گیره
 جهی حه لقه ی ته ناف گیسوو و زه نجیره
 جهی له عل له بان پر جه گه وه ره
 جهه پاز پازان ریزه ی شه كه ره
 جهی چای زه نه خدان شیوه شیرینه
 جهی «زنج» زیبای توپ زیرینه

جه‌ی مینای بلوور مه‌ملوو جه‌ باده
 جه‌ی ساقی گه‌رده‌ن سوراحی ساده
 جه‌ی نیم‌نگای ناز نه‌و نازفرۆشه
 جه‌ی گۆشواران ئاویزای گۆشه
 جه‌ی جفت قه‌ندیل چه‌مان جه‌ نووره
 جه‌ی سه‌در سینه‌ی سفید بلووره
 جه‌ی سام سه‌نگین ئی سام سه‌نگینه
 جه‌ی «ساعده» سیم په‌نجه‌ ره‌نگینه
 جه‌ی پام خاو په‌فت غه‌زاله
 جه‌ی «که‌تف» و «که‌مه‌ر» ئاهووی به‌رماله
 جه‌ی «چه‌م» غه‌زه‌ب شیرین نگاره
 جه‌ی «ناف» مشکین ئاهوو ته‌تاره
 روو ته‌رح ته‌سویر سه‌نعان که‌رد جه‌ دین
 وه‌للا مه‌ر شیوه‌ی گول‌ئه‌ندام چین
 چه‌ن ئه‌یام سه‌ردار سه‌ولان ته‌ر بو
 ئه‌سه‌رده‌ی ئیمام زامن خه‌به‌ر بو

(۷)

چراغ‌ ئاوان

چراغ‌ ئاوان، چراغ‌ ئاوان

سه‌رزهمین وه‌ زه‌وق دین تو ئاوان

بالآت سه نگرچه ی نه وتوول ساوان
 ساوای گولستان (جَنَّةُ الْمَأْوَى) ان
 گیسوت به رهای په خش پای کاوان
 زولفت نه گریجه ی بال «به ط» ئاوان
 یا چون چنوران نه سهر کلاوان
 چابوکی وازان نه ده ور چاوان
 دیده ت چون دیده ی ئاهووی بهر تاوان
 گونات گول غونچه جه نو شکاوان
 لیموت گول وه دهم هیمای نه یاوان
 نمناکه ن وه عه تر شه و بوئ شه تاوان
 خال نوخته سوسه ن پای خوره تاوان
 من جه و خاله دهر د مه جنوون پیم یاوان
 نه مام نه وخیز نازدار باوان
 تونی شای سوسه ن نه سهر سهر اوان
 هیچ کهس نزا که ت نازت نه تاوان
 هر یه ک من نه بو شای چه م سیاوان
 من ویلم په ی تو سوب تا خورئاوان
 کاوان، کلاوان، گشت وه من ئاوان
 جه وساو وه نیش نیگای تو کاوان
 شه وان حه رامه ن جه دیده م خاوان

شهو تا پۆ چه‌نی به‌خت ویم داوان
 جام هانه سهر فهرق قولله‌ی کلاوان
 فدای دیدت بام شای چه‌م سیاوان
 په‌حمی کهر وه‌حال به‌نده‌ی بی‌ تاوان

(۸)

چراغم بی‌رام

چراغم بی‌رام، چراغم بی‌رام
 فه‌له‌ک بی‌مه‌یلن، باوانت بی‌رام
 تۆ «له‌یل» قه‌دیم من «قه‌یس» ئه‌ییام
 چون مه‌بۆ حاصل عومرم وا به‌ کام
 ئهر وه‌ سهر رازین سهر نه‌ پاشانم
 گیان وه‌ سهر توفه‌یل خاک پاشانم
 ئهر مال مه‌سۆزان من بی‌ مالنه‌نان
 مه‌جنوون موفلس خه‌مه‌ خه‌یاله‌نان
 غه‌یر جه‌سه‌ودای عه‌شق دین تۆ دیدهم
 رابه‌ر نیم وه‌ هیج ئه‌ی به‌رگوزیدهم
 ئهر وه‌لای حاکم داد ویم به‌روون
 داد و بی‌داد جه‌ ده‌ست باوانت که‌روون
 ته‌رسوون حه‌کایه‌ت «نه‌وفه‌ل» بدۆ سهر
 تۆ شاد وه‌ باوان من ههر ده‌ربه‌ده‌ر

ئەرنا گارۆی نە کوچ خیل دا
 ویل بای وه ماوای مه جنوون ویل دا
 هۆردارووت به رووت به و جامازه وه
 به و جاماز خاس پر جیازه وه
 مه ترسوون که نام نیکی ت نەنگ بو
 جه و بابەت زووان با بو ت لەنگ بو
 قەوم و قەبیلەت گشت به دننام مه بو
 من جهوان به تەر پيسوای عام مه بو
 ئەر سەد بی مالم بی پاره و بی پوول
 من یانە هیچ کام نە دارو قەبوول
 هەر تا زنده نان جه رووی سەر بیسات
 دایم وه مه یلت مه که رو قنیات
 خو فم هەن جه جه ور چەرخ بی پامی
 پهیدا بو پەریت (ابن سلام) ی
 ئەوسا دوباره زامم خەتەر بو
 ئی داخیج وه بان داخان تەر بو

(۹)

چراغم نە سەر

چراغم نە سەر، چراغم نە سەر

هەر من نیم سهودای عشق تو نە سەر

قبیله م گشت عالهم جه من زیاده ر
 نه سه ودا ی عه شقت ویلنه دهر به دهر
 وه هه رجا مه شو ن هه ر باس تو بی
 هه ر که س دیم نه فکر هه راس تو بی
 نامت نه ده فته ر دل به ران تاجه ن
 شاهان چه سه رت مه ند، گه دا مو حتا جه ن
 چه ن مو سلما نت وه نا حق کو شته ن
 نیگا ت نه جه رگ چه ند بی دل نیشته ن
 چه ند مو رشید شهیدا، چه ند سو فیان مات
 ماتن نه سه ودا ی عه شقت گشت خیالات
 «فه قی» ت رسوا که رد، «مه لا» سه رگه ردان
 «ده رویش» دل پریش ویلنه نه هه ردان
 په روانه ده ستوور بو لبو ل شهیدا ته ن
 دلای ده رده دار هه ر نه سه ودا ته ن
 قبیله م چون ته سویر ته رسای جام جه مین
 شیخ «سه نعان» ت وه رگه را جه دین
 خودا وه ند ئه و رۆ حوسنی وه تو دا
 سو فیان ساف گشت دا وه کو دا
 جه چه مه ن هه ی داد، نه سه حرا هه ی رۆ
 داد و بی داده ن گه رد نه ده س تو

نه خيَلان غه وغا، نه شاران شوَره
 هه ركهس ديم هه ر ديم توْشهش زهرووره
 ئه رههاده ئه ر قهيس بزانان خه بهر
 دوباره جه خاك «ئه لحه د» مه دان سه ر
 مه يون وهى غه و غاى قيامه ته وه
 وه سه هير باغچه ي ئيقامه ته وه
 تاكه زنده نان شاي شه م جه مينم
 ديوانه و غه م بار دل ماته مينم

(۱۰)

چۆل نشينه خۆم

چۆل نشينه خۆم، چۆل نشينه خۆم
 چون «قهيس» مه جنوون چۆل نشينه خۆم
 به خت سياوشوم دل خه مينه خۆم
 مه حرووم ديدار دنيا و دينه خۆم
 ئه رامه نده ي دوور بئى ديانه خۆم
 ره فئيق وه حشى ويران يانه خۆم
 سه رسام سادا زه ده ي ديوه خۆم
 پا به ست زه نجير مه كرو پړوه خۆم
 دوور كه فته ي وه تن هه راسانه خۆم
 مه حرووم مه جلس گشت خاسانه خۆم

سه‌ر تاپا سفته‌ی کوره‌ی ناره‌ خۆم
 دَل پارهی قوللاب نیش و خاره‌ خۆم
 قامه‌ت خه‌مه‌ده‌ی پ‌یسوای عامه‌ خۆم
 شه‌یدای بی‌هوش عه‌قل و فامه‌ خۆم
 وه‌ تیر تانه‌ی ناکه‌سانه‌ خۆم
 دوستانه‌ هه‌رده‌ی کوردستانه‌ خۆم
 مه‌ج‌بووس زه‌نجیر خه‌یا لانه‌ خۆم
 مایه‌ی فکر و هۆش وه‌ تالانه‌ خۆم
 روو زه‌ردی دیوان هام‌سه‌رانه‌ خۆم
 گیرۆده‌ی مه‌ینه‌ت دَل‌گرانه‌ خۆم
 بی‌قه‌در و قیমে‌ت جه‌ لای «ناس»ه‌ خۆم
 «ته‌ن» لوخت و عوریان بی‌کراسه‌ خۆم
 گیرۆده‌ی فه‌ره‌نگ تازه‌ دیله‌ خۆم
 که‌شتی شکسته‌ی به‌حر «نیل»ه‌ خۆم
 مایه‌ی لاو به‌ردی بی‌هاوماله‌ خۆم
 دَل‌سیاو قه‌قنه‌س کۆی زوخاله‌ خۆم
 شه‌رمه‌نده‌ی عه‌شره‌ت سه‌رئه‌فکه‌نده‌ خۆم
 رووسیای ده‌رمالّ خودا به‌نده‌ خۆم

(۱۱)

خه سره و خه یالی

خه سره و خه یالی، خه سره و خه یالی

ناخ په ی خان خاس خه سره و خه یالی

صاحب سپاوسان دارا ئیقبالی

موهیا نه گهنج خه زینه و مالی

به خشه نده ی بی باک کو ی که رهم به یا

صاحب شهوق و ذهوق دل بی غم به یا

با ماوه شکار سهر دیاراندا

وه ماوای مهجنوون پوزگاراندا

بدیا وه جهسته ی خهم پی وارامدا

وه کوومه ی دیوان وه حشی سارامدا

وه سهیل ئه سرین دیده ی تارمدا

وه دهر د دهروون ئه نندوبارمدا

وه عوریانی «تهن» ته نیای تاکمدا

وه سهنگ بالین خه فته ی خاکمدا

وه سه رگه ردانی سه حرای چولمدا

وه عاسا و که شکول پوس کولمدا

وه ئاه و ناله ی شهوان تا رومدا

وه زایه له ی سهخت شین بی شومدا

وه په‌شیوی به‌خت شوومی چاره‌م‌دا
 وه زوخا و زام جه‌رگ پاره‌م‌دا
 وه بلیسه‌ی به‌رزگر تئی به‌سته‌م‌دا
 وه خه‌سته‌ی خاتر خار جه‌سته‌م‌دا
 به‌زه‌یش باما وه جه‌سته‌ی حالم
 بزانش کوشته‌ی کامین نه‌وه‌الم
 جه‌کیوه‌ن خاتر خه‌سته‌م‌گرته‌ن خه‌م
 سفته‌ی سۆزانم چون په‌روانه‌ی شه‌م
 سه‌رمایه‌ی عه‌قلم کئی که‌رده‌ن غاره‌ت
 کام دل‌به‌ر به‌رده‌ن وه یه‌ک ئیشاره‌ت
 به‌لئی ئه‌و خه‌یال «نه‌وفه‌ل» نه‌دل به‌رد
 گیان ویش هیلاک ژار قاتل که‌رد
 نه‌که‌ردا ئه‌و فکر ناوه‌ردا نه‌دل
 نه‌شیا نه‌سه‌ودای خه‌یال باتل
 یا وه‌گه‌نج و مال یا وه‌زۆر ویش
 شاد که‌ردا خاتر دیوانه‌ی دل‌پیش
 بکه‌ردا هیممه‌ت چون خان «حاته‌م»
 «شه‌م» واسل وه‌من، من واسل وه «شه‌م»
 هه‌ر چه‌ند مه‌وینوون نه‌ی پۆزگاران
 که‌س نه‌ی دلسۆز سیا ستاران

مہر ہر خود اوہند گوشایہ نندہی بہخت
 پہا بدو بہخت من نہی بہند سہخت
 ورنہ ئی بہندہ زہنجیر پامہن
 تا مہردہن چووقہ یس وا حہسرہ تامہن

(۱۲)

داخ وہ بان داخ

داخ وہ بان داخ، داخ وہ بان داخ
 دہرد وہ بان دہرد، داخ وہ بان داخ
 جہ داخ دووری شای بولہند دہماخ
 من جہ گہرمہ سیر ئہو شی وہ لیلاخ
 جہو پہی داخینم تا مہرگ سامان
 یانہ باوانش ئاماوہ دامان
 ئیمسال نہو وہ ہار و ہنہم «دہیجور» بی
 پہی چی؟ کہ دیدہم جہ دیدہش دوور بی
 ئہو شی وہ لیلاخ چون بی بہینہ تان
 من مہندہن پہی دہرد سزای مہینہ تان
 تہرسوون جہ بازی بازار گہردوون
 جہ کہج نہردی چہرخ دہور دنیای دوون
 مہجنوون ہاشت وہ داخ سزای دہردہوہ
 قاپی خہم نہ بہخت فہرہاد کہردہوہ

یه‌ک یه‌ک هه‌امسه‌ران جه‌گیان بێزار که‌رد
 رۆی رۆشن جه‌عه‌ین ده‌ردینان تار که‌رد
 ئه‌و ئه‌رده‌ وه‌ به‌خت قه‌یس و مه‌جنوون شه‌ند
 به‌رد بنچینه‌ش جه‌ بنیاد هه‌ورکه‌ند
 مه‌ته‌رسوون جه‌ به‌خت منیچ بشانو
 سزای ئه‌و یاران په‌نه‌م بنمانو
 ئیدیچ وه‌ قسمه‌ت (ابن‌سلام) م بو
 من وه‌ی ده‌رده‌وه‌ ده‌ور دنایام بو
 یا شائی نه‌رده‌ نشانیم وه‌ به‌خت
 ئه‌ر بو مه‌رگم بو وه‌رجه‌ واده‌ و وه‌خت
 مه‌رگم خاسته‌ره‌ن من جه‌و ژیانه
 جه‌ی زنده‌گی پووج شاد په‌شیمانه

(۱۳)

دل وه‌داخه‌وه

دل وه‌ داخه‌وه‌، دل وه‌ داخه‌وه‌
 ئییشه‌و خه‌ریک بی دل وه‌ داخه‌وه‌
 جه‌ داخ ئه‌و «شه‌م» شه‌وچراخه‌وه‌
 تا ئاما باوی جه‌ ئیلاخه‌وه‌
 بادێ چون نه‌سیم ره‌وزه‌ی پزوانی
 قووه‌ت به‌خش رۆح سه‌د سال فانی

نه سیمی نه فەس «مەسیح» ئاسا بئ
 تەسکین بەخش زام دڵ شناسا بئ
 هەم شارەزای رای شای شەم جەمین بئ
 دۆس پەروانان خاطر خەمین بئ
 شەمیمی جە عەطر زولف شەم ئەو شەو
 دانە پرووی دەماخ پەروانەی بئ خەو
 پەرسام ئەی نەسیم سو ب خێز سارا
 دەماخ جە بۆی عەتر زولف «شەم» دارا
 دەوێندە تێژبال سارا سەیرانی
 پاهنمای پەهەبەر راگەیی حەیرانی
 یە چۆنت زانا من ئیمشەو مات بێم
 «پەروانە» ی پەشیو حەبس زولمات بێم
 کێ شەمیم عەتر «شەم» نمانا پیت؟
 ئەی بۆ ئاوەردی نەسیم کێ دا پیت؟
 وات: ئەی پەروانە ی پەر سوختە ی مەلال
 تەن خەستە ی ئەییام خورپەمی ویسأل
 مینچ وینە ی تۆ مەعتووف «شەم» بێم
 جە بۆی عەتر شەم دەروون پەر غەم بێم

(۱۴)

دله ماته‌م بۆ

دله ماته‌م بۆ، دله ماته‌م بۆ

ده‌روونت وه ده‌رد که‌سی ماته‌م بۆ

تۆ مه‌ینه‌ت کیش بی، ئه‌ویچ وه خه‌م بۆ

تۆ چون په‌روانه ئه‌و وینه‌ی شه‌م بۆ

په‌ی که‌سی جه‌رگت جه‌ داخان که‌یل بۆ

تۆ «مه‌جنوون» خه‌یال ئه‌و وینه‌ی «له‌یل» بۆ

داخ په‌ی که‌سی کیش داخمان دیار بۆ

غه‌مخوار و دلسۆز تا وه سه‌ر یار بۆ

نه‌ک چون شه‌م بی خۆف بی خودا و بی پیر

ئه‌رها له‌ لیلاخ ئه‌ر جه‌ گه‌رمسیر

هیچ نیه‌ن وه قه‌ید جه‌فا و جه‌ور تۆ

جه‌فا به‌رده‌ی سه‌خت سزای ده‌ور تۆ

دله ئامانت ده‌ستم وه دامان

به‌یۆ مه‌کیشه‌ جه‌فای بی سامان

(۱۵)

ده‌لیل «شه‌م» نه‌دیت

ده‌لیل شه‌م نه‌دیت، ده‌لیل شه‌م نه‌دیت

جه‌ لیلاخ ئامای سپی شه‌م نه‌دیت

ئاهووی سهر قه تار نه وای ره م نه دیت
 نوور بینایی ههر دوو چه م نه دیت
 نازار باوان نازنه ندان نه دیت
 شوخ شیرین ره نگ شه که رپاز نه دیت
 شه م شادی پؤل په روانان نه دیت
 خان سیامال گشت خانان نه دیت
 خاویر خالدار خوتهن خو نه دیت
 مایه ی موشک ئه رزان عه نه ربو نه دیت
 سهر مه نزل نه سای سه هندان نه دیت
 گول غونچه ی گول بو ی گول خه ندان نه دیت
 «وه نه وشه» ی بی خه وش «سو سه ن» گول نه دیت
 ده وای بیماران، ده وای دل نه دیت
 زامن نه به رزی ئیلا خان نه دیت
 وه تهن نه سورگه ی سای زاخان نه دیت
 سه رسه وز و بو رچین گوللاوان نه دیت
 نازداران نه پای وه فراوان نه دیت
 «نیلو و فیه» نه مه وج گوللاوان نه دیت
 نه سرین نه پایه ی شه تاوان نه دیت
 «به ره زا» ی تاشان سه رشاخان نه دیت
 جه بین شو له ی شه وق چراخان نه دیت

سه‌ر قه‌تار په‌م ئاهووی چین نه‌دیت
 غه‌زاله‌ی خوته‌ن نه‌ماچین نه‌دیت
 شاباز شاهین (شیروانی) نه‌دیت
 صوراحی بی‌گه‌رد دیوانی نه‌دیت
 گوله‌ندام شیوه‌ی له‌یلاته‌رز نه‌دیت
 سه‌ردار په‌ندان بالابه‌رز نه‌دیت
 شای که‌مه‌ند وه‌ پیل عوزرا ته‌ور نه‌دیت
 «هلال» کامل گۆشه‌ی هه‌ور نه‌دیت
 ده‌لیل ئامانه‌ن قبله‌ی من نه‌دیت
 هه‌م رۆح هه‌م ئیمان دنیا و دین نه‌دیت
 ده‌لیل ئامانه‌ن ئامای جه‌ لایلاخ
 قبله‌که‌م نه‌دیت به‌یۆ بی‌ده‌ماخ
 ده‌لیل ئامانه‌ن موژده‌ بده‌ر پیم
 حالات قبله‌م ئیزهار ببۆ لیم
 بزانۆم قبله‌م وه‌ شادی نیشته‌ن
 سه‌رتاپاش وه‌ نوور نه‌و «سوه‌یل» پرشته‌ن
 مه‌یل من پیشه‌ن ئه‌و شیرین شیوه
 وه‌ی ته‌ور من په‌ی ئه‌و شیّت بووگم لیوه
 یام خو‌نامه‌که‌ی بی‌شه‌رتی وه‌نده‌ن
 وه‌ ته‌حقیق ده‌ندان دۆستیش که‌نده‌ن

مه زانو هم شهرط وه رین شکهستن
 ئەساسه‌ی ئەسیاب بهین نۆش بهستن
 سه‌ردی ئیلاخان مه‌یلش که‌رده‌ن سه‌رد
 سه‌ردش جه‌و ئیقرار چه‌نی ئیمه‌ش که‌رد
 بهین نۆش بهستن دنیاش به‌کامه‌ن
 مه‌یل و موّبه‌تش (ابن‌سلام)ه‌ن
 به‌شق پای پاسان ده‌لیل یه‌ پاسه‌ن
 ئه‌ر پاسه‌ن جه‌ من بی‌زاریش واسه‌ن
 پاس بو‌اچه‌ پی‌م تا دل‌نیا بام
 قه‌یس‌ئاسا عه‌ودال ده‌ور دنیا بام
 ئە‌گه‌ر بزانووم جه‌ من ویه‌رده‌ن
 ئیقرار که‌رده‌ی ویش به‌ جاناوه‌رده‌ن
 منیش وه‌ ته‌حقیق مه‌ویه‌رووم جه‌ ئە‌و
 ده‌می شیم نه‌ خاو ئە‌وم‌دی نه‌ خه‌و
 چونکه‌ شهرتی ویش نه‌به‌رد تا وه‌ سه‌ر
 چه‌نی ره‌قییان ویش که‌رد وه‌ یاوه‌ر
 په‌ی من شهرت نیه‌ن یه‌ک شیوه‌ خاسی
 ساحیب شهرت و شوون یه‌ک مودبرماسی
 شهرت و وه‌فاش بو‌چه‌نیم تا وه‌ سه‌ر
 به‌ینش دروست بو‌تا وه‌ رۆی مه‌حشر

جه من زیادته‌ر مه‌یل نه‌دۆ وه‌ که‌س
 کلید گه‌نجش نه‌دۆ به‌ هیچ که‌س
 دل چه‌نی هیچ که‌س نه‌که‌رۆ پابه‌ند
 هه‌ر پۆژی که‌سی نه‌که‌رۆ په‌سه‌ند
 تا نامه‌ی خاسیش گشت که‌س بوانۆ
 ره‌قییان بی فه‌هم هه‌رزه‌ش نه‌زانۆ
 ئه‌بۆ به‌ ریشخه‌ند هه‌مه‌ران ویش
 تیر تانه‌ی تال دایم نه‌ده‌ن لیش
 وه‌فاش تا سه‌ر بۆ چون وه‌فاداران
 ویش نه‌کا وه‌ قه‌لب ناره‌وای شاران
 جه‌یه‌ک به‌ده‌ن بۆ پۆحش چه‌نی من
 ریشه‌ی نه‌خل عه‌هد نه‌کنیۆ جه‌ بن
 به‌لکم جه‌ ئه‌لتاف جه‌مین جامش
 جه‌ بیخ شه‌وبه‌ند خه‌یاته‌ی خامش
 «ره‌زا»ی بیچاره‌ی دیوانه‌ی دل‌پیش
 خه‌لاص بۆ جه‌ ده‌ست جه‌فای ئیش و نیش

(۱۶)

ریسوای زه‌مانه‌م

ریسوای زه‌مانه‌م، ریسوای زه‌مانه‌م
 «قه‌یس» قه‌دیمی ریسوای زه‌مانه‌م

«پهروانه» ی په شیو سه حرای ویرانه م
 عه بدال به رگیل بیزار جه یانه م
 «جوغد» خانه چوّل شهوان بی خام
 تن ته نیای مه لوول دیده لیلاوم
 هه راسان نه دیه دیده ی یارانم
 دیده وان ده یر سه ر دیارانم
 بیزار جه زامه ن بیزیای دؤسم
 شه و تا رو نه فکر که دو که لپؤسم
 عه سای خه م وه دهس «خه مر» خه م نوّسم
 لیوه ی له نگ لال لونگ خه م پوّسم
 سزای سته م کیّش سیاستاره م
 «فه رهاد» کوکن مه نزل مه غاره م
 رای شه ش دهر وه به خت سیا دهر به سته م
 په شیمان جه گشت په شیو حال جه سته م
 جفت چه میده چه رخ چه پگه رد م
 دهر ده دار سه خت دوور جه هآمده رد م
 «تن» سیاجلوّسک سه رد یارانم
 سفته ی شه مال گر کوّی ئایرانم
 دل ئازورده ی زولم زه مانه ی زشتم
 چه رخ که مان پشت شکه سته ن پشتم

شه‌و دیدە بی‌خاو پۆ بی‌قه‌رارم
 گـرفتار جه‌ور پۆی پۆزگارم
 بی‌زیا جه‌ ژین رازی وه‌ مه‌رگم
 سه‌د جار نیش خار هجران به‌ جه‌رگم
 چه‌مه‌پای خیلان ریسوای هۆزانم
 به‌ ئاهر عشق شه‌خصی سۆزانم
 گـرووی وه‌حشیان بیابان گیلّم
 «قه‌یس» تانه‌کیش بینایی لپّم
 دلّ په‌روانه‌ی عشق شه‌م پوخساریکم
 پیکیای په‌یکان دیدە یاریکم
 «حاته‌م» خه‌یالی قاته‌ن نه‌ باره‌م
 بزانی وه‌ حالّ دهرد بی‌چاره‌م
 چون نه‌وفه‌ل به‌یۆ نه‌ ماوای هه‌ردان
 بـاوه‌پۆمه‌وه‌ وه‌ لای هام‌ده‌ردان
 به‌لیّ جه‌ وه‌سواس شه‌یتانی دوور بۆ
 چون حاته‌م خاتر خوداش مه‌نزوور بۆ
 گوشاد که‌روّ دلّ خه‌مناک خه‌سته‌م
 شاد که‌روّم به‌ وه‌سلّ ئه‌و ئاوات وه‌سته‌م
 مه‌ر مه‌ولای غه‌مخوار بسازۆ کارم
 وه‌رنه‌ به‌ردابه‌رد پۆی پۆزگارم

(۱۷)

زوهره ی سوب سه لات

زوهره ی سوب سه لات، زوهره ی سوب سه لات
 زوهره ی وهقت پړ واده ی سوب سه لات
 پیښ پړه و خاور کوځای خه م خه لات
 هه رگیز نه وینی قبیله ی دوور ولات
 تو خو نه زومره ی سه عد نه خته رانی
 ته ماشاچی حوسن پاک نه زه رانی
 فیشتنه زارعت وه پرووی پاکانه ن
 ته ماشا و شوق شه ره فناکانه ن
 هه ر پړ سوبح چاره ی سافان مه وینی
 میوه ی نو جه پرنه گ پاکان مه چینی
 سیره ت و سوورعت ته تارانه وه
 وه نوور جه مال نازاران ه وهن
 تا خوړ نه پرووی بورج به رمه شو چون ته یر
 نه گوښاغچه ی حوسن پاکان مه که ی سه یر
 هه رگیز مه وینی نوور دیده ی من
 شه م شادی و زهوق به رگوزیده ی من
 نه نه وه جه زومره ی جه مین سافانه ن
 شه م سو ی چراغ عیل جافانه ن

فیدات بام سەد جار زوهرە ی وەقت ڕۆ
 تۆ بەو مەمانی ئەو بە شیوە ی تۆ
 چون نە کەردت سەیر ئەو مەلەک چارە
 تەماشای ئەو حوسن مەر وە تۆ عارە

(۱۸)

سەنگ هه‌واران

سەنگ هه‌واران، سەنگ هه‌واران
 سەنگ سیارەنگ سفتە ی هه‌واران
 مەلوول ماتەم پەس مەندە ی یاران
 چون من هام شەریک دەرد و پەژاران
 تۆ سەنگ کۆنی یە کام هه‌واره
 یە پە ی کێ پەنگت ئازیت بارەن
 سفتە ی سەودای عەشق کامین نەو هالی
 بێ دەنگ بە درەنگ مات مەلالی
 تۆ جە داخ کێ سفتە سۆزانی
 پەس مەندە ی هه‌وار کامین هۆزانی
 ڕاس واچە هجران کێت نە دل داخەن
 جە هجران کێ بەرگت قە لاخەن
 سەنگ وات سیابەخت سەم کێش خەم
 «پەروانە» ی پەشیو دوور کەفتە ی پای «شەم»

مهـر نـمـه زانـی لـیـلاوـیت لـیـلـهـن
 نه ئی جا مه سکهـن گوزهـرگای خـیـلـهـن
 یوورت چهـراگای خـیـلـ جـافـانهـن
 جای عهـش و نشات عهـنـبهـر نـافـانهـن
 ههـوارگهـی رهـویـلـ خـیـلـ مـورادیهـن
 ماوای شهـوق و زهـوق زومـره شادیـهـن
 مـن ههـوار شهـم شای پهـروانـانـم
 خـان خـالـ خـاسـان سیایانـانـم
 پاییز کـوچ خـیـلـ بـیان وه دـامـان
 تهـشـریف باوهـران وهی زیـدو زامـان
 مـن سـفـتهـی ئهـو شهـوق شوـلـهـی شهـم چارهـم
 داخـیـن ئهـو نوور سهـحهـر ستارهـم
 ئیـد که واتـش پیـم سهـنگ ههـواران
 مـن جهـ ئهـو بهـتهـر لالـ بیـم جهـ زبان
 زانام سـفـتهـی شهـوق ئهـو شهـم روخسارهـن
 داخـدار داخـمای دهـست ئهـو یارهـن
 مـنیچ جهـ هـجران شای شهـم روخساران
 با بیـم وه هـامـرهـنگ سهـنگ ههـواران
 تهـن چـون سیاهـنگ ههـوارانـمهـن
 پادشای خهـم کیش خهـم دارانـمهـن

(۱۹)

شای سیاسانان

شای سیایانان، شای سیایانان
 ده‌لیل شو وه لای شای سیایانان
 شه‌مع شه‌وانه‌ن به‌زم په‌روانان
 ده‌لیله‌ی قه‌تار دیده قه‌ترانان
 ئاهووی بیدی گیل سایه په‌روه‌رده‌وه
 هه‌زاری چون من جه داخش مه‌رده
 واچه‌گوش نه‌دۆ به‌حرف ئه‌غیار
 من به‌و شه‌رتنه‌م که‌رده‌نم ئیقرار
 سه‌ر هه‌ر نه‌سوودی عه‌شقش بازیشه‌ن
 دل هه‌ر نیشانه‌ی تیرئه‌ندازیشه‌ن
 پام به‌و دامه‌وه هه‌ر مه‌بۆ له‌نگ بو
 خاتر وه نیش هه‌جرانش ته‌نگ بو
 تا ریزۆم وه خاک ئه‌لحه‌د سه‌رای گل
 شه‌رتنه‌ن دل وه ئیش زامش بدۆ چل

(۲۰)

شه‌و بی‌دارانم

شه‌و بی‌دارانم، شه‌و بی‌دارانم
 په‌فییق ناله‌ی شه‌و بی‌دارانم

جوغد جا نه سەنگ سەر مەغارانم
 یا هووکیڤش جەور پۆزگارانم
 پەروانە پەشیو سفتە ی نارانم
 چون قەقنەس زوغال کۆی دەن دارانم
 سەییاد بێ سوود سەر دیارانم
 سەمکۆی لەنج عەشق ناز تە تارانم
 گیرۆدە ی سەرچەنگ جەفای خارانم
 خار خەم نه جەرگ خار خومارانم
 پادشای گشت پۆل هجران بارانم
 ویڵ وادی گرد هەردە ی هارانم
 هەراسان نه دین دیدە ی یارانم
 مەجنوون بەرگیڵ پای کۆسارانم
 هیچ کەس نه مەندەن جە غەمخوارانم
 بپەرسۆ هەوال وینە ی جارانم
 دیار دیارەنی مەینەت بارانم
 بزانۆ وه شین ئاھر وارانم
 دەردی من گرتەن غەمگوسارانم
 مەرھەم جە ی وەر قەیس پۆزگارانم
 جە ی دەرد ساکن سەر دیارانم
 مونتەزر وه لوتف بینای کارانم

(۲۱)

شیرین به‌سته‌وه

شیرین به‌سته‌وه، شیرین به‌سته‌وه
 شیرین ئه‌ساسه‌ی سه‌روین به‌سته‌وه
 ده‌ست ئاوه‌رد وه زولف سیاده‌سته‌وه
 په‌خشان که‌رد وه پرووی دیدهی مه‌سته‌وه
 گولآو که‌رد وه جام جه‌م ئیظه‌اره‌وه
 چون تو‌رپه‌ی «ته‌یموور» وه تو‌ماره‌وه
 په‌رجه‌م وه په‌رچین قه‌یچی کاره‌وه
 په‌خش وه پی‌شانی خور ئیواره‌وه
 ئه‌برۆان وه سه‌ه‌یف قه‌زارپ‌یزه‌وه
 وه ده‌ور دیدهی ئاهوو بی‌زه‌وه
 موژگانش وه نیش سه‌ودای نی‌زه‌وه
 ها وه هوون شای ئه‌و «په‌رویز»ه‌وه

(۲۲)

سه‌ییاد نامت بام

سه‌ییاد نامت بام، سه‌ییاد نامت بام
 تو‌ نامت چی‌شه‌ن؟ فیدای نامت بام
 سه‌د جار وه سه‌رگه‌رد ده‌ست و دامت بام
 په‌حه‌مت به‌یۆ پی‌م تا غولامت بام

من په روانه‌ی ویل وادی ویرانه‌م
 مه‌جنوون چۆل‌گه‌رد ریسوای زه‌مانه‌م
 شه‌وان تا وه‌رۆ جه‌ غه‌م دارانان
 ره‌فیق هام‌راز وه‌حشی سارانان
 عه‌بدال به‌رگیل بیدی مه‌کانم
 جه‌فا و مه‌ینه‌ت کیش زه‌رده‌ی هیجرانم
 سزا و سته‌م‌کیش غه‌م نه‌ ده‌روونم
 هه‌رده‌ی (ته‌به‌س) گیل ئاواره‌ی توونم
 چه‌ندیوه‌ن جه‌ دین شای شه‌م دوور که‌فته‌م
 سفته‌ی ئاهرناک ساتی نه‌سره‌فته‌م
 هه‌ر وه‌حشی نه‌ شکل شیوه‌ی دۆسمه‌ن
 ره‌فیق هام‌راز عاسا و پۆسمه‌ن
 من زه‌وقم وه‌ ده‌نگ ناله‌ی ئه‌وانه‌ن
 قنیاتم وه‌ دین دیده‌ی ئه‌وانه‌ن
 دوور جه‌ دیده‌ی دۆس من به‌وان شادم
 تا ئه‌و رۆ‌گه‌ردوون بدۆ مرادم
 ئه‌ی وه‌له‌ده‌ی شوخ تو‌گرته‌ن نه‌ دام
 جه‌ شکل و شیوه‌ی قیبه‌ی من ته‌مام
 نیم‌نگاش نه‌ دل ناوک شانۆ
 دیده‌ش وه‌ دیده‌ی قیبه‌م مه‌مانۆ

فیدات بام سەد جار سەییاد سارا
 بەخشش وە بەندە ی خەم پێ دا وارا
 ئازادش بکەر ئامان جە دامت
 یە خەیلی نەنگین مەبۆ پە ی نامت
 ئەو وەڵە دە ی وەحش ئازاد کە ی جە دام
 ئینشاللا جە دوو دنیا وی نی کام

(۲۳)

تەیران تیژبال

تەیران تیژبال، تەیران تیژبال
 قازان قوڵەنگان تەیران تیژبال
 خۆزگە پێتان بۆ جە ی ماواو مە حال
 مە شدی وە لیلاخ بەند سەر سارال
 مە گیلان کاوکاو بەند لیلاخان
 یوورت چە راگای بولەند دە ماخان
 مەوینان وە چەم سیامال خیل
 مشکین کلان کۆی کە توون وە پیل
 پۆل پەری پەم تایفە ی جافان
 نازک نازداران عەنبەربۆ نافان
 تەمام نازاران واشتەد کە ژ وە دۆش
 دیدە مودبران بەرگ داراپۆش

یهک یه ک خال خاسان خیلّ مرادی
 جه ئیلاخ چه نی قبیله م وه شادی
 مه گیلان وه فه رق سیامالان دا
 مه دیان وه خیلّ سوّسه ن خالان دا
 دریغ منیچ ته یر هه وایی بیام
 چه نیشان به و زید تا راهی بیام
 چینگه تا ئه و زید بنیشتام وه بال
 شاد بیام به و زید به و ماوا و مه حال
 تا قبیله م چه نی پۆل ره ویلان
 بدیام وه سه رده م ته تار خیلان

(۲۴)

قیبلم خام بو

قیبلم خام بو، قیبلم خام بو
 نه گهر وه بی تو یه کده م خام بو
 پۆ جه فا و مهینه ت شه و ئاراومم بو
 وه چنگ گیان کیّش گلاروم بو
 غه یر جه دین تو ئه ر په ژاره م بو
 په ژاره ی پر خه وف رای قه نارهم بو
 ئه ر لادی فکر ت به ر که رو نه دل
 جه رگم له ت له ت بو به مه ودا ی قاتل

ئەگەر سیوای تۆ که سیۆم فەرد بۆ
 سەر تا پام پەشتان ئالوودە ی دەرد بۆ
 ئەر لە حەزە ی نامت فەرامۆشم بۆ
 یا سۆز سەودای تۆ خامۆشم بۆ
 زووایم پارە ی تیغ ئەلماس بۆ
 دەروونم لەت لەت گشت وە پڵاس بۆ
 دیدەم وە دیدە ی مەست سیۆه‌نگت
 ئەگەر یە ک نە فەس نە شەوون دەنگت
 مورغ ئەرواحم جە تەن بێزارەن
 دنیا نە دیدەم زوڵمات و تارەن

(۲۵)

قیبلەم ریش نەبۆ

قیبلەم ریش نەبۆ، قیبلەم ریش نەبۆ
 ئەر دڵ وە مەودای عەشقت ریش نەبۆ
 ئەر تەن بە لایبار مەینەت کیش نەبۆ
 ئەگەر دیدەم خار دووریت تیش نەبۆ
 ئەو دڵ سیاسەنگ ئەو دیدە تار بۆ
 ئەو تەن کۆنە کونج ماوای مەزار بۆ
 سەری سەراسەر نە سەودات نەبۆ
 گشت دەمی نەگەرد خاک رات نەبۆ

ئەو سەر بێ سامان نه تهن جیا بۆ
 خامۆش غەلتان خاک سیا بۆ
 پایێ نه کهروۆ ئاموشۆ وهلات
 دەستی نه کیشۆ شهوو وړۆ جهفات
 ئەو پاگهستهی مار ئه فعی حەفت سەر بۆ
 ئەو دەسته مه جروح زام خه تەر بۆ
 زووانی نه زکر سه نای تۆ نه بۆ
 شهوو وړۆ نه فکر دۆعای تۆ نه بۆ
 ئەو زووان بێ نوتق هەر وه پلاس بۆ
 ئامین بریدهی تیخ ئه لّماس بۆ
 من جه دووری تۆ شای شه م جه مینان
 هەر کاتێ زانای لاشه م مهوینان

(۲۶)

قیبله م شه م مه بۆ

قیبله م شه م مه بۆ، قیبله م شه م مه بۆ
 مهر هەر کهس چون تۆ نامش «شه م» بۆ
 جه مینش چون به در دووهه فته م مه بۆ
 په روانه ش خه ریک خار خه م مه بۆ

مه‌ر هه‌ر که‌س بالاش سه‌ول ساف مه‌بو
 گیتسووش پر جه عه‌تر موشک ناف مه‌بو
 سه‌ردار ره‌ندان ئیل جاف مه‌بو
 چون تو‌بی مروه‌ت بی ئینساف مه‌بو
 چون تو‌شه‌که‌ر له‌ب غونچه‌ده‌م مه‌بو
 په‌روانش خه‌ریک خار خه‌م مه‌بو

مه‌ر هه‌ر که‌س ئه‌بروش چون که‌مان مه‌بو
 زولف و خال سیوه‌نگ چه‌م قه‌تران مه‌بو
 وینه‌ی تو‌فیتنه‌ی پرووی زه‌مان مه‌بو
 وینه‌ی تو‌بی‌ره‌حم بی‌ئه‌مان مه‌بو
 بی‌شهرت و بی‌به‌ین موبه‌ت که‌م مه‌بو
 په‌روانه‌ش خه‌ریک خار خه‌م مه‌بو

هه‌ر که‌س پێشانیش پر جه‌نوور مه‌بو
 ساق و گه‌ردنش چون بلوور مه‌بو
 مه‌لایک ته‌له‌ه‌ت نه‌سل حوور مه‌بو
 بی‌په‌روا جه‌رای «خودا» دوور مه‌بو
 چون تو‌ده‌لیله‌ی لوای ره‌م مه‌بو
 په‌روانه‌ش خه‌ریک خار خه‌م مه‌بو

مه ره ره کهس چون تو لیموش کال مه بو
 سینه ی سه دهف تا بووم لال مه بو
 ناف ناف غه زال خوتهن مال مه بو
 نازار باوان چارده سال مه بو
 چون تو موبه تش مهردوم کهم مه بو
 پهروانهش خه ریک خار خه مه بو

مه ره ره کهس وهش بوش سا چون له یل مه بو
 موژانش نه گهرد سورمه که یل مه بو
 هزار کهس نه پاش سهرتوفه یل مه بو
 ناشی و نه زانحال هه ربی مه یل مه بو
 شه و قش به وینه ی سپی شه مه بو
 پهروانهش خه ریک خار خه مه بو

(۲۷)

قیبله م مه رده نم

قیبله م مه رده نم، قیبله م مه رده نم
 ئامانت فه رزه ن واده ی مه رده نم
 نه حالات وهخت وه سیهت که رده نم
 نه ئاکام سهخت گیان سپه رده نم

وەسپەتم ئۆدەن شای شەم بۈۋوخساران
 بىۋە بالىنىم چۈن بەينەت داران
 بىۋە ئۆف و ئەندىش جە كەس نە كەى شەرم
 ھۆردارە پەرەدى حجابت بە نەرم
 نە پۆشى جەمىن شەمس خاۋەرى
 بۈۋە زانۇدا چۈن ئەسمای پەرى
 بىلىشە ۋە بان بالىنىم ۋە ناز
 بۈۋانە سوۋرى «ياسىن» ۋە ئاۋاز
 زۈۋان بە پىزەى شەكەر پارەۋە
 دەنگ ۋە سەدای خاس ۋەش ئاۋازەۋە
 جەمىن ۋە عەرەق بۈۋگولۋەۋە
 گۈنا ۋە ئەگرىجە و زولف خاۋەۋە
 جەۋ عەرەق نە دەۋر گۈناى مەپارە
 جە سەر بىكىۋ بگنۋ ۋە چارە
 تا دىدەم جە سەىر دىدەى سيات بۈۋ
 نەزارە و نەزەر نازت زىاد بۈۋ
 گۈش ھەم ۋە سەدای پىزەى پازت بۈۋ
 بەۋ سوۋرى شەرىف ۋەش ئاۋازت بۈۋ
 ئەر سەد جار «قابز» سزا بدۋ پىم
 ھەنى نىم ۋە تەنگ گىتن كىشان وىم

ئه گهر بهو تهوور بو پړوچ په وانم
 بيللا وه ئاسان بهرمه شو گيانم
 هاي چه وهش مه بو عومر و زينده گيم
 نه خاك پاي تو بكهردام ته سليم
 ئه گهر وه ته حقيق سهد كو گونامه ن
 ئينشه الّا به هشت هه شته مين جامه ن

(۲۸)

قييله م مه لال بو

قييله م مه لال بو، قيهله م مه لال بو
 دلّي غه ير جه خه م خالت مه لال بو
 ئه و دلّ ئه ر دانه ي شه وچراي لال بو
 تو خودا بازهش با وه زوخال بو
 ديدهم ديدهي نه وينو بالات
 هه رده م نه پړيو وه گهر د پالات
 ئه و ديده ديدهي جه ير توندخير بو
 تو خودا بازهش با سوما بيز بو
 سه ري وه سه ر كه مان هه ر پو
 شه وان سه ر نه دو وه ئاستانه ي تو
 ئه و سه ر ئه ر سه ردار ده وړان دوون بو
 تو خودا بازهش با سه رنكوون بو

ده‌سی ده‌س نه‌دۆ نه‌که‌مه‌ر په‌یوه‌س
 نه‌شۆت نه‌گه‌رده‌ن په‌یاپه‌ی ده‌س ده‌س
 ئه‌و ده‌سه‌ ئه‌ر ده‌س جه‌للاد مۆر بۆ
 تۆ خودا بازه‌ش با به‌سته‌ی گۆر بۆ
 پایی په‌ی په‌یره‌و تۆ نه‌بۆ وه‌ پا
 وه‌ پای یانه‌ی تۆ نه‌شۆ وه‌ پارا
 ئه‌و پا ئه‌ر پای پاک به‌در مونیر بۆ
 تۆ خودا بازه‌ش با نه‌ زه‌نجیر بۆ
 قیبه‌لم با ده‌سم وه‌ دامانت بۆ
 مه‌جزووب جه‌ زومره‌ی غولامانت بۆ

(۲۹)

که‌لب کۆی یارم

که‌لب کۆی یارم، که‌لب کۆی یارم
 که‌لب پاسه‌بان ئاسانه‌ی یارم
 ره‌فیق هام‌راز دۆس دلدارم
 خاک پات وه‌ بان دوو دیده‌ی تارم
 تۆ خۆ نه‌ وینه‌ی وه‌فاکیشانی
 غه‌مخوار دل‌سۆز گشت دل‌پیشانی
 که‌لب خانه‌زای باوان دوسی
 دل‌گوشای یاران مه‌جنوونی پوسی

مه زانو قىبله م هه ر وه دهست وئش
 پهروه ردهت كه ردهن تانه بى دلپش
 نه گه ر ئيشه لالا قهسد سهرت بو
 بو جه رو سزاي بهد به تهرت بو
 خه يالم نه بى جه وه فادارى
 تو جه ئاسانهى دوس دهس هوردارى
 سه بهب چيش بهى ته ور هام دهرد دهردم
 جه باتى ياران گشت قهوم فهردم
 تو جه ئاسانهى دوس دوور كهوتهنى
 چونهن قهرارت چون سرهوتهنى
 چونهن ئارا گيل وئل شارانى
 هه ر موسافرى سهر ديارانى
 سه گ وات سته مكيش زه مانهى ناها
 «پهروانه» ي جه مين شوخ «شه» جه مال
 مه ر لالا وهنى بيناييت كوره
 مه ر په زاي من بى يا دهست زوره
 بابوى «شه» هه واي به غذا شارش بى
 پهى پهس گه لهش من دهركارش بى
 وه زور ئاوهر دش هه ر وه بى رهزا
 تا گورگان گه لهش نه كه ران غهزا

به‌گۆسفهندان با بۆی دۆسته‌ن
 په‌فیق هه‌مراز عه‌سا و پۆسته‌ن
 وه‌رنه‌ جه‌ کۆ بی وه‌ بی‌به‌هانه
 بگێرۆن جه‌ به‌ر ئی بیابانه
 ئازیز به‌ فدای که‌لب وه‌فادارت بام
 فرستاده‌ی پای به‌غدا شارت بام

(٣٠)

گۆله‌ن، چه‌مه‌نه‌ن

گۆله‌ن، چه‌مه‌نه‌ن، گۆله‌ن، چه‌مه‌نه‌ن
 وه‌ مه‌یلت دیدهم گۆله‌ن، چه‌مه‌نه‌ن
 وه‌هه‌رن، سه‌وزه‌ن، ئاوه‌ن، پای کاوه‌ن
 هاژه‌ی وه‌فراوان شاخه‌ی شه‌تاوه‌ن
 ته‌مه‌ن، دووکه‌له‌ن، گه‌رده‌ن، غوباره‌ن
 فرمیسکه‌ن، چه‌مه‌ن، سه‌یله‌ن، فوواره‌ن
 سه‌نگه‌ن، کۆساره‌ن، سه‌رکوه‌ن، هه‌رده‌ن
 وه‌نه‌وشه‌ن، شه‌بوون، گۆله‌ن، باوه‌ره‌ن
 سه‌رعه‌ن، شه‌یدان، نه‌جده‌ن، مه‌جنوونه‌ن
 فیراقه‌ن، وه‌سله‌ن، پیاله‌ن، هوونه‌ن

(۳۱)

مه حبوب جافان

مه حبوب جافان، مه حبوب جافان
 مه حبوب بی عیب تایفه ی جافان
 سه رقه تار ره م عه نه ربو ن افان
 سه رکیش ره ویل مشکین کلافان
 ناهووی مودبرماس مه کان نه هه رده
 چووزهی سونبول چر نه سا سل کهرده
 خاویر خالدار خه تاو خوته ن مال
 ته تار تایف شوخ شیرین خال
 وه ته ن نه زامن سه ربه رز لیلاخ
 سه یر سه رکوان سه بیادان و داخ
 چه رخ چه م سیاچه م چوست و چالاک پر
 شهیدای شکاردوز چنگ و هووناو بر
 لاچین شه شدانگ سه حهر جه لان خیز
 شمقار تیژبال ته یر توندگوریز
 شه مع شا په سه ند گشت سیامالان
 نام تو نه به زم خه سره وان خوانان
 به و شوق جه مین شه م روخساره وه
 کیته نه دا وه دم کزه ی ناره وه؟

به‌و قاش قه‌تران دَلّ پِی ئِشاوه
 ستوون یانه‌ی کِیت نه‌کِشاوه؟
 به‌و دیده‌ی ساي سورمه‌ساي سیوه‌نگ
 موژانت وه هوون کِی نه‌که‌رده‌ن په‌نگ؟
 به‌و نیم‌نیگای ناز به‌و له‌نجه‌و لاره
 ئاخر جه‌رگ کِیت نه‌که‌رده‌ن پاره
 به‌و بالای نه‌وتوولّ وه نه‌وره‌سته‌وه
 به‌و کوکۆی کَلّاف ده‌سته‌ ده‌سته‌وه
 واچه‌ دَلّ کِیت نه‌ستانان وه زوور
 ئاخر یانه‌ی کِیت نه‌که‌رده‌ن خاپوور

(۳۲)

وه‌لامی نامه‌ی «ره‌نجوری»

له‌ لایه‌ن «وه‌لی دِیوانه» وه
 مه‌ولای لال‌شناس، مه‌ولای لال‌شناس
 مه‌وله‌وی ئه‌وله‌وی دانای لال‌شناس
 هه‌یاس دو‌پناس ئه‌سلّ و نه‌سه‌ب خاس
 نه‌ژاد پاکان، «نظامی» قیاس
 «فیرده‌وسی طووسی»، «جامی» ملک جام
 «خاقانی» خه‌یالّ، «ئه‌نوه‌ر» ی ئه‌یام

«سه عدی» سوخه ندان به حر مه عانی
 «حافظ» (شیراز) «صائب» سانی
 به تای بی هم تای قه بیووم بی چوون
 هم تای تو که من نه پرووی دهور دوون
 شه و که ت خووشه چین په یدای مه عناته ن
 عیسمه ت نه شه و ساف سیفات ماته ن
 مه ولانا «زه هیر»، «فارابی» ی دهور
 فوزه لای فازل نادره ی وهش ته ور
 هه نی چه ند شه عرای ئاسف نیشانان
 دهرس نه مه دره سه ی علم تو وانان
 غه و و اوص موحیت دهریای عولوومی
 شیعر مه سنه ویت، مهر «مه ولای پروومی»
 تو شاللا هه نی پایت بو زیاد
 من چی شم که نام من ئاری وه یاد
 غه ره ز هه ر ئیده ن بوزورگیت که رده ن
 نام به نده ی ویت وه یاد ئاوه رده ن
 نه لبه ت ویت وه حال په شیویم زانان
 جه پرووی ئیلتیفات نامه ت کیانان
 که رده نت ئیزهار، مه ولای که ره م سه یل
 تو ساحیب لوتفی به عنی من بی مه یل؟

من قه‌سه‌م وه زات ئه‌و که‌س یه‌گانه‌ن
 دایم نام تۆم ویرد زووانه‌ن
 هه‌ر چه‌ند وه خدمه‌ت تۆ ئاشنا نیم
 به‌لّی جه‌ فکرت ساتی غافل نیم
 دلّ په‌روانه‌وار جه‌ شه‌و تا وه رۆ
 هه‌ر هانه‌ خه‌یاڵ وه‌سلّ و دین تۆ
 من که‌ هام‌ ته‌رکیب عومرم نام تۆن
 نیشات زه‌ ینم کۆی که‌لام تۆن
 نادیده‌ حوویت جا‌گرتنه‌ نه‌ دلّ
 هه‌رگیز جه‌ سه‌ودات دلّ نیه‌ن غافل
 که‌لامت سه‌رمه‌شق ئینشای زه‌ ینمه‌ن
 نامت بینایی هه‌ر دوو عه‌ینمه‌ن
 (لاته‌شبییه) چون «وه‌یس» رمووده‌ی «په‌سوول»
 هه‌ر هام‌ نه‌ ته‌حسیل وه‌سلّت که‌م وسوول
 نه‌وا بو‌اچی جه‌و زامن دووریم
 دیوانه‌ی به‌نده‌ی مه‌ولای «په‌نجووری»م

(۳۳)

نازک به‌ده‌ن «شه‌م»

نازک به‌ده‌ن «شه‌م»، نازک به‌ده‌ن «شه‌م»

نازک لاره‌ و له‌نج، غه‌مه‌ و ناز «شه‌م»

نازک لهب شه هډ، شه که ر پړز «شه»
 نازک ته به سسوم قه ند ئامیز «شه»
 نازک گه رده ن به رز، بالای به رز «شه»
 نازک سینه ساف سه ده ف ته رز «شه»
 نازک زولف دیز عه نبرین «شه»
 نازک ریزه ی راز شه که رین «شه»
 نازک قه وس قاش قودره ت ساز «شه»
 نازک بالاسه ول سهر ف ه راز «شه»
 نازک دندانان گه وه رده نه ی «شه»
 نازک نه قش خال لوو ته وانه «شه»
 نازک دوو بازو په نجه و ده ست «شه»
 نازک نه نگوشتان ه نا به ست «شه»
 نازک پیشانی پر جه به ند «شه»
 نازک شیوه شوخ شاپه سه ند «شه»
 نازک زنج زه ر زه نه خدان «شه»
 نازک شاماران وه بان شان «شه»
 نازک دوو قه ندیل قوره ت مه ند «شه»
 نازک نازکی که مه ر به ند «شه»
 یاشا هر شه م بو ته ور شیوه ش بو
 هزاره پروانه چون من لیوه ش بو

ئه‌سیر وه قه‌ندیل شای نه‌جه‌ف‌مال بۆ
بسۆزۆ بالاش جه‌ زوبان لال بۆ

(۳۴)

نه‌دارون تانه

نه‌داروون تانه، نه‌داروون تانه
نه‌داروون تا‌قه‌ت تووانای تانه
وینه‌ی مه‌جنوون ویل ده‌یری دیوانه
مه‌شم وه چۆل و ته‌رک مه‌که‌م یانه
به‌رگ ته‌ن جه‌ وه‌لگ دره‌ختان چۆل
په‌ی ویم مه‌وازوون مه‌گیروون نه‌کۆل
ته‌نیا یه‌ک سه‌نگی مه‌نیوون وه‌ بالین
ته‌ک مه‌دۆم پیوه‌ په‌ری شه‌و نالین
خاوم وه‌ راحه‌ت گه‌شتم وه‌ دل‌واز
نه‌ نه‌زان په‌فیق، نه‌ په‌قیب هام‌راز
په‌ی ویم مه‌گیلوون سه‌روه‌ش نه‌کاوان
مه‌ر مه‌لان مه‌رده‌ن بی‌دیشان ماوان

(۳۵)

نه «شهم» جیام من

نه «شهم» جیام من، نه «شهم» جیام من
 «په روانه» ی په شیو نه «شهم» جیام من
 مه جنوون به د به خت چاره سیامه ن
 شهم داخ ه سره ت وه دل نیامه ن
 قه یس ئاسانه خیل شای شهم مه نده ن
 ویل دهر به دهر فام په رکه نده مه ن
 ته ن ته نیای بی که س یانه بیدیمه ن
 گون نه گیج به حر نائومیدیمه ن
 سیاته ر نه س ه نگ ه ه واران ه مه ن
 عه بدال به رگیل دیاران ه مه ن
 مه نزل نه ماوای توون ته وه سمه ن
 جه فا و بی سوود و ره نج وه عه به سمه ن
 عازاو مه ی نه ت سه د کو بارمه ن
 په ری دین دؤس ئیتیزارمه ن
 چه نی وه حشیان پو ه امارازه مه ن
 شه و نه شکه نه جه گیرو گازه مه ن
 چه مه پای پای دؤس لیلخ نشینمه ن
 به ئه سر ه سره ت دیده نمینه ن

هه‌راسان نه قه‌وم بی‌زار جه زی‌دمه‌ن
 ده‌ست نه «شه‌م» بریا دَل نائومِیدمه‌ن
 تا وه رۆی مه‌حشر مات و مه‌حزوونمه‌ن
 سۆز سه‌ودای عه‌شق «شه‌م» نه ده‌روونمه‌ن

(۳۶)

وه‌خال تۆوه‌ن

وه‌خال تۆوه‌ن، وه‌خال تۆوه‌ن
 نوور لقای حه‌ق وه‌خال تۆوه‌ن
 شۆله‌ی شه‌م وه‌شه‌وق جه‌مال تۆوه‌ن
 ده‌ردینه‌ن وه‌داخ که‌مال تۆوه‌ن
 له‌یلێ که‌نیزه‌ک شیرین به‌نده‌ته‌ن
 سه‌د «زلیخا»ی (میسر) وه‌زه‌ر سه‌نده‌ته‌ن
 «هومه‌یلا»ی زه‌ریف به‌لقی‌سای بالدار
 گولشای گول‌ئه‌ندام «عوزرا»ی گول‌عوزار
 یه‌کایه‌ک هه‌یران به‌ژن بالاته‌ن
 بالای نه‌ونه‌مام سه‌ول ئالاته‌ن
 دَل ئارام دَل سه‌مه‌ن بۆی په‌ری
 «مه‌نیژه»ی بیژنه‌ن، زوهره‌ و موشته‌ری
 خه‌رامان هه‌یران حوسن زی‌باته‌ن
 بانوان ته‌مام گشت جان فیداته‌ن

حوروران جه ننهت فریشتان فهرش
 سه ناخوانتهن جه زه مین تا عهرش
 گولّ جه گولستان وه داخ توون
 داخداران وه داخ ده ماخ توون
 ههر چهند پهروانان ههن جه سه حرا و کو
 گشت ماتهن جه شوق شه ده ستور تو
 من چون پهروانان ههر جان فیدای توّم
 حهیران جه مین بهزم ئارای توّم
 وه سه رگه ردت بام شای سپی شه مان
 سه رگه ردان توّم دوور جه هآمده مان
 به شق خال ویت خاتر شادم کهر
 یا پوخسه ت یا مهرگ یا ئازادم کهر
 ئیسه بوّ چه نیم لادی سازابه
 جهی گشت عه زابه گهردن ئازابه

(۳۷)

هام سه ران تاره ن

هام سه ران تاره ن، هام سه ران تاره ن
 ئیمسال بیناییم تاریک و تاره ن
 ذهوق زی ندگیم چون ژار ماره ن
 دنیا جه دیده (وادی القهار) هه ن

گشت عالهم نه وهقت فهسل نهو وههار
 شاد مه بنو وه زهوق گولان و گولزار
 من ئیمسال وههار شادیم ناشاد بی
 په ریشان جه گشت ره نجم وه باد بی
 بولبول شاد وه گول من ره جهرۆ بیم
 ره نه جهرۆ جه ذهوق وههار نو بیم
 ئیمسال نه ووههار فیشته ره سالان
 رازانش ره ونه هق ره نگ گولالان
 ههردان، ههله تان، ساران، ههواران
 خهیمه گول پۆشان خاستر نه جاران
 من هه ر گولزار نه دیدهم خار بی
 هه ره سهوزه وهنهم وه ژار مار بی
 هه ره چه من سهودای جوانیم جا کهرۆ
 هه ره لاله سهودای دهروون داخ کهرۆ
 هه ره شکوفه ی شهوق شیوه ی «شهم» پیش بو
 دیام وه پیش دا خاترم پیش بی
 وههاری وهی ته ور خو جه لام دوور بی
 چه مان نه دیدهم نیش زهنبوور بی
 ئای خوزگه وه سال نه ووههار پار
 هه ره رۆ سوب سهحر مه دیام بالای یار

وههار ئیمسال په شیو جهسته نان
دوور جه دنیا و دین ئانه خهسته نان

(۳۸)

هام سه ران نامم

هام سه ران نامم، هام سه ران نامم
من نامم گتو دیوانه ن نامم
جه و ساوه پيسوای ده ور ئه ييامم
پوځی، نه گیلآ ده وران وه کامم
جه و پو من جه «به تن» ماده ر په یدا بيم
مه جنوون کو گهر د شیت و شه یدا بيم
هر خاتر خه مين ده روون پر داخ بيم
هر دلگیر ده رد ویل و دوستاخ بيم
هر چه م پر ئه سرین مات و مه جزوون بيم
هر گیر وده ی جه ور جه فای گه ردوون بيم
هر دایم ره قیب ره هنده ی راچه فت
وه رد ا وه جه ستم ئاهر چه نی نه فت
ئر صه د سزا کیش بار مه ینه ت بيم
به لئ سازا بيم چه نی به خت ویم
ئی سلخه پوځی جه راگوزره دا
شهم شیوه جه نو ئاهر جیم وهر دا

ئه‌و وه‌ی بلیسهم جه‌ گه‌ردوون ویه‌رد
 بيم وه‌ کۆی زوغال سفته‌م بی‌وه‌ گه‌رد
 په‌روانه‌ سیفه‌ت پر سفته‌ی زوخال
 سۆزان بيم وه‌ شه‌و شۆله‌ی شه‌م جه‌مال
 ئاھر به‌ختم هه‌ر نه‌بی خامۆش
 تا قرچه‌ی جه‌رگم شه‌فته‌م وه‌ گوش
 ئه‌وه‌ل چون مه‌جنوون ویل سارا بيم
 دیوانه‌ی دلگیر جه‌ خه‌م دارا بيم
 ئیسه‌ په‌روانه‌ی په‌ر و بال سفته‌م
 ویل به‌رداو به‌رد کۆس و کۆس که‌فته‌م
 هامه‌هران سفته‌ی شوخ شه‌م لقام
 چۆن مه‌بۆ علاج وه‌ چیشنه‌ن ده‌وام

(۳۹)

هه‌ر من خه‌م بارم

هه‌ر من خه‌مبارم، هه‌ر من خه‌مبارم
 هه‌ر من خه‌مینم، هه‌ر من خه‌مبارم
 هه‌ر من «په‌روانه‌»ی «شه‌م» نادیارم
 هه‌ر من سه‌رگه‌ردان زولمات تارم
 هه‌ر من ستاره‌م جه‌ نه‌حسی په‌سته‌ن
 هه‌ر من رای شه‌ش ده‌ر نه‌ردم ده‌ر به‌سته‌ن

هەر من چون مریخ خارجهن یانهم
 هەر من بهدنامیم په خشنه جه عالم
 هەر من کوشته ی نیش عه قه رب ژاره نان
 هەر من ریسوای ده ور پوژگار هان
 هەر من زیج نه حس که فتهن وه به ختم
 هەر من سزاکیش نازار سه ختم
 هەر من «ده لو» ئاسا نه قه عر چاهم
 هەر من چون مه جنوون چاره سیاهم
 هەر من ئیقبالم نه ردهن نه داره ن
 هەر من چون فهره هاد کو که نیم کاره ن
 هەر من فریشته ی ده ولت خاموشم
 هەر من چون به هرام نمده وه دوشم
 هەر من جه رای دین بیزاریم وه سته ن
 هەر من چون سه نعان زوننارم به سته ن
 هەر من جه تانه ی په قیب ناها ل
 هەر من شادی و زه وق دنیا م بی به تال
 هەر من په روانه ی په شیو حاله نان
 هەر من شه و تا پو شه م خه یاله نان
 هەر من جه و سه به ب ستاره ی چه فتم
 هەر من شه م نائین جه شه م دو ور که فتم

هەر من وه بی «شەم» گراگر گریام
 زەنگ بەد نامی نە عالەم زپریام
 هەر من گشت پەیی شەم خاترم ریشەن
 هەر یاران عیلاج دەرد من چیشەن

(۴۰)

هەر من ناشادم

هەر من ناشادم، هەر من ناشادم
 گشت عالەم شادەن، هەر من ناشادم
 هەر من نە یاوان وه لای حەق دادم
 هەر من نائومید قاپی مرادم
 هەر من بازی باز نەردەن نە بارم
 هەر من پای شەش دەر بەندەن نە چارم
 هەر من ناسزان فەلەک وه بەختم
 هەر من گێرو دەیی ئازار سەختم
 هەر من چەرخ چەپ ونەم نە قینەن
 هەر من تالەم پەست خاک زەمینەن
 هەر من ستارەم سیا بی نە سەر
 هەر من فریشتەم کەفتەن دەر بە دەر
 هەر من ئیقبالم خاویڕ خەفتەن
 هەر من نە پرووی «ئەرز» رای راسم چەفتەن

هه ر من خه میده ی ده ور گه ردوونم
 هه ر من جورعه نوش جام مه جنوونم
 هه ر من په روانه ی په شیو حال جه سته م
 هه ر من په سفته ی خه مناک خه سته م
 هه ر من چون بولبول یه ک فه سلّم وه سلّه ن
 هه ر من سیّ فه سلّ عومرم بیّ ئه سلّه ن
 هه ر من پووی روشن وه دیدهم تاره ن
 هه ر من زینده گیم چون ژار ماره ن
 هه ر من گرفتار جه ور و عازاوم
 هه ر من په ری دؤس دیده لیلاوم
 هه ر من سزاکیش دهر د و داخانم
 هه ر من چه مه پای رای لیلاخانم
 هه ر من جه په ی دؤس لیلاخ نشینم
 ها وه خته ن به رشو گیان شیرینم
 تائه ورپو که خیّل شیان وه دامان
 من هام نه سزای جه ور بیّ سامان
 مه ر موشکل گوشا بدؤ مرادم
 وه رنه تا مه رده ن خاتر ناشادم

(۴۱)

ھەورنەدۆ خەمىن

ھەورنەدۆ خەمىن، ھەورنەدۆ خەمىن

تۆ خەم پۆشەنى من خاتىر خەمىن

بۆ تا ھەردوومان دەردىن ماته مىن

وېل وېل بگىلىن سەراسەر زەمىن

تۆ جە «سەما» سەيل، من جە «زەمىن» ئاھ

ھەر دوو بىكەرىم پرووى گەردوون سىياھ

تۆ سەيل سرشك دىدەت وە زارى

پېژان كەر چون تاو سەيل وەھارى

من جە زەمىن ئاھ ئالەي نەبەردم

بىخىزۆ جە دل ھەناسەي سەردم

تا بۆ وە توفان توف پەستاخىز

سىمال نە برج لىلاخ بۆگورىز

خىلخانان جە دوود ئاھ ئىيە و تۆ

بىيان وە دامەن گەرمەسىر جە نۆ

تاكە كۆچ خىل جاف مورادى

پەيدا بان چەنى قىلەم وە شادى

ئەو دەي گەرمەسىر ھەم بەيۆ وە فەر

فەر گىرۆ جە زەوق تەتاران «بەر»

هه ور نو بهی ته ور بسازیم وه یه ک
 من جه پرووی زه مین، تو نه پرووی فه له ک
 هه ر دوومان وه جه خت بگه پریم وه تاو
 توف «زه مه ریر» پهیدا کهیم جه ناو
 بهی ته ور توفانی باوه ریم وه هه م
 تا خیالان نه برج لیلخ که ران په م
 کوچ که رده مالان بیان وه لاما ن
 دامان بو وه زه وق نه و توول نه ماما ن
 شاد بو وهی زامن شای شه م جه مینم
 گوشادی خاتر خار خه مینم
 تا منیش وه دین دیدهی ئه و شاد بام
 نه جه ور گه ردوون خاتر ئازاد بام

(۴۲)

هه ی نائومی دی

هه ی نائومی دی، هه ی نائومی دی
 هه ی په نه جه پوی، هه ی نائومی دی
 هه ی یاران چون من به دبه ختی کی دی
 په ی هال نه زانی پرووم که رد نه بی دی
 چولان ته ی که رد «جه به لان» یه کسه ر
 جه تووس و توون بیم یاوام وه ته به ر

هه‌رده‌ی نه‌جد قه‌یس گشت دام وه پاوه
 په‌روانه ده‌ستور سه‌ر وه سه‌وداوه
 یاوام به‌و زامن ماوای قبیله‌م بی
 مه‌کان و مه‌سکه‌ن گوزه‌رگای «شه‌م» بی
 هه‌وران چۆل دیم زامن ویرانه
 بایه‌قوش به‌سته‌ن جه‌و مه‌سکه‌ن لانه
 نه‌ده‌نگ ده‌یار نه‌سه‌دای یاره‌ن
 ده‌نگ ویرانه (وادی‌القهار)ه‌ن
 په‌رسام بایه‌قوش هام‌ده‌رد ده‌ردم
 په‌فیق هام‌راز ناله‌ی نه‌به‌ردم
 من «په‌روانه» ی ویل ولگه‌ی دامانم
 جانشین «قه‌یس» شای که‌م فامانم
 کۆشی کۆچ له‌یل شای شه‌م جه‌مینم
 گۆشادی خاتر خار خه‌مینم
 بایه‌قوش واتش: «په‌روانه» ی که‌م فام
 ئیسه‌ ئامانی وه‌ی ماوا و مه‌قام
 کۆچ خیرش که‌رد لوا وه‌ لیلاخ
 په‌ی من جه‌سه‌ر ته‌مند په‌ی تو ئاخ و داخ
 وه‌ ئیقبا‌ل نه‌حس ویم دامامه‌وه
 نائومید جه‌ شه‌م هم ئامامه‌وه

یاران هامسهران ناثومید ویم
هه‌ی عه‌بدال «به‌ر» دوور جه زید ویم

(۴۳)

هه‌ی هه‌ی ناسوره‌ن...

هه‌ی هه‌ی ناسوره‌ن زامانم ئیمشه‌و
گولگۆنه‌ن جه زووخ دامانم ئیمشه‌و
کۆن ته‌یب بدۆ ده‌رمانم ئیمشه‌و
به‌ ده‌رد «ئه‌ییوب» گریانم ئیمشه‌و
گه‌رمه‌ن بازارم چه‌نی ده‌رد ئیمشه‌و
سوود سه‌ودامه‌ن چه‌نی هه‌رد ئیمشه‌و
هه‌ی یاران بریان هه‌یاتم ئیمشه‌و
چون خزر خه‌ریک زولماتم ئیمشه‌و

(۴۴)

یاران سافیکم

یاران سافیکم، یاران سافیکم
لَیـوِیای لَیـوِه لال سافیکم
شه‌یدای شه‌وق «شه‌م» پر شه‌فایکم
کوشته‌ی نیگای ناز شه‌خس جافیکم

خار خەم نە جەرگ حال خو ماریکم
 گیر و گاز عەشق باز تە تاریکم
 پیکیای پەیکان مەروان ژاریکم
 سەر سام سادار پەری تاریکم
 لەرزیای لەرزان توول تافیکم
 کوشتە ی نیگای ناز شەخس جافیکم

عەبدال بێ مال جام جەمیئیکم
 پەشیو حال جەستە ی دل خەمینیکم
 ناشوفتە ی دەستە ی زولف پەرچینیکم
 موبتەلای قبیلە ی دنیا و دینیکم
 مایل وە موبەت بێ ئینسافیکم
 کوشتە ی نیگای ناز شەخس جافیکم

زامدار زەدە ی دام شەستیکم
 زەلیل زامەت زەدە ی دەستیکم
 رۆح جە دەست پەرواز موژە مەستیکم
 ئاماج تانە ی خاس گەستیکم
 قەیس مەیل لەیل بێ خەلافیکم
 کوشتە ی نیگای ناز شەخس جافیکم

«فه رهاد» «شیرین» شه کهر رازیکم
 نازار باوان نازئه ندامینکم
 سه ییاد دلگیر نوپه ردازیکم
 دام دل پاره دهست بازیکم
 په روانه ی بالبهست کوی کلافیکم
 کوشته ی نیگای ناز شه خس جافیکم

سوژان ئایر شهوق نووریکم
 شیویای شیوه ی شه م دهستووریکم
 هه راسان نه زید زامن دووریکم
 قه یس ناوینای دیده کووریکم
 دیوانه ی مه شهوور قاف تا قافیکم
 کوشته ی نیگای ناز شه خس جافیکم

ویل مهینه ت مه شق هه راسانیکم
 گرفتار دهست خورشید سانیکم
 لیوه ی لهنگ پوس خه م نه شانیکم
 دهه یری لال لهنگ بی زووانیکم
 ئاواره ی ئاهووی مشکین تافیکم
 کوشته ی نیگای ناز شه خس جافیکم

(٤٥)

یاران که‌رده‌ن ریش

یاران که‌رده‌ن ریش، یاران که‌رده‌ن ریش

یه جه‌رگ منهن خاران که‌رده‌ن ریش

یه دیدە‌ی منهن نوور نه‌مه‌نده‌ن تیش

یه زام منهن زوخاو مه‌یۆ لیش

یه دوود منهن دنیا‌گرت نه‌وه‌ر

یه سۆز منهن سۆزان ده‌شت و ده‌ر

یه ئاه منهن وه ئاسمان یاوا

سه‌قف سه‌راچه‌ گه‌ردوون شکاوا

یه سه‌دای منهن نه‌فخ سوور بی‌زان

وه‌خته‌ن قیامت مه‌حشر ئه‌نگیزان

یه ناله‌ی منهن چون نه‌ی مه‌دۆ ده‌نگ

مه‌یۆ وه قانون مه‌تاوئۆ سه‌نگ

یه زاری منهن پۆسه‌ زگاره‌ن

عالم جه‌ زاری من بی‌ قه‌راره‌ن

یه شین منهن شه‌وان تا به‌ پۆ

چون «قه‌یس» مه‌جنوون هام نه‌ بی‌د و کو

یه ویلی منهن جه‌ سوپ تا ئیوار

ده‌ور مه‌دۆ نه‌ ده‌ور سارا و سه‌ردیار

یه داخ منهن داخان جه داخان
 داخ کهردهن لاله‌ی ههرد ئیلاخان
 هامسهران وهختن واده‌ی مهرگم بۆ
 من جه دووری دۆس گولگۆن بهرگم بۆ

(۴۶)

یاران نه‌ووهار

یاران نه‌ووهار، یاران نه‌ووهار
 ئیمسال وه به‌ختم بی‌فه‌ر نه‌ووهار
 ئاما وه دامان کۆچ ته‌لمیت بار
 ههر چهند نیگام کهرد نه‌دیم کۆچ یار
 خیلان گشت ئامان وه ژیر دامان
 په‌خش بین وه دامان بارگه‌ی ئیمامان
 نه‌کۆچ یار بی، نه‌ده‌نگ یاران
 وه‌هار وه‌نه‌م‌بی وه ژار ماران
 ههر گول جه‌ره‌نگی به‌رئاما جه‌خاک
 نه‌وان گول‌خه‌ندان من دیده‌نمناک
 ههر غونچه‌ وه‌نه‌م‌بی وه په‌یکانی
 ههر گولی وه‌نیش خار هجرانی
 ههر لاله‌ داخین وه‌سه‌ده‌زار داخ
 داخ مه‌نیا وه‌دل سه‌سه‌ره‌ت‌کیشم ئاخ

سونبۆل چون فیشته‌ر نیش مه‌دۆم نه‌دل
 تیژته‌ره‌ن جه‌ خار نه‌ پام به‌رگ گۆل
 نه‌رگس مه‌وینۆ ئه‌ندۆم به‌رز مه‌بۆ
 ئاهر وه‌ جه‌سته‌م قه‌قه‌سه‌ ته‌رز مه‌بۆ
 سۆسه‌نان زووان تانه‌کیشان لیم
 جه‌ داخ دووری دوور ولات ویم
 سه‌یر چه‌مه‌ن لیم چون ژار ماره‌ن
 هه‌ر ئید مه‌ژنه‌وون ماچان وه‌هه‌ره‌ن
 په‌ی چی جه‌ دووری شای شه‌م جه‌مینم
 ها وه‌خته‌ن به‌رشۆ گیان شیرینم
 یاران هه‌مه‌ره‌ن سا چون مه‌بۆ چوون
 من «ته‌به‌س» جامه‌ن «شه‌م» که‌وت ئه‌و سه‌رتوون

ته‌واو

پیرست و ناواخن

- ۲..... بهشی کوردی
- ۳..... پیشه کی
- ۷..... کورته باسیک له کۆ کردنه وهی به رهه می «وهلی دیوانه»
- ۹..... کورته به ک له ژبانی «وهلی دیوانه»
- ۹..... کورته به ک له ژبانی «شه»
- ۱۴..... فه له ک هه تا که ی
- ۱۵..... هه رمن خه م بارم
- ۱۸..... یاران له جه رگم
- ۱۹..... دل بریانی بی
- ۲۰..... ته ی ناو میندی
- ۲۱..... پرونا کیم له سه ر
- ۲۳..... پرونا کی باوان
- ۲۴..... ئاخ! بو (خه سه ره و خان)
- ۲۷..... داخ ها ته سه ر داخ
- ۲۸..... پرسوای زه مانه م
- ۳۰..... ته ستیره ی به یان
- ۳۲..... وێلی دشت و ده ر
- ۳۳..... به ردی هه واران
- ۳۵..... شه ویدا رانم
- ۳۶..... په ری زه ش ما لان
- ۳۷..... فیدا ی ناو ووت بم
- ۳۸..... جوانی پینچاوه

۳۹	بۆچی زویر بئی...؟
۴۰	یارم له‌خه‌ودا
۴۱	دڵدارم «شهم» بئی
۴۳	کاتی مردنم
۴۵	گیانه‌خه‌وم بئی
۴۶	به‌کۆی زوخال بئی
۴۷	کاتی مه‌رگمه
۴۸	سه‌گی ده‌رگای یار
۵۰	نازدارى جافان
۵۱	له‌«شهم» جیام من
۵۲	ناسک، نازی «شهم»
۵۴	به‌خالى تۆوه
۵۶	هه‌ورى په‌شى خهم
۵۷	هاسه‌ران ناوم
۵۹	یاران بۆ تاره...؟
۶۰	هه‌رم من خهم‌بارم
۶۲	هه‌ی «شهم» ی شه‌وان
۶۳	تۆف، برینداره
۶۴	یاران سافینکم
۶۶	یاران مه‌جنونم
۶۸	دڵ به‌داخه‌وه
۷۰	ئاخ، برینداره!!!
۷۱	جوانی ژێر په‌ش‌مال
۷۲	هه‌رم ناشادم
۷۳	ده‌لیل «شهم» ت دی...؟
۷۵	سه‌ر ته‌نیمه‌وه
۷۶	هاوار له‌ئیشی

- ۷۶..... ياران نهوبه هار
- ۷۸..... له و نوورى «شهم»ه
- ۷۹..... ههى ده ربه ده ر خوم
- ۸۱..... ئه رى تولى نهى
- ۸۲..... ئهى دل به «به رده» بى
- ۸۳..... بايه قوش نالان
- ۸۵..... بيزارى هوزان
- ۸۶..... باره كه لالا «شهم»
- ۸۷..... بالندهى تيزبال
- ۸۹..... ئهى چراى پرووناك
- ۹۰..... نامه
- ۹۲..... وه لام
- ۹۵..... شيوهنى «ره نجورى» بومه رگى
- ۹۵..... «وهلى ديوانه»
- ۹۸..... له ريگه وبانا
- ۹۸..... هاوار له به ختم
- ۱۰۱..... به شى هه ورامى
- ۱۰۲..... ئه رى ههى تولى نهى
- ۱۰۳..... ئهى دل وه سه نك باى
- ۱۰۴..... بايه قوش نالان
- ۱۰۶..... بيزاي هوزان
- ۱۰۷..... جه و راگوزه ردا
- ۱۰۸..... جهى شولهى «شهم»ه
- ۱۰۹..... چراغم ئاوان
- ۱۱۱..... چراغم بى پام
- ۱۱۲..... چراغم نه سهر

۱۱۴.....	چۆل نشینه خۆم
۱۱۶.....	خه‌سه‌ه و خه‌پاڵی
۱۱۸.....	داخ وه‌بان داخ
۱۱۹.....	دۆل وه‌داخه‌وه
۱۲۱.....	دۆله‌ماته‌م بۆ
۱۲۱.....	ده‌لیل «شه‌م» نه‌دیت
۱۲۵.....	پیسوای زه‌مانه‌م
۱۲۸.....	زوه‌ره‌ی سوب‌سه‌لات
۱۲۹.....	سه‌نگ هه‌واران
۱۳۱.....	شای سیاسانان
۱۳۱.....	شه‌و بیدارانم
۱۳۳.....	شیرین به‌سته‌وه
۱۳۳.....	سه‌یاد نامت بام
۱۳۵.....	ته‌یران تیژبال
۱۳۶.....	قیله‌م خاوم بۆ
۱۳۷.....	قیله‌م ریش نه‌بۆ
۱۳۸.....	قیله‌م شه‌م مه‌بۆ
۱۴۰.....	قیله‌م مه‌رده‌نم
۱۴۲.....	قیله‌م مه‌لال بۆ
۱۴۲.....	که‌لب کۆی یارم
۱۴۵.....	گونهن، چه‌مه‌نه‌ن
۱۴۶.....	مه‌حوب جافان
۱۴۷.....	وه‌لامی نامه‌ی «ره‌نجوری»
۱۴۹.....	نازک به‌ده‌ن «شه‌م»
۱۵۱.....	نه‌دارون تانه
۱۵۲.....	نه‌«شه‌م» جیام‌من
۱۵۳.....	وه‌خاڵ تووه‌ن

- ۱۵۴..... هام سه‌ران تاره‌ن
 ۱۵۶..... هام سه‌ران نامم
 ۱۵۷..... هه‌رم‌ن خه‌م‌بارم
 ۱۵۹..... هه‌رم‌ن ناشادم
 ۱۶۱..... هه‌ور نه‌دۆ خه‌مین
 ۱۶۲..... هه‌ی نا‌ئوم‌یدی
 ۱۶۴..... هه‌ی هه‌ی نا‌سۆره‌ن
 ۱۶۴..... یاران سا‌فیکم
 ۱۶۷..... یاران که‌رده‌ن پ‌یش
 ۱۶۸..... یاران نه‌ووه‌هار

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

سلاو له گیانی پاکی په روانه
له و عه شقه پاکی ی بی له که و جوانه
د یسان له گیانی «شه می» رومه ت ئال
که په روانه که ی کرده کو ی زو خال

رازی

ISBN 964-7638-71-X

9 789647 638715

د پښتنيچ، پاساژ هنري
انتشارات، کوردستان
تلفن: ۲۲۶۵۲۸۲